

ปีการศึกษา 2538

ระบบแปลภาษาด้วยคอมพิวเตอร์ (ส่วนสังเคราะห์ภาษา)

Machine Translation (Generation)

โดย

นายประพจน์ คุ้มตระกูล

MR. PRAPOT

KHOWTRAKUL

นายปัญญา ชุมพล

MR. PANYA

CHUMPOL

วัน เดือน ปี... ๓๑ ก.ค. ๒๕๔๐

เลขทะเบียน... 037064

เลขเรียกหนังสือ... T 03815๗ ม.๒๙๗ ๗

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ ประसार

ดั่งติสานนท์

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

037064

ปริญญาโทปีการศึกษา 2538

ภาควิชา วิศวกรรมคอมพิวเตอร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง ระบบแปลภาษาด้วยคอมพิวเตอร์ (ส่วนสังเคราะห์ภาษา)
(Machine Translation : Generation)

ผู้จัดทำ

1. นายประพนธ์ โค้วตระกูล รหัสประจำตัว 38 013 158

2. นายปัญญา ชุมพล รหัสประจำตัว 38 013 160

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(อาจารย์ ประสาร ตั้งศิษานนท์)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ระบบแปลภาษาด้วยคอมพิวเตอร์ (ส่วนสังเคราะห์ภาษา)	
นักศึกษา	นายประพนธ์	ไคว์ตระกูล
	นายปัญญา	ชุมพล
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ประสาร	ดังติสานนท์
ปีการศึกษา	2538	

บทคัดย่อ

การแปลภาษาด้วยระบบคอมพิวเตอร์มีหลายวิธีด้วยกัน โดยการใช้หลักการทางด้านกรamma-
 ประมวลผลภาษาธรรมชาติและภาษากลางเป็นสื่อถ่ายทอดโครงสร้างทางไวยากรณ์ทำให้การแปล
 ความหมายของภาษาดั้งเดิมไปสู่ภาษาเป้าหมายนั้นได้ความถูกต้อง และมีประสิทธิภาพในการ
 แปลสูง นอกจากนี้ยังเหมาะสำหรับการแปลหลาย ๆ ภาษาในระบบเดียวกันเพราะจะลดจำนวน
 ซอฟต์แวร์ จำนวนพจนานุกรม และขั้นตอนการถ่ายทอดให้น้อยลง

วิทยานิพนธ์นี้ได้แสดงส่วนของทฤษฎีและวิธีการแปลภาษาโดยใช้ระบบภาษากลาง ภาษา
 กลางที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยมโนภาพ (Concept) และความสัมพันธ์ของมโนภาพ (Relation) การ
 แปลใช้กฎตรวจสอบโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษากลางแล้วแปลเป็นภาษาอังกฤษ กฎการแปลนี้
 สามารถแก้ไขและเปลี่ยนแปลงได้ช่วยให้สะดวกต่อการนำไปพัฒนาต่อ

THESIS TITLE	MACHINE TRANSLATION (GENERATION)
STUDENT	Mr. PRAPOT KHOWTRAKUL Mr. PANYA CHUMPOL
THESIS ADVISOR	PRASARN TANGTISANON
ACADEMIC YEAR	1995

ABSTRACT

Language translation with computers has many ways. By use natural language processing concept and interlingua is grammar structure transfer media make translation source language 's mean to target language gets rightness and has high translation efficiency. In addition suitable many language translation in same system because will decrease software amount, dictionary amount and transfer steps.

This thesis has showed theory section and language translation way by use interlingua system. Develop interlingua combines with concept, concept 's relation. Translation uses rule check interlingua grammar structure then translates to English. This translation rule can edit and change make convenient to next development.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	I
ABSTRACT	II
สารบัญ	III
สารบัญรูป	VI
สารบัญตาราง	VII
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ระบบการแปลภาษา	2
1.1.1 การแปลภาษาโดยตรง	2
1.1.2 การเปลี่ยน (Transfer Machine Translation)	3
1.1.3 การใช้ภาษากลาง	4
1.2 โครงสร้างและส่วนประกอบของระบบการแปลภาษาโดยใช้ภาษากลาง	4
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ	7
2.1 บทนำ	7
2.2 ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	7
2.2.1 ชนิดของคำภาษาอังกฤษ	7
2.2.1.1 คำานาม(Noun).....	7
2.2.1.2 คำสรรพนาม(Pronoun).....	16
2.2.1.3 คำคุณศัพท์ (Adjective).....	23
2.2.1.4 คำกริยา (Verb).....	31
2.2.1.5 คำกริยาวิเศษณ์ (Adverb).....	34
2.2.1.7 คำบุพบท (Preposition)	53
2.2.1.8 คำสันธาน (Conjunction).....	59
2.2.1.9 คำอุทาน (Interjection)	60
2.3 ความสัมพันธ์ของมโนภาพ	64
2.3.1 ส่วนแสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยความหมายที่เกี่ยวกับวัตถุ	64
2.3.2 ส่วนแสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยความหมายภายในวัตถุ	66
บทที่ 3 การออกแบบและพัฒนาโปรแกรม	69
3.1 บทนำ	69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2	การทำงานรวมของโปรแกรม	69
3.2.1	การทำงานส่วนนำเข้า	70
3.2.2	การทำงานส่วนแสดงผล	72
3.3	การทำงานส่วนวิเคราะห์ไวยากรณ์	72
3.3.1	พจนานุกรมภาษากลาง-ภาษาอังกฤษ.....	72
3.3.2	ตารางเก็บกฎการแปล	73
3.3.2.1	ตัวกระทำในการวิเคราะห์ของฟิลด์กฎ.....	73
3.3.2.2	ตัวกระทำในการแปลของฟิลด์แปล	74
3.3.2.3	รูปพหูพจน์ของคำภาษาอังกฤษ.....	74
3.3.2.4	พจน์ของประธาน	75
3.3.2.5	กฎแปลกริยา	76
3.3.2.6	กฎแปลกรรม.....	77
3.3.2.7	กฎแปลสถานที่	78
3.3.2.8	การแปลส่วนเชื่อม	79
3.4	การออกแบบส่วนติดต่อกับผู้ใช้	80
3.5	อินพุตและผลลัพธ์ของการแปล	83
บทที่ 4	การแปลและผลการแปล	84
4.1	ตัวอย่างการแปลภาษาด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์	84
4.1.1	รับภาษากลางโดยเปิดจาก Text File.....	84
4.1.2	พิมพ์ภาษากลางเข้าไปที่ Text Box โดยตรง.....	87
4.2	การสังเคราะห์ภาษาจากภาษากลาง	89
4.2.1	การสังเคราะห์ภาษาจากมโนภาพ (Conceptual wording).....	89
4.2.2	การสังเคราะห์ระดับไวยากรณ์และความหมาย.....	89
4.2.3	การสังเคราะห์ภาษาระดับคำ (Morphological Generation).....	90
4.3	ข้อกำหนดของการแปล.....	91
4.3.1	ประโยคภาษากลางอินพุต	91
4.3.2	รูปแบบประโยคผลลัพธ์ภาษาอังกฤษ	91
4.4	เวลาที่ใช้ในการแปล.....	91
บทที่ 5	บทสรุปและวิจารณ์	92
	กิติกรรมประกาศ.....	93

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสืออ้างอิง.....	94
ภาคผนวก กฎการแปล.....	95

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป

	หน้า
รูปที่ 1.1 แสดงขบวนการแปลภาษา.....	1
รูปที่ 1.2 แสดงวิธีการแปลภาษาโดยตรง.....	2
รูปที่ 1.3 แสดงวิธีการแปลภาษาโดยการเปลี่ยน.....	3
รูปที่ 1.4 แสดงวิธีการแปลภาษาโดยการใส่ภาษากลาง.....	4
รูปที่ 3.1 โฟลว์ชาร์ทรวมของโปรแกรม.....	69
รูปที่ 3.2 โฟลว์ชาร์ทส่วนนำเข้า.....	70
รูปที่ 3.3 โฟลว์ชาร์ทส่วนแปล.....	71
รูปที่ 3.4 โฟลว์ชาร์ทส่วนแสดงผล.....	72
รูปที่ 3.5 โฟลว์ชาร์ทการแปลกริยา.....	77
รูปที่ 3.6 โฟลว์ชาร์ทการแปลส่วนเชื่อม.....	80
รูปที่ 3.7 ส่วนติดต่อกับผู้ใช้แสดงกฎที่ใช้ในการแปล.....	81
รูปที่ 3.8 เดือนเมื่อในพจนานุกรมไม่มีข้อมูลของคำที่แปล.....	81
รูปที่ 3.9 เมนูคำสั่งแก้ไขกฎการแปล.....	82
รูปที่ 3.10 แบบฟอร์มแก้ไขกฎแปลประธาน.....	82
รูปที่ 3.11 ไฟล์อินพุทของการแปล (result).....	83
รูปที่ 4.1 วิธีการเปิดเท็กซ์ไฟล์.....	85
รูปที่ 4.2 วิธีการเลือกประโยคภาษากลาง.....	85
รูปที่ 4.3 แสดงผลลัพธ์การแปล.....	86
รูปที่ 4.4 แสดงวิธีการพิมพ์ภาษากลางลง Text Box.....	87
รูปที่ 4.5 แสดงวิธีการเลือก Section.....	87
รูปที่ 4.6 แสดงวิธีการเลือกภาษากลาง.....	88
รูปที่ 4.7 แสดงผลลัพธ์การแปล.....	88
รูปที่ 4.8 แสดงโครงสร้างภาษากลาง.....	89
รูปที่ 4.9 แสดงโครงสร้างภาษาระดับไวยากรณ์และความหมาย.....	90
รูปที่ 4.10 แสดงโครงสร้างภาษาระดับคำ.....	90

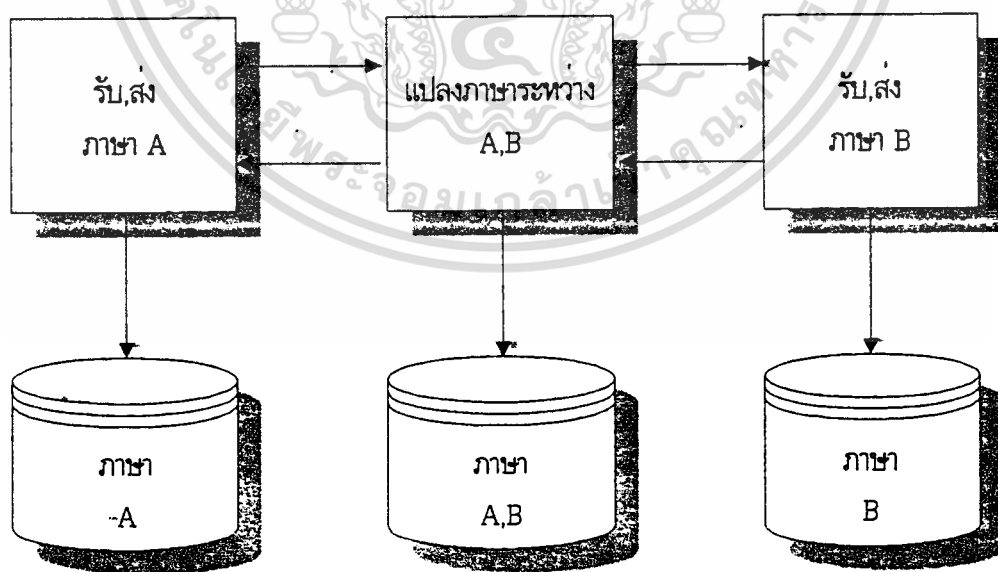
สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 บุรุษสรรพนาม	16
ตารางที่ 2.2 รูปบุรุษสรรพนาม	17
ตารางที่ 3.1 ข้อมูลภาษาอังกฤษของคำภาษากลาง CAT	72
ตารางที่ 3.2 ตารางเก็บกฎการแปล	73
ตารางที่ 3.3 ตัวอย่างการแปล	74
ตารางที่ 3.4 ข้อมูลในไฟล์ S	75
ตารางที่ 3.5 ตารางกฎการแปลประธาน	75
ตารางที่ 3.6 ตารางตัวอย่างการแปล	76
ตารางที่ 3.7 พจนานุกรมภาษากลาง-ภาษาอังกฤษ (คำกริยา)	76
ตารางที่ 3.8 กฎแปลกริยา	77
ตารางที่ 3.9 บุรุษสรรพนาม	78
ตารางที่ 3.10 กฎแปลกรรม	78
ตารางที่ 3.11 กฎการแปลสถานที่	78
ตารางที่ 3.12 ตัวอย่างการแปลสถานที่	79
ตารางที่ 3.13 ส่วนเชื่อมของประโยคภาษากลาง	79

บทที่ 1

บทนำ

เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการติดต่อสื่อสาร มนุษย์แต่ละชนชาติแต่ละสังคม ก็จะมีภาษาเป็นของตัวเอง แต่เชื่อว่ามนุษย์จะติดต่อสื่อสารเฉพาะในวงสังคมหรือในชนชาติของตัวเองแต่มนุษย์มีความจำเป็นที่จะติดต่อสื่อสารกับชนชาติอื่นสังคมอื่น ซึ่งก็มีการสื่อสารมากมายหลายรูปแบบเพื่อให้อีกฝ่ายรู้และเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการสื่อ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการใช้เครื่องหมาย, สัญลักษณ์, การให้สัญญาณ ตลอดจนการพูด และการเขียน เพื่อให้ฝ่ายรับสื่อสารเข้าใจ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ฝ่ายส่งสารกับฝ่ายรับสารจะต้องมีฐานความรู้ (Knowledge Base) ด้านภาษาเหมือนกัน หากทั้งสองฝ่ายมีฐานความรู้ไม่เหมือนกัน ก็จำเป็นจะต้องมีอีกฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีความรู้ความเข้าใจทั้งสองภาษาหรือไม่ก็ต้องมีบุคคลที่สามที่มีฐานความรู้ทางภาษาทั้งสองภาษาเป็นตัวทำหน้าที่เปลี่ยนภาษาจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่งเพื่อที่จะสื่อสารให้อีกฝ่ายเข้าใจซึ่งเรียกขบวนการนี้ว่าขบวนการการแปลภาษา

รูปที่ 1.1 แสดงขบวนการแปลภาษา

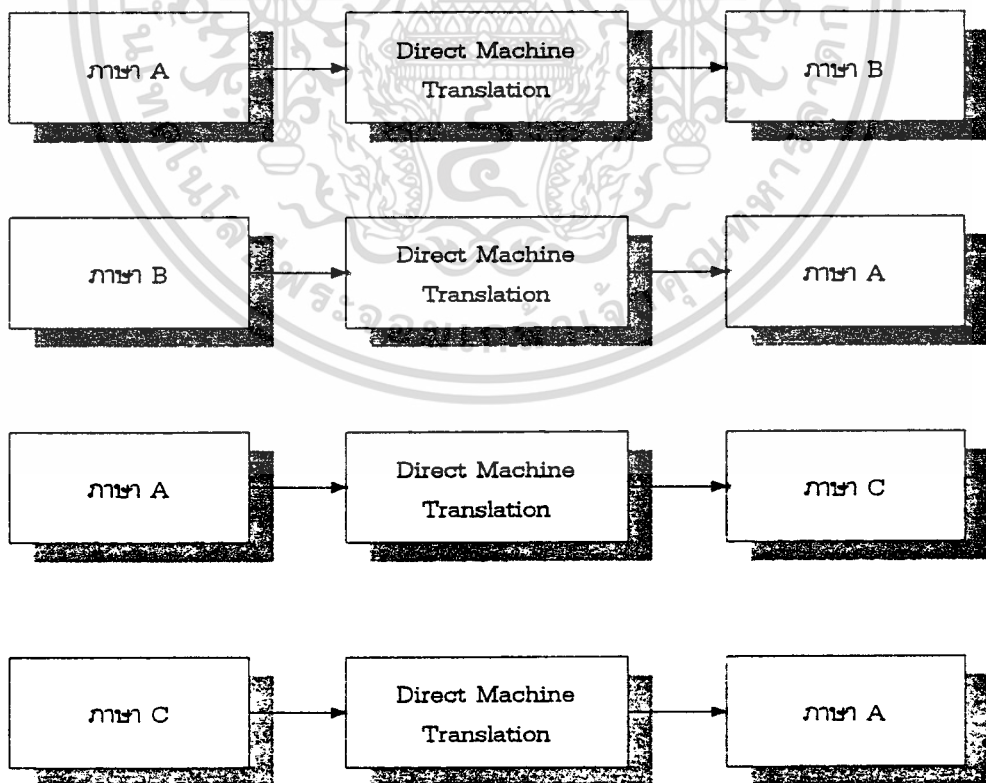
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแปลภาษานั้น โดยมากใช้มนุษย์ที่มีความรู้และเข้าใจทั้งภาษาต้นฉบับและภาษาเป้าหมายเป็นผู้แปลแต่เนื่องจากปัจจุบันคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทมากในด้านการสื่อสารซึ่งได้มีการเชื่อมต่อระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์เข้าด้วยกันทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นระบบเครือข่าย Internet หรือระบบเครือข่าย EDI (Electronic Data Interchange) ซึ่งมีผู้ใช้หลายชนชาติหลายภาษา ซึ่งถ้าหากคอมพิวเตอร์สามารถแปลภาษาได้หลายๆ ภาษา ก็จะเป็นประโยชน์อย่างมากในอนาคต

1.1 ระบบการแปลภาษา

วิธีการแปลภาษาที่ใช้ในระบบการแปลภาษาแบ่งเป็น 3 วิธี

1.1.1 การแปลภาษาโดยตรง (Direct Machine Translation) คือการแปลจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่งโดยตรงไม่มีการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์หรือหลักการทางวชิภาค (Parsing Principle) ใดๆ ระบบนี้ขึ้นอยู่กับ การปรับปรุงพจนานุกรมให้ดีที่สุดการวิเคราะห์หน่วยเป้าหมาย การแปลแบบนี้มีข้อจำกัดเพราะการแก้คำกำกวมทำกันเฉพาะคู่ภาษา ไม่คำนึงถึงภาษาอื่นๆ

รูปที่ 1.2 แสดงวิธีการแปลภาษาโดยตรง

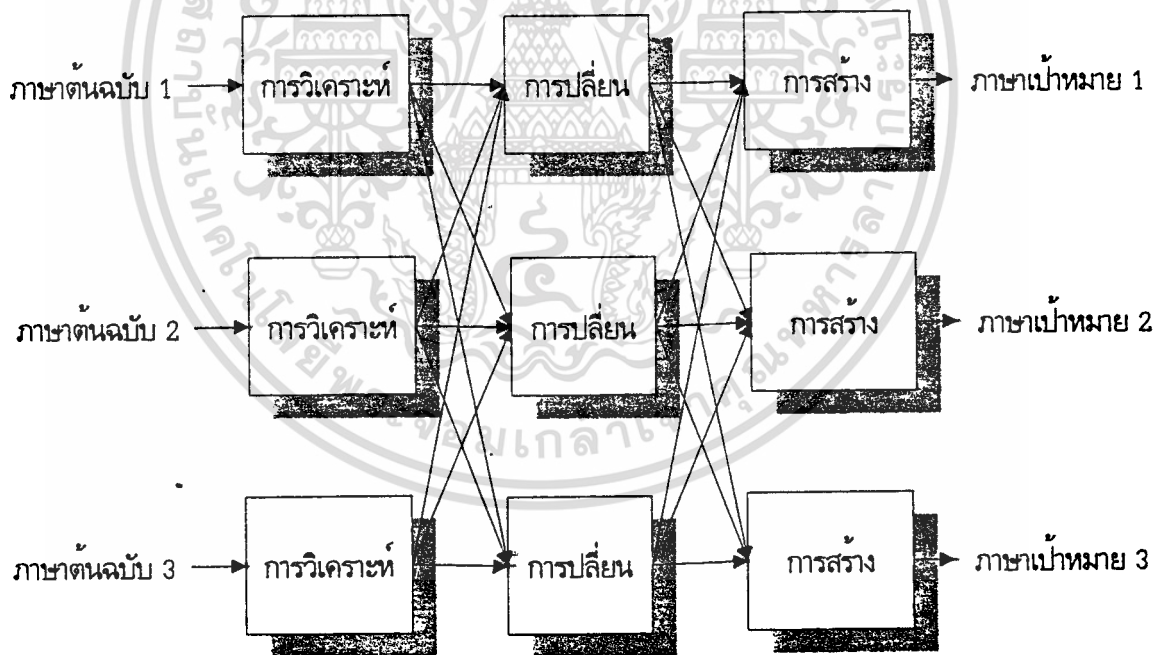
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.2 การเปลี่ยน (Transfer Machine Translation)

มี 3 ขั้นตอน คือ

1. การวิเคราะห์ (Analysis)
2. การเปลี่ยน (Transfer)
3. การสร้าง (Generation)

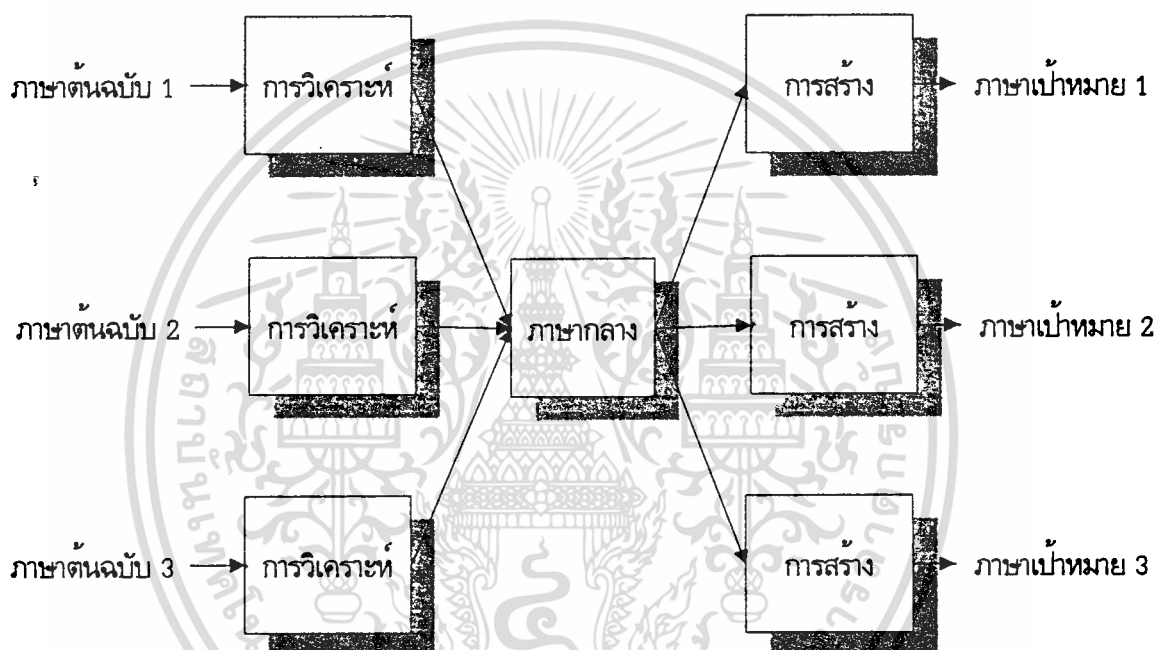
โดยเริ่มจากประโยคในภาษาต้นฉบับถูกกระจายให้อยู่ในรูปตัวแทนภายใน (Abstract Internal Representation) จากนั้นจะเกิดการเปลี่ยน (Transfer) ขึ้นในระดับโครงสร้างและความหมายซึ่งสอดคล้องกับ โครงสร้างและความหมายในภาษาเป้าหมายและขั้นสุดท้ายก็จะแปลเป็นภาษาเป้าหมาย ซึ่งวิธีนี้จะใช้พจนานุกรม 3 เล่ม คือ พจนานุกรมภาษาต้นฉบับสำหรับใช้ขั้นวิเคราะห์ พจนานุกรมภาษาที่ใช้ขั้นการเปลี่ยน และ พจนานุกรมภาษาเป้าหมายใช้ขั้นการสร้าง

รูปที่ 1.3 แสดงวิธีการแปลภาษาโดยการเปลี่ยน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.3 การใช้ภาษากลาง (Interlingua Machine Translation) เป็นวิธีที่ค้นหาความหมายและหาตัวแทนความหมายมาแสดงโดยไม่ขึ้นอยู่กับภาษาใดภาษาหนึ่งและมีสัญลักษณ์สากล ตัวแทนความหมายนี้เรียก (Interlingua) ภาษากลางนี้จะทำให้การเปลี่ยนลดลงเป็น ศูนย์ ก็ไม่ต้องมีขั้นตอนการเปลี่ยน ดังนั้นวิธีนี้จึงประกอบด้วยการวิเคราะห์และการสร้างเท่านั้นดังรูป

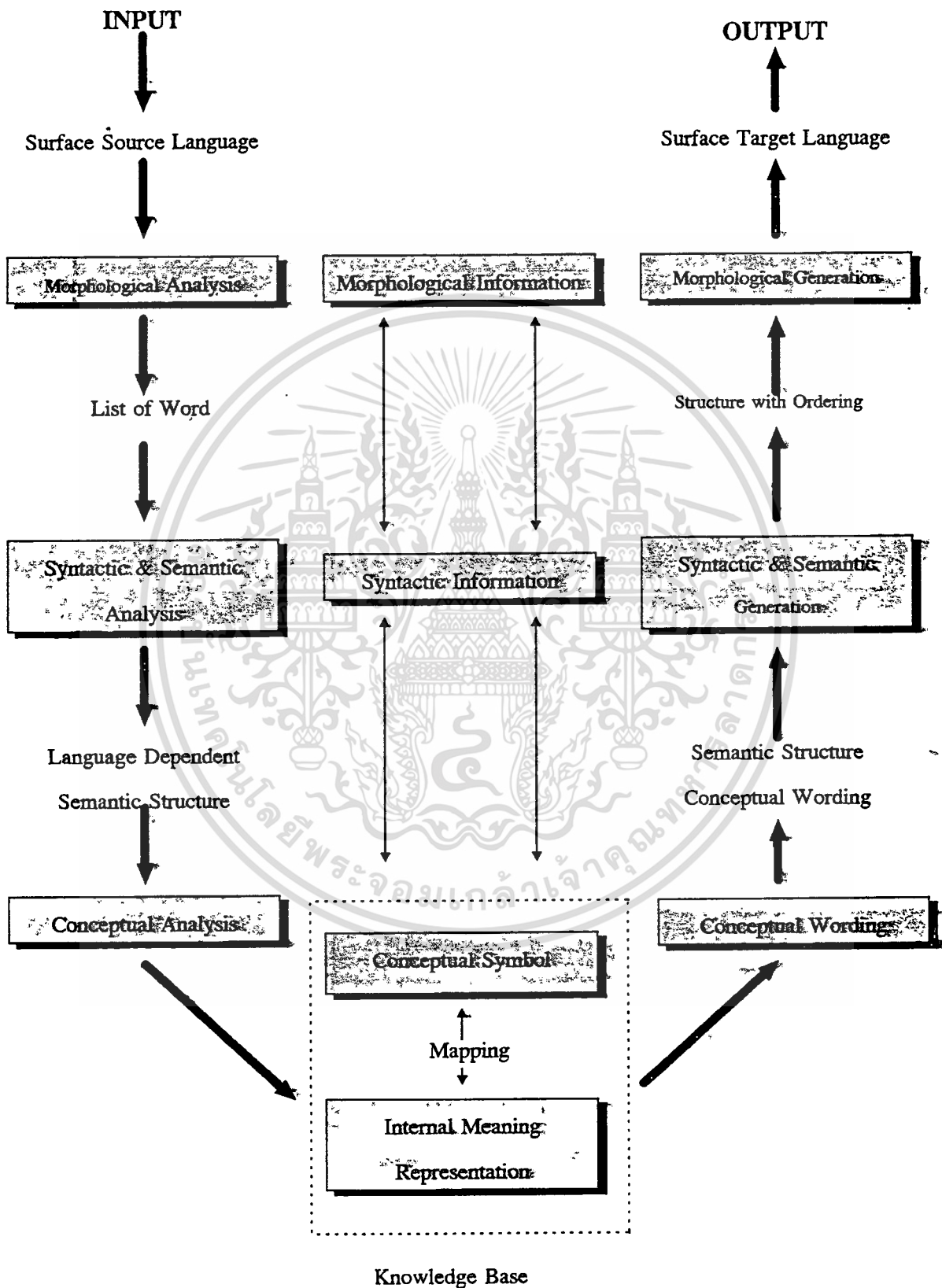

รูปที่ 1.4 แสดงวิธีการแปลภาษาโดยการใช้ภาษากลาง

1.2 โครงสร้างและส่วนประกอบของระบบการแปลภาษาโดยใช้ภาษากลาง

ระบบการแปลภาษาโดยใช้ภาษากลางจะใช้สัญลักษณ์ทางมโนภาพ (Conceptual Symbol) สำหรับเชื่อมคำที่มีความหมายในหลายๆภาษาเข้าด้วยกันและยังใช้กลุ่มของความสัมพันธ์ที่เรียกว่า ความสัมพันธ์ทางมโนภาพ (Conceptual Relation) เช่น เงื่อนไขทางตรรกวิทยา (Logical Constraint) สำหรับสร้างความเกี่ยวพันของข้อมูลระหว่างภาษาต้นทางและภาษาปลายทางซึ่งสามารถแสดงโดยภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 1.5 โครงสร้างระบบการแปลภาษาด้วยภาษากลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพที่ 1.5 โครงสร้างระบบการแปลด้วยภาษากลางจะแยกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการวิเคราะห์ (Analysis) และ ด้านการสังเคราะห์ (Generation) สำหรับด้านการวิเคราะห์จะนำเอาประโยคมาวิเคราะห์ และแปลงให้อยู่ในรูปแบบของโครงสร้างแบบมโนภาพ (Conceptual Structure) โดยการประมวลผลทางค่านี้นี้จะประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ระดับคำ (Morphological Analysis)
2. การวิเคราะห์ระดับไวยากรณ์และความหมาย (Syntactic & Semantic Analysis)
3. การวิเคราะห์มโนภาพ (Conceptual Analysis)

โครงสร้างมโนภาพจะใช้ภาษากลาง (Interlingua) เพื่อให้ส่วนการสร้างประโยคใช้เป็นข้อมูลเพื่อการสังเคราะห์ประโยค (Generation) ซึ่งมีโครงสร้างการประมวลผลมีดังนี้

1. การสร้างมโนภาพ (Conceptual Wording)
2. การสร้างไวยากรณ์และความหมาย (Syntactic & Semantic Generation)
3. การสร้างคำ (Morphological Generation)

3. Collective Noun	สมุหนาม
4. Material Noun	วัตถุนาม
5. Abstract Noun	อาการนาม

แต่ละชนิดแตกต่างกันดังต่อไปนี้

1. Common Noun (สามัญนาม) ได้แก่ นามที่เป็นชื่อของคน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่ทั่วไป ไม่ใช่เฉพาะเจาะจง เช่น

คน	:	man, boy, teacher, etc.
สัตว์	:	hen, dog, bird, etc.
สิ่งของ	:	pen, chair, car, etc.
สถานที่	:	school, country, temple, etc.

2. Proper Noun (วิสามัญนาม) ได้แก่ นามที่เป็นชื่อเฉพาะของคน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่ Proper Noun นี้จะต้องเขียนขึ้นต้นด้วยตัวอักษรตัวใหญ่เสมอ ซึ่งภาษาอังกฤษเรียกว่า "Capital Letter" ไม่ว่าจะวางไว้ตรงไหนของประโยคก็ตาม เช่น

คน	:	Sak, Ladda, Prathoom
สัตว์	:	Dicky, White, Ruzy
สิ่งของ	:	Parker, Toyota, Thain
สถานที่	:	Wat Po, Thailand

Wanna and Wilai have been in Bangkok for a long time.

วรรณและวิลได้มาอยู่กรุงเทพฯ เป็นเวลานานแล้ว

3. Collective Noun (สมุหนาม) ได้แก่ นามที่เป็นชื่อของหมู่คณะ กลุ่มฝูง เป็นต้นส่วนมากมักจะเป็นคำผสมที่กันด้วย of เสมอ และสมุหนามนี้ต้องถือเป็นนามพหูพจน์ตลอดไป ดังนั้นกริยา (Verb) จึงต้องใช้ให้สอดคล้องกันด้วย ได้แก่

a. group of people	ประชาชนกลุ่มหนึ่ง
a flock of sheep	แกะฝูงหนึ่ง
a gang of thieves	ขโมยแก๊งหนึ่ง

A gang of thieves were killed last night.

ขโมยแก๊งหนึ่งถูกฆ่าตายเสียแล้วเมื่อคืนนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A group of students are playing football.

นักศึกษาจากกลุ่มหนึ่งกำลังเล่นฟุตบอล

หนึ่ง Collective Noun นอกจากจะเป็นคำผสมด้วย of แล้ว อาจเป็นคำคำเดียวก็ได้ ได้แก่คำต่อไปนี้

government	คณะรัฐบาล
jury	คณะลูกขุน
staff	คณะบุคคล
family	ครอบครัว

ปัญหาต่อไปก็มีว่า เมื่อคำ Collective Noun ที่เป็นคำคำเดียวนี้ ไปทำหน้าที่เป็น Subject ในประโยคจะใช้ Verb เป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์นั้น อันนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของผู้พูดว่า หมายถึงเป็นหน่วยเดียว หรือแยกเป็นรายบุคคล กล่าวคือ

- ถ้าผู้พูดหมายถึงทั้งคณะนั้นเป็นหน่วยเดียว อันเดียวถือเป็นเอกพจน์ Verb ก็ต้องใช้เอกพจน์ตามด้วย เช่น
 - The Government has decided to pass the bill.
 - ◆ คณะรัฐบาลได้ตกลงใจที่จะออกพระราชบัญญัติ
 - (หมายถึงรัฐบาลหน่วยเดียวสิ่งเดียวจึงใช้ has)
 - His family is very happy to see the King.
 - ◆ ครอบครัวของเขามีความสุขที่ได้เข้าเฝ้าพระเจ้าอยู่หัว
 - (หมายถึงว่าคนในบ้านรวมกันเป็นหน่วยเดียว ครอบครัวเดียว จึงใช้ Verb เป็นเอกพจน์ คือ is)
- ถ้าผู้พูดหมายถึงแต่ละสิ่ง แต่ละบุคคลที่รวมกันเข้าเป็นกลุ่มหรือคณะ เมื่อในกลุ่มหรือคณะ มีหลายสิ่งหลายคนและต่างก็กระทำอาการนั้นเช่นนี้ ถือว่า Collective Noun คำนั้นเป็นพหูพจน์ Verb จึงต้องใช้รูปพหูพจน์ตามด้วย เช่น
 - The Government have discussed this matter a long time.
 - ◆ รัฐบาลได้อภิปรายเรื่องนี้เป็นเวลานาน
 - (หมายความว่า บุคคลใดคณะรัฐบาลนั้นมีหลายคน และต่างคนก็ต่างอภิปราย จึงมีความหมายเป็นพหูพจน์ ใช้ have)
 - The jury are considering Sua Khod's fault.
 - ◆ คณะลูกขุนกำลังพิจารณาความผิดของเสื่อขอดอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (หมายความว่า ในขณะลูกขุนมีหลายคน และต่างคนก็ต่างพิจารณา จึงมีความหมายเป็นพหูพจน์ใช้ are) เป็นต้น

4. **Material Noun (วัตถุนาม)** ได้แก่ นามที่เป็นชื่อของเนื้อวัตถุ ซึ่งส่วนมากก็ได้แก่นามที่เป็นของเหลว แร่ ธาตุ โลหะ เช่น

gold	ทอง
silver	เงิน
copper	ทองแดง
water	น้ำ
salt	เกลือ
sand	ทราย
air	อากาศ
wood	ไม้

อย่างไรก็ตาม นามบางชนิดเมื่อยังมีรูปร่างเป็นตัวเป็นตน ไม่แบ่งแยกชิ้นแหวะเป็น Common Noun แต่เมื่อแบ่งแยกชิ้นแหวะเป็นชิ้นส่วนแล้ว กำลังกลายเป็น Material Noun ขอให้คุณดูตัวอย่างนี้ประกอบ คือ

เป็น COMMON NOUN		เป็น MATERIAL NOUN	
cow, ox	วัว	beef	เนื้อวัว
pig	หมู	pork	เนื้อหมู
sheep	แกะ	mutton	เนื้อแกะ
tree	ต้นไม้	wood	ไม้แปรรูป

5. **Abstract Noun (อาการนาม)** ได้แก่ นามที่เป็นชื่อของลักษณะ ของสภาวะ และของการกระทำ นามจำพวกนี้ไม่มีตัวตนและจับต้องสัมผัสไม่ได้ เป็นเพียงกิริยาอาการเท่านั้น มีสำเนียงแปลว่า "การ หรือ ความ" ขึ้นต้นประเภทที่เป็นชื่อของลักษณะ

beauty	ความสวย	sorrow	ความทุกข์
happiness	ความสุข	kindness	ความกรุณา
pleasure	ความยินดี	goodness	ความดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทที่เป็นชื่อของสภาวะ

monkhood	ความเป็นพระ	slavery	ความเป็นทาส
friendship	มิตรภาพ	novicehood	ความเป็นสามเณร

ประเภทที่เป็นชื่อของการกระทำ

conversation	- การสนทนา	action	การกระทำ
drinking	การดื่ม	eating	การกิน

Beauty is wanted by everybody.

ความสวยเป็นที่ต้องการของทุก ๆ คน

Conversation of English is necessary for students.

การสนทนาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษา เป็นต้น

(พจน์ของนาม)

Number of Nouns ในภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

- ๓. Singular Number (เอกพจน์)
- ๓. Plural Number (พหูพจน์)

Noun (นาม) ที่เป็นชื่อของคน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่ ที่มีจำนวนเพียงอันเดียว คนเดียวจึงจะนับว่าเป็น Singular Number เช่น

I saw a man walking in the street yesterday.

ฉันได้เห็นชายคนหนึ่งกำลังเดินอยู่ในถนนเมื่อวานนี้

I saw cow eating the grass in the field yesterday.

ฉันได้เห็นวัวตัวหนึ่งกำลังกินหญ้าอยู่ในทุ่งเมื่อวานนี้

คำว่า man, cow และ pen ทั้ง 3 คำ ที่ปรากฏอยู่ข้างบนนี้เป็น Singular Number เพราะหมายถึงชายคนเดียว วัวตัวเดียว ปากกาค้ามเดียว

Noun (นาม) ที่เป็นชื่อของคน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่ ที่มีจำนวนมากกว่าหนึ่งหรือสิ่งหนึ่งขึ้นไปจึงจะนับว่าเป็น Plural Number เช่น

I saw two men walking across the street yesterday.

ฉันได้เห็นชายสองคนกำลังเดินข้ามถนนเมื่อวานนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

I head two boys reading books in the room.

ฉัน ได้ยินเด็กสองคนกำลังอ่านหนังสืออยู่ในห้อง

คำว่า men, boys, และ pens ทั้ง 3 คำที่ปรากฏอยู่ข้างบนนี้เป็น Plural Number เพราะหมายถึง ชายมากกว่าหนึ่งคน เด็กมากกว่าหนึ่งคน และปากกามากกว่าหนึ่งคำม

หลักเกณฑ์การทำนามเอกพจน์ให้เป็นพหูพจน์

นามที่เป็นเอกพจน์ เราทำให้เป็นพหูพจน์ได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. โดยการเติม s ลงไปข้างท้ายของนามที่เป็น Common Noun เช่น

เอกพจน์	คำแปล	พหูพจน์	คำแปล
boy	เด็กชาย	boys	เด็กชายหลายคน
table	โต๊ะ	tables	โต๊ะหลายตัว
room	ห้อง	rooms	ห้องหลายห้อง

2. นามที่ลงท้ายด้วย ch, sh, s, o, x เมื่อจะเติม s ให้เติม e ก่อน เช่น

เอกพจน์	คำแปล	พหูพจน์	คำแปล
watch	นาฬิกา	watches	นาฬิกาหลายเรือน
dish	จาน	dishes	จานหลายใบ
class	ชั้นเรียน	classes	ชั้นเรียนหลายชั้น

หมายเหตุ นามเอกพจน์ที่ลงท้ายด้วย o นั้น ถ้าหน้า o เป็นสระให้เติม s ได้เลย เช่น

bamboo	ไม้ไผ่	bamboos	ไม้ไผ่หลายลำ
baboo	สุภาพ	baboos	สุภาพบุรุษอินดูหลายคน

ข้อยกเว้น นามต่อไปนี้เมื่อทำเป็นพหูพจน์ให้เติม s ได้เลย แม้หน้านามจะเป็นสระหรือพยัญชนะก็ตาม เช่น

canto	บทโคลง	cantos	บทโคลงหลายบท
casino	โรงการพนัน	casinos	โรงการพนันหลายโรง
dynamo	เครื่องทำกระแสไฟฟ้า	dynamos	เครื่องทำกระแสไฟฟ้าหลายอัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. คำนามเอกพจน์ที่ลงท้ายด้วยอักษร f หรือ fe (เฉพาะ 12 คำ ต่อไปนี้) เมื่อทำเป็นพหูพจน์ให้เปลี่ยน f หรือ fe เป็น ve ก่อนแล้วจึงเติม s เช่น

เอกพจน์	คำแปล	พหูพจน์	คำแปล
knife	มีด	knives	มีดหลายเล่ม
life	ชีวิต	lives	ชีวิตหลายชีวิต
wife	ภรรยา	wives	ภรรยาหลายคน

นามที่ลงท้ายด้วย f ต่อไปนี้ทำให้เป็นพหูพจน์ได้ 2 วิธี กล่าวคือ จะเติม s เลยทีเดียวก็ได้ หรือจะเปลี่ยน f เป็น ve แล้วจึงเติม s ก็ได้ สุดแต่แต่ละคนจะถนัด ได้แก่

เอกพจน์	คำแปล	พหูพจน์หรือพหูพจน์	คำแปล
scarf	ผ้าพันคอ	scarfs = scarves	ผ้าพันคอหลายชิ้น
wharf	ท่าเรือ	wharfs = wharves	ท่าเรือหลายแห่ง

ข้อยกเว้น นามต่อไปนี้ลงท้ายด้วย f, fe เมื่อทำเป็นพหูพจน์ให้เติม s ได้เลยห้ามเปลี่ยนแปลงอะไรทั้งสิ้น ได้แก่

เอกพจน์	คำแปล	พหูพจน์	คำแปล
belief	สิ่งที่เชื่อถือ	beliefs	สิ่งที่เชื่อถือหลายสิ่ง
brief	สำนวนคดี	briefs	สำนวนหลายสำนวน
cliff	หน้าผา	cliffs	หน้าผาหลายหน้าผา

4. คำนามที่ลงท้ายด้วยอักษร y และหน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น ie แล้วจึงเติม s เช่น

เอกพจน์	คำแปล	พหูพจน์	คำแปล
baby	เด็กทารก	babies	เด็กทารกหลายคน
ruby	ทับทิม	rubies	ทับทิมหลายเม็ด
city	เมืองหลวง	cities	เมืองหลวงหลายเมือง

ข้อยกเว้น คำนามที่ลงท้ายด้วย y แต่ถ้าหน้า y เป็นสระไม่ต้องเปลี่ยน y เป็น ie ให้เติม s ได้เลยเมื่อทำเป็นพหูพจน์ เช่น

เอกพจน์	คำแปล	พหูพจน์	คำแปล
boy	เด็กชาย	boys	เด็กชายหลายคน
day	วัน	days	วันหลายวัน
key	ลูกกุญแจ	keys	ลูกกุญแจหลายลูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. นามเอกพจน์ต่อไปนี้ เมื่อทำเป็นพหูพจน์ให้ทำได้โดยการเปลี่ยนสระภายในห้ามเติม s โดยเด็ดขาด เช่น

เอกพจน์	คำแปล	พหูพจน์	คำแปล
man	ผู้ชาย	men	ผู้ชายหลายคน
woman	ผู้หญิง	women	ผู้หญิงหลายคน
foot	เท้า	feet	เท้าหลายเท้า

หมายเหตุ นาม 2 ตัวต่อไปนี้ เมื่อทำเป็นพหูพจน์ ให้ทำได้โดยการเติมปัจจัย ren หรือ en ได้แก่

เอกพจน์	คำแปล	พหูพจน์	คำแปล
child	เด็กคนเดียว	children	เด็กหลายคน
ox	วัวตัวเดียว(ตัวผู้)	oxen	วัวหลายตัว

6. คำนามเอกพจน์ที่มีคำว่า man หรือ woman นำหน้าเมื่อทำเป็นพหูพจน์ให้ทำได้ทั้ง 2 อย่าง คือ เปลี่ยนสระภายในของคำหน้าและเติม s ที่คำหลัง เช่น

เอกพจน์	คำแปล	พหูพจน์	คำแปล
man-doctor	หมอชาย	men-doctor	หมอชายหลายคน
woman-servant	คนใช้หญิง	women-servant	คนใช้หญิงหลายคน
man-teacher	ครูชาย	men-teacher	ครูชายหลายคน

7. นามต่อไปนี้รูปศัพท์เป็นเอกพจน์ แต่ใช้เป็นพหูพจน์ ฉะนั้นกริยาก็ต้องสอดคล้องกันด้วย ได้แก่

เอกพจน์	คำแปล	พหูพจน์	คำแปล
people	ประชาชน	cattle	วัวควาย
police	ตำรวจ	poultry	เป็ดไก่
vermin	สัตว์ตัวเล็ก		

8. นามต่อไปนี้รูปศัพท์เป็นพหูพจน์ แต่ใช้เป็นเอกพจน์ ฉะนั้นกริยาก็ต้องเป็นเอกพจน์ตามด้วย ได้แก่

เอกพจน์	คำแปล	พหูพจน์	คำแปล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

news	ข่าว	gallows	ที่ประหาร
headquarters	สำนักงานใหญ่	summons	หมายเรียกตัว
means	ทรัพย์สิน, วิธี	ethics	ศีลธรรม

9. นามต่อไปนี้รูปศัพท์เป็นพหูพจน์ และใช้เป็นพหูพจน์ด้วย (ระวัง นามจำพวกนี้ในภาษาอังกฤษ ไม่มีคำเอกพจน์ แม้ข้อเท็จจริงของนามนั้นจะมีจำนวนเพียงสิ่งเดียวก็ตาม) ได้แก่

เอกพจน์	คำแปล	พหูพจน์	คำแปล
trousers	กางเกงขายาว	whiskers	หนวดเครา
shorts	กางเกงขาสั้น	clothes	เสื้อผ้า, เครื่องแต่งกาย
spectacles	แว่นตา	wages	ค่าจ้าง

10. นามบางชนิดมีรูปเหมือนกันทั้งเอกพจน์และพหูพจน์ แต่เมื่อไปพบเข้าจะรู้ได้อย่างไรว่าพจน์ไหนนั้น ต้องดูที่คำขยายหรือกริยาของนามตัวนั้น ได้แก่

เอกพจน์	พหูพจน์	คำแปล	เอกพจน์	พหูพจน์	คำแปล
fish	fish	ปลา	deer	deer	กวาง
salmon	salmon	ปลาแซลมอน	sheep	sheep	แกะ

11. คำนามประสมที่ค้นด้วย บุรพบท (Preposition) เมื่อทำเป็นพหูพจน์ให้เติม s ที่นามตัวนั้น ได้แก่

เอกพจน์	พหูพจน์	คำแปล
mother-in-law	mothers-in-law	แม่ยาย
father-in-law	father-in-law	พ่อตา

12. คำว่า penny มีรูปเป็นพหูพจน์อยู่ 2 รูปคือ pennies และ pence แต่ความหมายต่างกันคือ

Pennies หมายถึงจำนวนเหรียญเฟื้องนี้หลายเหรียญหลายอัน เช่น

There are for pennies on the table.

มีเหรียญเฟื้องนี้ 4 เหรียญอยู่บนโต๊ะ

Pence หมายถึงอัตราหรือมูลค่าหลายเฟื้องนี้ และคำว่า pence เมื่อมีเลขบอกจำนวนมาอยู่รวมให้เขียนติดกันเสมือนหนึ่งเป็นศัพท์เดียวกัน เช่น

This book costs sixpence. (อย่าใช้ six pence)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสือเล่มนี้ราคา 6 เพ็นนี่ เป็นต้น

2.2.1.2 คำสรรพนาม (Pronoun)

Pronoun คือ "คำที่มีไว้สำหรับใช้แทนชื่อของคน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่ ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้พูดซ้ำชื่อจริงนั้นซ้ำ ๆ ซาก ๆ หลายครั้งหลายหน ซึ่งเป็นการฟังไม่เพราะ" ในภาษาอังกฤษแบ่งสรรพนามออกเป็น 8 ชนิด คือ

1. Personal Pronoun	บุรุษสรรพนาม
2. Possessive Pronoun	สามีสรรพนาม
3. Definite Pronoun	นิยมนสรรพนาม
4. Indefinite Pronoun	อนิยมนสรรพนาม
5. Interrogative Pronoun	ปฤจฉาสรรพนาม
6. Relative Pronoun	ประพันธสรรพนาม
7. Reflexive Pronoun	สรรพนามสะท้อน หรือ เน้น
8. Distributive Pronoun	วิภาคสรรพนาม

1. บุรุษสรรพนาม (Personal Pronoun) ได้แก่ "สรรพนามที่ใช้แทนชื่อของผู้พูดแทนชื่อของผู้ฟัง และแทนชื่อของผู้ที่ถูกกล่าวถึง" แบ่งออกเป็น 2 พจน์ 3 บุรุษ ได้ดังนี้

เอกพจน์	พหูพจน์
บุรุษที่ 1 ได้แก่ (ฉัน, ผม) - ใช้แทนชื่อผู้พูดคนเดียว	We (เรา, พวกเรา) - ใช้แทนชื่อผู้พูดหลายคน
บุรุษที่ 2 ได้แก่ You (คุณ ,ท่าน)	You (พวกคุณ, พวกท่าน) - ใช้แทนชื่อผู้ที่เราพูดด้วยหลายคน
บุรุษที่ 3 ได้แก่ He (เขา) - ใช้แทนชื่อผู้ชายคนเดียวที่เราพูดถึง She, (หล่อน, เธอ) - ใช้แทนชื่อผู้หญิงคนเดียวที่เราพูดถึง It (มัน) - ใช้แทนชื่อสัตว์, สิ่งของ, สถานที่ที่เราพูดถึง อันเดียว, สิ่งเดียว	They (พวกเขา, พวกมัน) - ใช้แทนชื่อที่เราพูดถึงหลายคนหลายสิ่ง

ตารางที่ 2.1 บุรุษสรรพนาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าที่ของบุรุษสรรพนาม บุรุษสรรพนามทำหน้าที่ได้ 2 อย่าง คือ

- ๑. เป็นประธานในประโยคได้ทุกประโยค เช่น

I speak Thai.

He speaks English.

ฉันพูดภาษาไทย

เขาพูดภาษาอังกฤษ

- ๒. เป็น Complement คือ "ส่วนสมบุรณ์ของกริยา" ได้ เช่น

If I were you, I wouldn't go there exactly.

ถ้าผมเป็นคุณ ผมจะไม่ไปที่นั่นเด็ดขาด

คำว่า "you, he" ในประโยคข้างบนนี้เป็นบุรุษสรรพนาม มาเรียงอยู่หลังกริยา were, you, he ทำหน้าที่เป็นส่วนสมบุรณ์ (Complement) ของ were, you, he ไม่ใช่เป็น Object ของ were นอกจากนี้แล้ว บุรุษสรรพนาม ยังแบ่งรูปของมันออกไปได้อีก 5 รูป

รูปที่ 1(ประธาน)	รูปที่ 2(กรรม)	รูปที่ 3(เจ้าของ)	รูปที่ 4	รูปที่ 5
I	me	my	mine	myself
we	us	our	ours	ourselves
you	you	your	yours	yourself
he	him	his	his	himself
she	her	her	hers	herself
it	it	its	its	itself
they	them	their	theirs	themselves

ตารางที่ 2.2. รูปบุรุษสรรพนาม.

การใช้รูป Object Form ของ Pronoun ตามหลัง Verb to be

หรือคำอื่นใดที่มีอยู่ในลักษณะเช่นเดียวกับ Verb to be

Pronoun ที่ตามหลัง Verb to be, expect, let, than, as...as, such as, between, but เราจะใช้รูปไหนดีระหว่างรูป Subject form กับ Object form?

คำตอบนี้สับสนพอสมควร เมื่อมี Pronoun มาตามหลัง เพราะเกิดปัญหาอยู่เสมอว่าจะใช้รูปที่เป็นประธาน หรือรูปที่เป็นกรรมกันแน่ บางครั้งควรจะใช้รูปที่เป็นประธานก็กลับใช้ในรูปที่เป็นกรรม หรือควรจะใช้รูปที่เป็นกรรมกลับไปใช้รูปที่เป็นประธาน

1. ให้ใช้สรรพนามที่เป็นรูปกรรม (Object form) เมื่อไปตามหลัง Verb to be ในประโยคว่า

It's....

That's....

This is เช่น

Who is it? It's me. ใคร? ผมเองครับ

That's her over there. นั่นเธออยู่ที่นั่นไง

หมายเหตุ : ตามหลัง Verb to be ในประโยคต่อไปนี้จะใช้รูปที่เป็นประธาน (Subject form) หรือ รูปที่เป็นกรรม (Object form) ก็ได้ สุดแต่ใจความของประโยคนั้นว่าอยู่ในลักษณะเป็นผู้กระทำหรือผู้ถูกกระทำของประโยคตามหลัง เช่น

- ใช้รูปเป็นประธาน เพราะอยู่ในลักษณะเป็นกระทำในประโยคที่ตามหลัง เช่น

- It is she who worked hard yesterday.

- หล่อนเองเป็นผู้ทำงานหนักเมื่อวานนี้

- ใช้รูปที่เป็นกรรม เพราะอยู่ในลักษณะที่เป็นผู้ถูกกระทำ พุงง่าย ๆ ก็คือ เป็น Object ของกริยาในประโยคที่ตามหลัง เช่น

- It was her who (m) you met yesterday.

- หล่อนเองที่ฉันได้พบเมื่อวานนี้

2. ตามหลัง Let ให้ใช้รูปที่เป็นกรรม (Object form) ตลอดไป เช่น

Let me go before, will you?

ให้ผมไปก่อนได้ไหมครับ

3. ตามหลัง than ใช้รูปที่เป็นประธานก็ได้ เป็นกรรมก็ได้ สุดแต่ใจความหมายของผู้จะพูด แต่อย่าลืมว่า than นั้นใช้ควบกับ more ทุกครั้ง (ถ้าเปรียบเทียบการกระทำ) เช่น

I love you than she.

ผมรักคุณมากกว่าหล่อน

(หมายความว่า ประโยคนี้ผมรักคุณมากกว่าหล่อนรักคุณ ดังนั้น เมื่อหล่อนก็เป็นผู้ไปรัก อยู่ในฐานะเป็นประธานจึงต้องใช้ she)

4. ตามหลัง as...as จะใช้รูปประธานหรือกรรมก็ได้สุดแต่ใจความของผู้จะพูด เช่น
I like you as much as she.
ผมชอบคุณมากเท่ากับหล่อน(ชอบ)
(หมายความว่า ผมชอบคุณมากเท่ากับหล่อนชอบคุณ หล่อนอยู่ในฐานะเป็นผู้ชอบคนอื่นจึงใช้ She)
5. ตามหลัง such as จะใช้รูปประธานหรือกรรมได้ทั้งนั้น สุดแต่ใจความของผู้พูด เช่น
I give you money such as she.
ผมจะใช้เงินแก่คุณเช่นเดียวกับหล่อน (ให้)
(หมายความว่า ผมจะให้เงินแก่คุณเช่นเดียวกับหล่อนได้ให้คุณ ดังนั้น หล่อนอยู่ในฐานะเป็นผู้ให้ (ผู้กระทำ) จึงใช้ she)
6. Pronoun ที่มาตามหลัง between (ระหว่าง) ต้องใช้รูปกรรม (object form) ตลอดไปเช่น
You are standing between her and me.
คุณกำลังยืนอยู่ระหว่างหล่อนและผม
7. But ในกรณีแปลว่า "นอกจาก" เมื่อมี Pronoun ตามหลังให้ใช้รูปประธาน (Subject form) ตลอดไป เช่น
All but he (I, she, etc.) had died in the war.
ทั้งหมดนอกจากเขา (คนเดียว) ได้ตายในสงคราม

2. สามีสรรพนาม (Possessive Pronoun) ได้แก่ "สรรพนามที่ใช้แสดงความเป็นเจ้าของ"

ได้แก่ บุรุษสรรพนามรูปที่ 4 นั่นเอง คือ

mine, ours, yours, his, hers, its, theirs คำเหล่านี้เรียกว่า "สามีสรรพนาม" เวลาใช้ไม่ต้องมีนามตามหลัง และทำหน้าที่ได้ 3 อย่าง คือ

1. เป็นประธานของกริยาในประโยค เช่น

Your book is green ; mine is red.

หนังสือของคุณสีเขียว ของฉันสีแดง (mine เป็นประธานของ is)

His brother is tall ; but hers is short.

น้องชายของเขาสูง แต่น้องของหล่อนเตี้ย (hers เป็นประธานของ is)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

037064

2. เป็น Complement คือ ส่วนสมบูรณ์ของกริยาได้ เช่น

This pencil is mine ; that one is yours.

ดินสอแท่งนี้เป็นของฉัน แท่งนั้นเป็น(ดินสอ) ของท่าน (mine และ yours เป็น Complement ของ is)

3. ใช้เรียงตามหลังบุพบท of เพื่อเน้นความเป็นเจ้าของให้ชัดเจนขึ้นได้ เช่น

I saw a friend of mine at Lumpini Park yesterday.

เมื่อวานนี้ผมได้พบเห็นเพื่อนคนหนึ่งของผมที่สวนลุมพินี

A friend of yours was killed last night.

เพื่อนคนหนึ่งของท่านถูกฆ่าตายเสียแล้วเมื่อคืนที่ผ่านมา เป็นต้น

8. นิยมสรรพนาม (Definite Pronoun) ได้แก่ "สรรพนามที่ชี้เฉพาะและใช้แทนนามได้"

นิยมสรรพนามที่สำคัญและใช้กันอย่างแพร่หลายได้แก่ this, these, that, those, one, ones, ในจำนวน 6 ตัวนี้ จำแนกวิธีใช้ได้ดังนี้

- this, that, one 3 ตัวนี้ใช้แทนนามที่เป็นเอกพจน์
- these, those, ones 3 ตัวนี้ใช้แทนนามที่เป็นพหูพจน์

เมื่อนำไปแต่งเป็นประโยคแล้ว นิยมสรรพนามสามารถทำหน้าที่ได้ถึง 2 อย่าง คือ

- เป็นประธาน (Subject) ของกริยาในประโยคได้ เช่น

This is an interesting book.

That is a window.

นี่คือหนังสือที่น่าสนใจ

นั่นคือหน้าต่างบานหนึ่ง

- เป็นกรรม (Object) ของกริยาได้ เช่น

which book do you want?

I want this.

คุณต้องการหนังสือเล่มไหน

ผมต้องการหนังสือเล่มนี้

4. อนิยมสรรพนาม (Indefinite Pronoun) ได้แก่ "สรรพนามที่ใช้แทนนามได้ทั่วไปไม่เจาะจงว่าแทนคนนั้นหรือคนนี้โดยตรง" ได้แก่คำ

some, any, none, all, someone, somebody, anybody, few, everyone, many, nobody, everybody, others, ...ect. เช่น

Someone stole my watch.

All are drowned.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใครคนหนึ่งขโมยนาฬิกาของฉัน ไปเสียแล้ว

ทั้งหมดจมน้ำตายเสียแล้ว

Many are called ; but few are chosen.

หลายคนถูกเรียกมา แต่น้อยคนที่ได้รับการคัดเลือก

5. ปฤจฉาสรรพนาม (Interrogative Pronoun) ได้แก่ "สรรพนามที่ใช้เป็นคำถามและต้องไม่มีนามตามหลังด้วย จึงจะถือว่าเป็นปฤจฉาสรรพนาม" ได้แก่ who, whom, whose, what, which ซึ่งมีวิธีใช้ดังต่อไปนี้

who (ใคร) ใช้ถามถึงบุคคลและเป็นประธานของกริยาในประโยคได้ (บางครั้งก็ใช้เป็นกรรมได้) เช่น

Who is standing there?

Who goes to school today?

ใครกำลังยืนอยู่ที่นั่น?

ใครจะไปโรงเรียนวันนี้?

whom (ใคร) ใช้ถามถึงบุคคลและเป็นกรรมของกริยาหรือบุรพบท (บางครั้งใช้ Who แทน เช่น)

Whom do you love?

I love Malee.

คุณรักใคร?

ผมรักคุณมาลี

Whose (ของใคร) ใช้ถามถึงเจ้าของและต้องเป็นบุคคลเท่านั้น เช่น

Whose is this car?

It is Tom's.

รถคันนี้เป็นของใคร?

มันเป็นของทอม

What (อะไร) ใช้ถามถึงสิ่งของเป็นได้ทั้งประธานและกรรม เช่น

- เมื่อเป็นประธาน ไม่ต้องใช้กริยาช่วยอะไรทั้งนั้นมาช่วย ให้พูดได้เลย แต่ให้เติม s เมื่อเป็นปัจจุบันกาล (Present Tense) หรือเติม ed เมื่อเป็นอดีตกาล (Past Tense) เช่น

What delayed you?

Traffic delayed me.

อะไรทำให้ท่านล่าช้า?

การจราจรทำให้ผมล่าช้า

- เมื่อเป็นกรรม ต้องมีกริยาช่วยตัวอื่นมาร่วมด้วย กริยาช่วยตัวอื่นที่มาร่วมต้องวางไว้หลัง What อีกทีหนึ่ง เช่น

What does he do here?

He reads a book here.

เขาทำอะไรอยู่ที่นี่?

เขาอ่านหนังสืออยู่ที่นี่

6. ประพันธสรรพนาม (Relative Pronoun) ได้แก่ "สรรพนามที่ใช้แทนนามที่อยู่ข้างหน้า และในขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่เชื่อมประโยค หรืออาจเป็นประธานของประโยคหลังได้ด้วย"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประพันธสรรพนาม ได้แก่ who, whom, whose, whiche, where, what, why, that

- Who (ผู้ซึ่ง) ใช้แทนนามที่เป็นบุคคลและบุคคลนั้นต้องเป็นผู้กระทำด้วย เช่น

The man who came here last week is my cousin.

ชายผู้ซึ่งมาที่นี่เมื่อสัปดาห์ที่แล้วเป็นลูกพี่ลูกน้องของฉัน

คำว่า who ในประโยคนี้เป็นประพันธสรรพนาม ทำหน้าที่ 2 อย่าง คือ

- เป็นคำแทนนาม man ที่อยู่ข้างหน้า
- เป็นประธานของอนุประโยค came here last week.
- What (อะไร สิ่ง) ใช้แทนนามที่เป็นสิ่งของ นามที่ what ไปแทนทำหน้าที่เป็นประพันธสรรพนามนั้น ไม่ต้องปรากฏให้เห็นอยู่ข้างหน้าเหมือนประพันธสรรพนามตัวอื่น ทั้งนี้ เพราะถูกละไว้ในฐานที่เข้าใจแล้ว เช่น

I know what is in the box.

ฉันรู้ว่าอะไรอยู่ในกล่องใบนี้

คำว่า What ในประโยคนี้เป็นประพันธสรรพนาม ทำหน้าที่ 3 อย่าง คือ

- เป็นคำแทนนาม (ที่อยู่ข้างหน้าซึ่งนามตัวนั้นละไว้ในฐานที่เข้าใจแล้ว
- เป็นประธานของอนุประโยค is in the box
- เป็นคำเชื่อมประโยคหน้าและประโยคหลังให้สัมพันธ์กัน

7. สรรพนามสะท้อน หรือเน้น (Reflexive Pronoun) ได้แก่ "บุรุษสรรพนามรูปที่ 5"

คือคำ myself, yourself, yourselves, ourselves, itself, himself, herself, themselves คำเหล่านี้

เรียกว่า "สรรพนามสะท้อน หรือ สรรพนามเน้น" เวลาพูดหรือเขียนวิธีใช้ 4 อย่างคือ

- ให้เรียงไว้หลังประธาน เมื่อต้องการเน้นว่า ประธานเป็นผู้กระทำกิจนั้น ๆ ด้วยตัวเอง ไม่ใช่คนอื่นทำ เช่น

I myself study English.

ผมเรียนภาษาอังกฤษ

- ให้เรียงไว้หลังกริยาเมื่อผลกระทำของกริยานั้นตกให้แก่ผู้กระทำ (ให้สังเกตไว้ด้วยว่าผู้กระทำกับผู้รับกระทำ ต้องเป็นบุคคลเดียวกันตามกฎข้อที่ 2 นี้) เช่น

My daughter killed herself last night.

ลูกสาวของผมฆ่าตัวเธอเองตายเมื่อคืนที่แล้ว

- เน้นกรรม เมื่อเน้นกรรมใดให้เรียงไว้หลังกรรมนั้นทุกครั้งไป เช่น

I spoke to the President himself.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผมได้พูดกับตัวท่านประธานาธิบดีเอง

๓. ให้เรียงหลังบุพบท by วางไว้สุดประโยคทุกครั้งไป เมื่อต้องการแสดงว่าประธานเป็นผู้กระทำกิจนั้นโดยลำพังคนเดียว ไม่มีใครช่วยทำ เช่น

Prance makes her dress by herself.

ปราณีตัดเสื้อผ้าของเธอด้วยตัวเอง (ไม่มีใครช่วย) เป็นต้น

8. วิภาคสรรพนาม (Distributive Pronoun) ได้แก่ "สรรพนามที่ใช้แทนคำนามในการแบ่งหรือจำแนกออกเป็น ครั้งหนึ่ง สิ่งหนึ่ง หรือตัวหนึ่ง"

วิภาคสรรพนามนิยมใช้กันมาก คือ each แต่ละ either คนใดคนหนึ่ง สิ่งใดสิ่งหนึ่ง neither ไม่ใช่ทั้งสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น หรือไม่ใช่ทั้งสอง เช่น

There are ten boys. Each has one hundred baht.

มีเด็กอยู่ 10 คน แต่ละคนมีเงินคนละ 100 บาท

Either of two servants can go.

คนใช้ 2 คนไปได้คนหนึ่ง (ห้ามไปทั้ง 2)

2.2.1.3 คำคุณศัพท์ (Adjective)

Adjective คือ อะไร? มีวิธีใช้อย่างไร แบ่งออกเป็นกี่ชนิด อะไรบ้าง?

- Adjective คือ "คำที่ใช้บรรยายคุณภาพของนาม เพื่อให้รู้ว่ำนามนั้นมีลักษณะดีหรือชั่วสูงหรือต่ำ คำหรือขาวเป็น" เรียกว่า Adjective หรือคุณศัพท์ได้แก่คำว่า

good	ดี	bad	เลว	tall	สูง	short	ต่ำ
beautiful	สวย	clever	ฉลาด	fat	อ้วน	white	ขาว
dirty	สกปรก	red	แดง	thin	ผอม		เป็นต้น

Adjective เวล่านำไปพูดหรือเขียน มีวิธีใช้อยู่ 2 อย่าง คือ

1. เรียงไว้หน้านามที่คุณศัพท์นั้นไปขยายโดยตรงก็ได้ เช่น

The fat man can't run quickly.

คนอ้วนไม่สามารถวิ่งเร็วได้ (fat เรียงไว้หน้านาม man โดยตรง)

A clever boy can answer a difficult problem.

เด็กฉลาดสามารถตอบปัญหาที่ยากได้ (คุณศัพท์ทั้งสองเรียงไว้หน้านามโดยตรง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เรียงไว้หลัง Verb to be ก็ได้ เช่น

Somsri is beautiful.

สมศรีเป็นคนสวย

My farther is short.

บิดาของฉันเตี้ย

Manu is tall.

มนูเป็นคนสูง

My dog is black.

สุนัขของฉันสีดำ เป็นต้น

(beautiful, tall, short, black เรียงไว้หลัง Verb to be)

ข้อยกเว้น : การใช้ Adjective มาขยายตามแนวแบบข้อ 1 ก็ได้ หรือข้อ 2 ก็ได้ หมายถึง Adjective ทั่ว ๆ ไปเท่านั้น แต่ถ้าเป็น Adjective ที่จะกล่าวต่อไปนี้แล้ว มีวิธีใช้ขยายนามได้เพียง ข้อใดข้อหนึ่งเท่านั้น จะใช้แบบทั้ง 2 ข้อตามอำเภอใจไม่ได้ นั่นคือ

1. Adjective ต่อไปนี้ เมื่อขยายนาม ให้ใช้แบบเรียงไว้หลังกริยาเท่านั้น ห้ามใช้แบบเรียงไว้หน้า นามโดยเด็ดขาด ได้แก่

sorry	เสียใจ	afraid	กลัว	well	อยู่ดีสบาย
alive	มีชีวิตอยู่	ashamed	ละอายใจ	worth	มีค่า
awake	ตื่นอยู่	ill	ไม่สบาย	alike	เหมือนกัน
asleep	หลับ	aware	ระวัง	alone	โดยลำพัง
content	พอใจ	unable	ไม่สามารถ		

ถูก	:	This boy is sorry.	เด็กคนนี้เสียใจ
ผิด		This is a sorry boy.	นี่คือเด็กที่เสียใจ
ถูก		This girl is afraid.	เด็กหญิงคนนั้นกลัว
ผิด		That is an afraid girl.	นั่นคือเด็กหญิงที่กลัว
ถูก		I am well.	ผมอยู่ดีสบาย
ผิด		I am a well man.	ผมเป็นคนอยู่ดีสบาย
ถูก		Wilai is ill.	วิไลไม่สบาย
ผิด		Wilai is an ill girl.	วิไลเป็นเด็กหญิงไม่สบาย

2. Adjective ต่อไปนี้เมื่อใช้ขยายนามให้เรียงไว้หน้า นามโดยตรง ห้ามใช้แบบเรียงตามหลังกริยา Verb to be ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

former	ก่อน	latter	หลัง	inner	ภายใน
outer	ภายนอก	upper	ข้างบน	elder	แก่กว่า
drunken	ขี้เมา	middle	กลาง	entire	ทั้งหมด
latter	ถัดมา	wooden	ทำด้วยไม้	golden	ทำด้วยทอง
neighboring	เพื่อนบ้าน	especial	เฉพาะ	เป็นต้น	เช่น

ถูก Burma is a neighboring country.

ผิด Burma is neighboring.

พม่าเป็นประเทศเพื่อนบ้าน

ถูก She met a drunken teacher.

หล่อนได้พบครูขี้เมาคนหนึ่ง

ผิด The teacher was drenken.

ครูคนนั้นเป็นคนขี้เมา เป็นต้น

3. Adjective ที่ไปขยายหรือประกอบสรรพนามผสม (Compound Pronoun) ต่อไปนี้ให้เรียงไว้ข้าง

หลังเสมอ ได้แก่

someone	everybody	no one
something	everywhere	nothing
somebody	anyone	nobody
somewhere	anybody	nowhere
everyone	anything	

เช่น

I'll tell you something important.

ฉันจะบอกคุณถึงบางสิ่งบางอย่างที่สำคัญ

(อย่าใช้ : I'll tell you important something.)

There's nothing new for us to do.

ไม่มีอะไรใหม่สำหรับเราที่จะทำ

(อย่าใช้ : There's new nothing for us to do.)

We don't see anyone diligent.

เราไม่เห็นใครเลยที่ขยันขันแข็ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(อย่าใช้ : We don't see diligent anyone. เป็นต้น)

4. Adjective ที่ไปแสดงการวัด (ขนาดต่าง ๆ ของนาม) ต้องวางไว้หลังนามเสมอ เช่น

This river is two hundred miles long. แม่น้ำสายนี้ยาว 200 ไมล์

(อย่าใช้ : This river is long two hundred miles.)

This mountain is five hundred feet high. ภูเขาสูง 500 ฟุต

(อย่าใช้ : This mountain is high five hundred feet.) เป็นต้น

I am twenty years old. ฉันมีอายุ 20 ปี

(อย่าใช้ : I am old twenty years.) เป็นต้น

5. Adjective ที่มีจำนวนตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป แล้วมาขยายนามตัวเดียวกัน จะวางไว้หน้านามนั้นโดยตรงก็ได้ หรือจะวางไว้หลังนามนั้นก็ได้ แต่อย่าลืมว่าหน้า Adjective ตัวสุดท้ายนั้นต้องมี and มาเชื่อมไว้เสมอ เช่น

He is a witty and wise teacher.

หรือ. He is a teacher, witty and wise.

เขาเป็นครูที่มีไหวพริบและฉลาด

Somsak bought a new, powerful, and expensive car.

หรือ Somsak bought a car, new, powerful, and expensive.

6. Adjective ที่เป็นสมญานาม ไปทำหน้าที่ขยายนามที่เป็นชื่อเฉพาะ ให้วางไว้หลังนามนั้นเสมอ (และ Adjective ที่นำมาใช้เป็นสมญานามนี้ต้องมี the นำหน้าทุกครั้ง เช่น

King Naresuan, the Great.

สมเด็จพระนเรศวรมหาราช

Ivan, the Terrible.

อีเวนตัวร้าย

Kukrit, the wise of Siam.

กึกฤทธิ เจ้าปัญญาแห่งเมืองสยาม เป็นต้น

ชนิดของ ADJECTIVE

Adjective ในภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 2 ชนิด อะไรบ้าง

- Adjective ในภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 8 ชนิด คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. Descriptive Adjective	คุณศัพท์บอกลักษณะ
2. Proper Adjective	คุณศัพท์บอกชื่อเฉพาะ
3. Quantitative Adjective	คุณศัพท์บอกปริมาณ
4. Numeral Adjective	คุณศัพท์บอกจำนวน
5. Demonstrative Adjective	คุณศัพท์ชี้เฉพาะ
6. Possessive Adjective	คุณศัพท์บอกเจ้าของ
7. Interrogative Adjective	คุณศัพท์คำถาม
8. Distributive Adjective	คุณศัพท์แบ่งแยก

1. Descriptive Adjective (คุณศัพท์บอกลักษณะ) ได้แก่ “คุณศัพท์ที่ใช้แสดงลักษณะหรือคุณภาพของนามต่าง ๆ เพื่อให้รู้ว่า นามนั้นมีลักษณะอย่างไร” ได้แก่คำว่า good, fat, bad, tall, short, white, thin, rich, poor, etc. เช่น

The rich man lives in the big house.

คนรวยอาศัยอยู่บ้านหลังใหญ่ เป็นต้น

2. Proper Adjective (คุณศัพท์บอกชื่อเฉพาะ หรือวิสามานยนคุณศัพท์) ได้แก่ “คุณศัพท์ที่มีรูปมาจากคำนามที่เป็นชื่อเฉพาะนั่นเอง” ตามความเห็นของผู้เขียนแล้ว อาจจะเรียกคุณศัพท์ชนิดนี้ว่า คุณศัพท์บอกสัญชาติ จะดีกว่า เพราะฟังเข้าใจง่าย ซึ่งมีรูปเปลี่ยนแปลงมาจาก Proper Noun ดังต่อไปนี้

นามเฉพาะเจาะจง (Proper Noun)	คุณศัพท์บอกชื่อเฉพาะ (Proper Adjective)	คำแปล
England	English	อังกฤษ
America	American	อเมริกา
Thailand	Thai	ไทย
India.	Indian	อินเดีย
Germany	German	เยอรมัน
Italy	Italian	อิตาลี
Japan	Japanese	ญี่ปุ่น
China	Chinese	จีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. Quantitative Adjective (คุณศัพท์บอกปริมาณ) ได้แก่ “คุณศัพท์ที่ใช้ขยายนามที่บอกจำนวนของนามว่า มากหรือน้อย แต่ไม่บ่งชัดเจนไปว่ามีจำนวนเท่านี้เท่านี้ เพียงแต่บอกว่ามากหรือน้อยเท่านั้นเอง” ได้แก่คำ much, many, little, some, any, all เช่น

He has many friends.

เขามีเพื่อนมาก

Please give me some money.

กรุณาให้เงินแก่ผมบ้าง

I have much money.

ฉันมีเงินมาก

All boys stand up.

เด็กทั้งหมดยืนขึ้น เป็นต้น

4. Numeral Adjective (คุณศัพท์ที่บอกจำนวน) ได้แก่ “คุณศัพท์ที่ใช้บอกจำนวนของนามว่า มีเท่านี้เท่านี้” ได้แก่คำว่า one, two, three, four, five, six, seven, first, third, etc. เช่น

She has two books.

หล่อนมีหนังสือ 2 เล่ม

I have few cars.

ฉันมีรถ 2-3 คัน

Daeng has ten friends.

แดงมีเพื่อน 10 คน

The first girl is tall.

เด็กหญิงคนที่หนึ่งเป็นคนสูง เป็นต้น

5. Demonstrative Adjective (คุณศัพท์ที่เฉพาะ) ได้แก่ “คุณศัพท์ที่ใช้ขยายนามเพื่อชี้เฉพาะเจาะจงว่าเป็นคนนั้นคนนี้ มิได้หมายถึงคนอื่น” ได้แก่คำว่า the same, this, that, these, those, such, such as เช่น

This man is my brother.

ชายคนนี้เป็นพี่ชายของฉัน

I never say such things.

ฉันไม่เคยพูดเช่นนั้น

That woman is my mother.

หญิงคนนั้นเป็นมารดาของฉัน

He is in the same room.

เขาอยู่ห้องเดียวกัน เป็นต้น

6. Possessive adjective (คุณศัพท์บอกเจ้าของ) ได้แก่ “คุณศัพท์ที่มีรูปมาจากบุรุษสรรพนามรูปที่ 3 นั้นเองจะนำคุณศัพท์จำพวกนี้เวลาพูดหรือเขียนต้องมีนามตามหลังตลอดไปจะใช้แต่มันโดยลำพังไม่ได้” ได้แก่คำว่า my, your, our, his, her, its, their เช่น

This is my house.

นี่คือบ้านของฉัน

Her hands are very clean.

His dog is white.

สุนัขของเขาสีขาว

That is your suitcase.

ปัจจัยอยู่บางตัวหรือบางพวกที่เรียกว่า เป็นปัจจัยนอกแบบนำมาใช้ร่วมกับปัจจัยในแบบ หรือศีลสิกขาบทของพระท่านก็ดี นอกจากจะมีมาในพระปาฏิโมกข์แล้ว ยังมีมานอกพระปาฏิโมกข์แล้ว

1. คำนาม (Noun) ใช้เป็น Adjective ขยายนามด้วยกันได้ แต่ให้วางไว้หน้านามที่มันไปขยายเสมอ เช่น

They study at **Suan Kularb** school every day.

พวกเขาเรียนอยู่ที่โรงเรียนสวนกุหลาบทุก ๆ วัน

(Suan Kularb เป็นนาม แต่นำมาใช้เป็น Adjective ขยาย school) เป็นต้น

2. คำนามที่ใช้แสดงความเป็นเจ้าของ โดยมี Apostrophe's มาใช้ควบด้วยนั้น นำมาใช้เป็น Adjective ขยายนามได้ และให้เรียงไว้หน้านามตัวนั้นตลอดไป เช่น

Daeng's house was built in Bangkok last year.

บ้านของแดงได้สร้างไว้ในกรุงเทพฯ เมื่อปีกลายนี้

(Daeng's เป็นคำนามที่แสดงความเป็นเจ้าของ แต่นำมาใช้เป็น Adjective ขยาย house)

3. Infinitive (กริยาสภาวะมาลา) นำมาใช้เป็นคุณศัพท์ขยายนามได้ แต่ต้องวางไว้หลังนามที่มันไปขยายเสมอ (ห้ามวางไว้หน้านะครับ) เช่น

This is the book to read.

นี่คือหนังสือสำหรับอ่าน

(to read เป็น infinitive นำมาใช้เป็น Adjective ขยาย book)

4. Participle (ซึ่งจะเรียนอย่างละเอียดในบทต่อไปข้างหน้า) นำมาใช้เป็นคุณศัพท์ขยายนามทั่วไปได้ และให้วางไว้หน้านามที่มันไปขยายทุกครั้งด้วย เช่น

The **standing** boy is afraid of the **running** dog.

เด็กที่ยืนอยู่กลัวสุนัขที่วิ่งมา

(standing, running เป็น Participle ที่นำมาใช้เป็นคุณศัพท์ขยาย boy, dog ได้)

I saw a **fallen** tree in your garden.

ฉัน ได้เห็น ไม้ล้มต้นหนึ่งอยู่ในสวนของท่าน

(fallen เป็น Participle นำมาใช้เป็นคุณศัพท์ขยาย tree ได้)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. Gerund คือคำกริยาที่เติม ing แล้วนำมาใช้เป็น Adjective ขยายนามได้ และให้วางไว้หน้านามที่
ไปขยายเสมอ เช่น

We have a swimming pool near the school.

พวกเรามีสระว่ายน้ำอยู่ใกล้ ๆ กับโรงเรียน

(swimming เป็น Gerund นำมาใช้เป็นคุณศัพท์ขยาย pool)

6. Adjective Clause (คุณานุประโยคซึ่งจะได้อธิบายให้ละเอียดในบทต่อไป) นำมาใช้เป็น
Adjective ขยายนามได้แต่ต้องวางไว้หลังนามที่มันขยายตลอดไป เช่น

The boy who is learning English is my brother.

เด็กผู้ซึ่งกำลังเรียนภาษาอังกฤษอยู่คือน้องชายของผม

(who is learning English เป็นคุณานุประโยค ทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์ขยาย boy ที่ข้าง
หน้า) เป็นต้น

2.2.1.4 คำกริยา (Verb)

Verb คืออะไร แบ่งออกเป็นกี่ชนิด อะไรบ้าง แต่ละชนิดต่างกันอย่างไร

Verb (กริยา) คือ “คำที่ใช้แสดงถึงการกระทำ หรือการถูกกระทำของคำที่ทำหน้าที่เป็นประธาน
หรือเป็นคำทำหน้าที่ช่วยกริยาด้วยกันก็ได้เพื่อบอก มาลา (Mood) วาก (Voice) และกาล (Tense)”
แบ่งออกเป็น 3 ชนิดคือ

1. สกรรมกริยา (Transitive Verbs)
2. อกรรมกริยา (Intransitive Verbs)
3. กริยานุเคราะห์

สกรรมกริยา คือ อะไร คำที่มาทำหน้าที่เป็นกรรมของสกรรมกริยา ได้แก่อะไรบ้าง

- สกรรมกริยา (Transitive Verb) คือ “กริยาที่ต้องมีกรรมมารับแล้วจึงได้เนื้อความสมบูรณ์ เช่น

My brother kicked a dog this morning.

น้องชายของฉันได้เตะสุนัขตัวหนึ่งเมื่อเช้านี้ (ได้เนื้อความสมบูรณ์ชัดเจน)

My brother kicked.....this morning.

น้องชายของฉันได้เตะ.....เมื่อเช้านี้ (ไม่ได้ความสมบูรณ์ว่าเตะอะไร) เป็นต้น แม้

สกรรมกริยาตัวอื่นก็ขอให้ พวกท่านทั้งหลาย จงเปรียบเทียบตามนี้

คำอะไรบ้างที่จะมาเป็นกรรมของสกรรมกริยาได้

- คำต่อไปนี้ให้นำมาใช้ทำหน้าที่เป็นกรรมของสกรรกริยาได้ (Object of Transitive Verb) คือ

1. นามทุกชนิด (All kinds of noun) เช่น

She ate a mango yesterday.

หล่อนทานมะม่วงเมื่อวานนี้ (a mango เป็นกรรมของกริยา ate)

2. สรรพนาม (Pronoun) เช่น

The teacher punished him last week.

ครูลงโทษเขาเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว (him เป็นกรรมของกริยา punished)

3. กริยาสภาวะมาลา (Infinitive) เช่น

We want to study English every day.

พวกเราต้องการเรียนภาษาอังกฤษทุก ๆ วัน (to study เป็นกรรมของ want)

4. คำกริยาที่เติม ing แล้วนำมาใช้เป็นนาม (Gerund) เช่น

My friend likes sleeping in the daytime.

เพื่อนของฉันชอบนอนหลับในเวลากลางวัน (sleeping เป็นกรรมของ likes)

5. วลีทุกชนิด (Phrase) เช่น

I don't know what to do.

ฉันไม่รู้ว่าจะทำอะไร (what to do เป็นกรรมของ know)

6. อนุประโยคทุกชนิด (Subordinate Clause) เช่น

I know who will come tomorrow .

ฉันรู้ว่าใครจะมาวันพรุ่งนี้ (who will come tomorrow เป็นกรรมของ know)

สกรรกริยา เมื่อมีกรรมมารับแล้ว ได้เนื้อความสมบูรณ์ทุกตัวไป ใช่หรือไม่ ?

- หากมิได้ สกรรกริยาบางตัวหรือบางประโยค แม้จะมีกรรมมารับหรือขยายอยู่แล้วก็ตามก็หาได้มีเนื้อความสมบูรณ์เสมอไปไม่ จำเป็นต้องมีคำอื่นมาขยายกรรมนั้นเสียก่อนแล้วสกรรกริยาดังนั้นจึงจะได้เนื้อความสมบูรณ์ขึ้น คำที่มาขยายตัวกรรมอีกทีหนึ่งนั้นเรียกว่า "Objective Complement"

แปลว่า " "ตัวขยายกรรมเพื่อให้ได้เนื้อความสมบูรณ์ขึ้น" เช่น

เอกสาร... ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Them people made him king.

ประชาชนแต่งตั้งให้เขาเป็นพระราชา

(King เป็น noun ทำหน้าที่ขยาย him จึงเป็น Objective Complement)

The policeman set the man free.

(free เป็น Adjective ทำหน้าที่ขยาย man จึงเป็น Objective Complement)

I saw Renu walking across the street yesterday.

ฉันเห็นเรณูกำลังเดินข้ามถนนเมื่อวานนี้

(walking เป็น Participle ทำหน้าที่ขยาย Renu จึงเป็น Objective Complement)

She likes the prisoner to be killed.

หล่อนอยากให้นักโทษคนนั้นถูกฆ่าตาย

(to be killed เป็น Infinitive ทำหน้าที่ขยาย prisoner จึงเป็น Objective Complement)

อกรรมกริยาคืออะไร ? ขึ้นชื่อว่าเป็นอกรรมกริยาแล้วไม่ต้องมีกรรมมารับทุกตัวไปใช่หรือไม่ ?

- อกรรมกริยา คือ กริยาที่มีเนื้อความสมบูรณ์อยู่แล้วไม่ต้องมีกรรมมารับก็ฟังได้ใจความไม่ก่อให้เกิดคำถามว่า “อะไร”

ขึ้นมาอีก เพราะฟังเข้าใจกันแล้ว เช่น

The dog runs under the tree.

สุนัขวิ่งอยู่ใต้ต้นไม้

คำว่า runs, sleep, เป็นอกรรมกริยา ไม่ต้องมีกรรมมารับก็ฟังได้เนื้อความ

We sleep at night.

เรานอนหลับเวลากลางคืน เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม อกรรมกริยาบางตัวแม้จะไม่ต้องมีการกรรมมารับโดยตรง แต่ก็ยังต้องการคำอื่นมาขยายอีก แล้วอกรรมกริยาดังนั้นจึงจะได้เนื้อความที่สมบูรณ์ ฟังเข้าใจมารองรับนั้นไม่ได้มาในฐานะเป็นตัวกรรม แต่มาในฐานะตัวขยาย เพื่อให้อกรรมกริยาดังนั้นได้เนื้อความสมบูรณ์ ซึ่งภาษาอังกฤษเรียกว่า “Subjective Complement” แปลว่า “ตัวขยายกริยาเพื่อให้ประธานได้ใจความสมบูรณ์” อกรรมกริยาที่ต้องมี Subjective Complement มาขยายนั้นได้แก่กริยา ต่อไปนี้

Verb to be (เป็น, อยู่, คือ;) Verb to have (เฉพาะแปลว่า มี) become (กลายเป็น) seem (ดูเหมือนว่า) feel (รู้สึก) look (ดูเหมือน, เหมือน) tast (มีรส) appear (ปรากฏ, รู้สึก) smell (มีกลิ่น) grow (เจริญ) เป็นต้น

I am a teacher

ฉันเป็นครู

Daeng looks his father .

You are a student.

เธอเป็นนักเรียน

She seems very happy.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แดงเหมือนพ่อของเขา

ดูเหมือนว่าหล่อนมีความสุขมาก เป็นต้น

คำว่า a teacher , a student , his father , very happy , ล้วนแล้วแต่เป็น Subjective Complement ของ am ,are,looks,seems ทั้งนี้ กรุณาอย่าได้เข้าใจว่ามันเป็นกรรม หรือเป็นคำประธานด้วยกัน

2.2.1.5 กริยาวิเศษณ์ (Adverb)

Adverbs คืออะไร ? แบ่งออกเป็นหมวดใหญ่ ๆ ได้กี่หมวด ? แต่ละหมวดใหญ่แบ่งเป็นหมวดเล็กได้อย่างไรบ้าง และ Adverb มีรูปศัพท์หรือแหล่งกำเนิดมาอย่างไร ?

Adverb คือ “คำที่ทำหน้าที่ขยายกริยา,ขยายคุณศัพท์, หรือขยาย Adverb ด้วยกันเองก็ได้” จะขอยกตัวอย่างพอสังเขปให้ดูดังต่อไปนี้

ขยายกริยาเรียงไว้หลังกริยา

The old woman walks slowly .

หญิงชราคนนั้นเดินช้าๆ

(slowly เป็น Adverb เรียงไว้หลังกริยา walks)

ขยายคุณศัพท์เรียงไว้หน้าคุณศัพท์

Saensak is very strong.

แสนศักดิ์เป็นคนแข็งแรงมาก

(very เป็น Adverb เรียงไว้หน้าคุณศัพท์ strong)

ขยายกริยาวิเศษณ์เรียงไว้หน้ากริยาวิเศษณ์

The train runs very fast.

รถไฟวิ่งเร็วมาก

(very เป็น Adverb จึงเรียงไว้หน้า Adverb “fast”)

ชนิดของ ADVERB

Adverb แบ่งออกเป็นหมวดใหญ่ๆได้ 3 หมวดคือ

1. Simple Adverb = กริยาวิเศษณ์สามัญ
2. Interrogative adverb = กริยาวิเศษณ์คำถาม
3. Conjunctive Adverb =กริยาวิเศษณ์สันธาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 Simple Adverb คือ .กริยาวิเศษณ์ที่ใช้ขยายกริยา ขยายคุณศัพท์และขยายกริยาวิเศษณ์ด้วย
 กันเองก็ได้ตาม ธรรมเนียมเอง Simple Adverbแบ่งเป็นหมวดเล็กได้ 6 หมวดคือ

1. Adverb of time คือ “กริยาวิเศษณ์บอกเวลา” ได้แก่คำว่า

now, ago, then, already, soon, late, before, after, since, yesterday, tomorrow, today, every day, every
 week, etc. เช่น

I must go now.

ฉันต้องไปเดี๋ยวนี้

Somsri bought a book yesterday.

สมศรีซื้อหนังสือเล่มหนึ่งเมื่อวานนี้

2. Adverb of Place คือ “กริยาวิเศษณ์บอกสถานที่” ได้แก่คำว่า

near, far, in, out, here, there, inside, outside, etc เช่น

He goes there twice a day.

เขาไปที่นั่นวันละ 2 ครั้ง

We have to stay here today.

พวกเราจะต้องพักอยู่ที่นี่วันนี้

The manager has just gone out when you come in.

ผู้จัดการเพิ่งจะออกไปข้างนอก ตอนคุณเข้ามาข้างใน เป็นต้น

3. Adverb of Frequency คือ “กริยาวิเศษณ์บอกความสม่ำเสมอ” ได้แก่คำว่า

always, often, seldom, hardly, once, twice, again, sometimes, usually, rarely, frequently, lately,
 etc. เช่น

He always goes to the cinema after school.

เขาไปดูหนังเสมอ ๆ หลังจากเลิก โรงเรียนแล้ว เป็นต้น

4. Adverb of Maner คือ “กริยาวิเศษณ์บอกกริยาอาการ” ได้แก่คำว่า

weel, slowly, quicky, fast, probly, certainly, etc. เช่น

He speaks Thai well.

เขาพูดไทยได้ดีมาก

Why do you walk so quickly?

ทำไมคุณจึงเดินเร็วนัก? เป็นต้น

5. Adverb of Quantity คือ “กริยาวิเศษณ์บอกปริมาณมากน้อย” ได้แก่คำว่า

many, much, very, too, quite, rather, etc. เช่น

This question is very easy.

She loves me very much.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามนี้ง่ายมาก

หล่อนรักผมมาก เป็นต้น

6. Adverb of Affirmation or Negation คือ “กริยาวิเศษณ์บอกการรับหรือปฏิเสธ” ได้แก่คำว่า Yes, No, Not, Not at all เช่น

Do you understand me?

Yes, I do.

คุณเข้าใจผมไหม

ครับ, ผมเข้าใจ

Does he come here every day?

No, he doesn't.

เขามาที่นี่ทุกวันหรือ

เปล่า, เขาไม่มา เป็นต้น

2.2 Interrogative Adverb คือ “กริยาวิเศษณ์ที่ใช้ขยายกริยาเพื่อให้เป็นคำถาม” ซึ่งบางคำก็เป็นคำ ๆ เดียว บางคำก็เป็นคำผสม กริยาวิเศษณ์คำถามเวลาทุกหรือเขียนต้องวางไว้ต้นประโยคเสมอ แบ่งออกเป็นหมวดเล็กได้ 6 หมวด คือ

1. บอกเวลา (Time) ได้แก่คำว่า When (เมื่อไร) How long (นานเท่าไร) เช่น

When will he come here again?

Next Year.

เมื่อไรเขาจะมาที่นี่อีก?

ปีหน้า

How long have you been here?

For five years.

คุณได้มาอยู่ที่นี่นานเท่าไรแล้ว?

เป็นเวลา 5 ปีแล้ว เป็นต้น

2. บอกสถานที่ (Place) ได้แก่คำว่า Where (ที่ไหน) เช่น

Where does he live?

He lives in Bangkok.

เขาอยู่ที่ไหน?

เขาอยู่ในกรุงเทพฯ

3. บอกจำนวน (Number) ได้แก่คำว่า How many (มากเท่าไร) How often (กี่ครั้ง) เช่น

How often does she come here?

หล่อนมาที่นี่บ่อยไหม?

(หมายถึงกี่ครั้งนั้น

แหละ)

How many books has he?

Ten

เขาทำหนังสือมากเท่าไร?

10 เล่ม

4. บอกกริยาอาการ (Maner) ได้แก่คำว่า How (อย่างไร) เช่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

How do you do this?

คุณทำสิ่งนี้ได้อย่างไร?

How does she come here?

หล่อนมาที่นี่ได้อย่างไร ? เป็นต้น

5. บอกริมาณ (Puantity) ได้แก่คำว่า How much (มากเท่าไร) เช่น

How much do you pay?

คุณจ่ายมากเท่าไร?

How much is it?

ราคาเท่าไร ? เป็นต้น

6. บอกเหตุผล (Reason) ได้แก่คำว่า why (ทำไม) เช่น

Why do they go to Hong Kong evre day ?

ทำไมพวกเขาจึงไปฮ่องกงทุกวัน?

Why doesn't she love you ?

ทำไมหล่อนจึงไม่รักคุณ เป็นต้น

3.3 Conjunctive Adverb คือ “กริยาวิเศษณ์ที่ใช้เป็นคำเชื่อม ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีว่ากริยาวิเศษณ์ตัวนี้จะทำหน้าที่เชื่อมประโยคหน้าและประโยคหลัง ให้สัมพันธ์กัน” ได้แก่คำว่า Why, Where, When, How, Whenever, While, As, Where, etc นั้นเอง

สรุปแล้ว Conjunctive Adverb นี้ก็ทำหน้าที่ 2 อย่าง คือเป็นทั้งกริยาวิเศษณ์และสันธานไปพร้อมกัน เช่น

I know what you did yesterday.

ผมรู้ว่า คุณทำอะไรเมื่อวานนี้
(What เป็น Conjunctive Adverb)

He knows how I go there.

เขารู้ว่าผมไปที่นั่นได้อย่างไร
(How เป็น Conjunctive Adverb)

Do as I told you.

จงทำตามที่ผมบอกคุณนั่นแหละ
(As เป็น Conjunctive Adverb) เป็นต้น

He will go wherever she goes.

เขาจะไปที่ไหนก็ได้ที่หล่อนไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Wherever เป็น Conjunctive Adverb)

My aunt like to visit me whenever I am at home.

ป้าของผมไปเยี่ยมผมเมื่อผมอยู่บ้าน

(Whenever เป็น Conjunctive Adverb) เป็นต้น

2.2.1.6' (Article)

เวลาพูดหรือเขียนต้องมีคำ Article นำหน้าทั้งนั้น (ยกเว้นนามบางชนิด ซึ่งจะได้อีกเล่าในบทต่อไปที่ไม่ต้องใช้ Article นำหน้า) แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. Indefinite Article คือ Article ที่นำหน้านามแล้ว ทำให้นามนั้นมีความหมายทั่วไป ได้แก่ A, An
2. Definite Article คือ Article ที่นำหน้านามแล้ว ทำให้นามนั้นมีความหมายที่เฉพาะเจาะจง ได้แก่ The

หลักทั่วไปของการใช้ A

A ใช้นำหน้านามใด นามนั้นต้องมีลักษณะครบ 4 ประการ คือ

1. เป็นนามเอกพจน์
2. เป็นนามนับได้
3. เป็นนามที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ
4. เป็นนามที่มีความหมายทั่วไปเช่น

a book, a man, a bus, a house, a pen เป็นต้น

ข้อยกเว้นห้ามใช้ A นำหน้า นามบางตัวแม้จะขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ แต่ไม่อ่านออกเสียงพยัญชนะตัวที่ขึ้นต้น กลับข้ามไปอ่านออกเสียงสระอยู่ที่ถัดไป นามตัวนั้นให้ใช้ An นำหน้าแทน ห้ามใช้ Article โดยเด็ดขาด (เท่าที่ปรากฏเห็นก็ได้แก่ที่ขึ้นต้นด้วย "h" เท่านั้น) เช่น

an hour (แอน เอ้าเออร์) หนึ่งชั่วโมง

an honest man (แอน อ็อนเนสท แมน) คนซื่อสัตย์ หรือสุจริตชน

an honourable guest (แอน อ็อนเนสระเบิล เกสท) แขกผู้มีเกียรติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นามต่อไปนี้ห้ามใช้ Article นำหน้าโดยเด็ดขาด คือ

- นามที่นับไม่ได้ทุกชนิด
- นามพหูพจน์ทุกชนิด

หลักการทั่วไปของการใช้ An

An ใช้นำหน้านามใด นามนั้นต้องมีลักษณะครบ 4 ประการนี้ คือ

1. เป็นนามเอกพจน์
2. เป็นนามนับได้
3. เป็นนามที่ขึ้นต้นด้วยสระ 5 ตัว คือ a, e, i, o, u
4. เป็นนามที่มีความหมายทั่วไป เช่น

an apple, an elephant, an orange, an umbrella เป็นต้น

ข้อยกเว้นห้ามใช้ An นำหน้า นามบางตัวแม้จะขึ้นต้นด้วยสระ แต่อ่านออกเสียงที่ขึ้นต้นสระที่ขึ้นต้นนั้นเป็นเสียงพยัญชนะ "ย" นามตัวนั้นให้ใช้ Article นำหน้าแทน ห้ามใช้ An นำหน้าโดยเด็ดขาด (เท่าที่ปรากฏเห็น ก็ได้แก่ที่ขึ้นต้นด้วย "U" และ "Excel" เท่านั้น) เช่น

a university	(อะ ยูนิเวอร์ซิตี) มหาวิทยาลัย
a uniform	(อะ ยูนิฟอร์ม) เครื่องแบบ
a European	(อะ ยูโรเพียน) ชาวยุโรป
a union	(อะ ยูเนียน) สหภาพ เป็นต้น

นามต่อไปนี้ห้ามใช้ An นำหน้า คือ

- นามที่นับไม่ได้ทุกชนิด
- นามพหูพจน์ทุกชนิด

หลักทั่วไปของการใช้ The

The ใช้นำหน้านามได้ทุกชนิดและทุกประเภท นั่นคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เป็นนามเอกพจน์ที่ใช้ The นำหน้าได้
2. เป็นนามพหูพจน์ที่ใช้ The นำหน้าได้
3. เป็นนามที่ขึ้นต้นด้วยสระกึ่งที่ใช้ The นำหน้าได้ (แต่ให้อ่านว่า "ดิ")
4. เป็นนามที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะกึ่งที่ใช้ The นำหน้าได้
5. เป็นนามที่นับได้ที่ใช้ The นำหน้าได้
6. เป็นนามที่นับไม่ได้ที่ใช้ The นำหน้าได้
7. แต่นามทั้งหมดที่กล่าวมานั้น เมื่อใช้ The นำหน้าแล้ว จะต้องมีความหมายชี้เฉพาะเจาะจง (หากไม่เจาะจงอย่าใช้ The นำหน้า) เช่น

The orange from Bangmod is sweet.

ส้มที่มาจากบางมดเป็นส้มหวาน

ใช้ The นำหน้า orange ได้ เพราะเจาะจงส้มที่มาจากบางมดเป็นส้มหวาน

The Children in this room like to dance.

เด็ก ๆ ที่อยู่ในห้องนี้ชอบเต้นรำ

ใช้ The นำหน้า children ได้ เพราะเจาะจงเด็กที่อยู่ในห้องนี้เท่านั้นชอบการเต้นรำ เด็กอยู่ที่อื่นไม่เกี่ยวข้องกับคำ ดังนั้นจึงใช้ The นำหน้า children ได้

นามต่อไปนี้ห้ามใช้ The นำหน้า คือ

1. นามที่กล่าวขึ้นมาลอย ๆ ไม่มีการชี้เฉพาะเจาะจง
2. นามตามทีระบุไว้ในหัวข้ออันว่าด้วยการ ห้ามใช้ Article นำหน้า (ซึ่งจะได้อธิบายในหัวข้อต่อไป)

อนึ่งเกี่ยวกับการใช้ The นำหน้านามนั้น แม้ลักษณะข้อความหรือประโยคจะไม่มีคำบ่งบอกชี้เฉพาะไว้ก็สามารถใช้ The นำหน้าได้ ถ้านามตัวนั้นเป็นสิ่งที่รู้จักกันดีแล้วระหว่างผู้พูดและผู้ฟังลองเปรียบเทียบดู 2 ประโยคนี

When you go out, don't forget to close a door.

เมื่อคุณออกไปข้างนอก กรุณาอย่าลืมปิดประตูนะ

When you go out, don't forget to close the door.

เมื่อคุณออกไปข้างนอก กรุณาอย่าลืมปิดประตูนะ

ประโยคแรกใช้ a นำหน้า door หมายความว่า จะปิดประตูบานไหนก็ได้ ขอให้ได้ปิดก็แล้วกัน ไม่เจาะจงลงไปว่าปิดบานนั้นหรือบานนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยคที่สองใช้ the นำหน้า door หมายความว่า ไม่ให้ลืมปิดประตูบานนั้นคือ บานที่พูด และผู้ฟังรู้กันคืออยู่แล้ว จะไปปิดบานอื่นไม่ได้ ดังนั้น door จึงใช้ the นำหน้าได้

การใช้ A, An, The แบบระคน

ถ้านามนั้นกล่าวขึ้นมาลอย ๆ ไม่มีบุรพทวลีหรืออนุประโยคอันใดอันหนึ่งมาขยายอยู่ข้างหลัง ถือว่านามนั้นมีความหมายทั่วไป ให้ใช้ a, an นำหน้าทันที เช่น

A boy likes to see a monkey.

เด็กชอบดูลิง

(ใช้ a เท่านั้นนำหน้า boy และ monkey เพราะกล่าวถึงเด็กและลิงทั่วไป)

A book is necessary for a student.

หนังสือเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับนักศึกษา

(ใช้ a เท่านั้นนำหน้า book และ student เพราะกล่าวถึงหนังสือและนักศึกษาทั่ว ๆ ไป ไม่เจาะจงว่าเป็นหนังสืออยู่ที่ไหนหรือนักศึกษาจากสถาบันใด) เป็นต้น

แต่ถ้านามนั้นมีบุรพทวลี (Prepositional Phrases) หรืออนุประโยค (Subordinate Clause) อันใดอันหนึ่งมาขยายอยู่ข้างหลังแล้ว นามตัวนั้นให้ใช้ The นำหน้าได้ทันที แม้นามนั้นจะเป็นเอกพจน์ พหูพจน์ นับได้ นับไม่ได้ก็ตาม เพราะการมีบุรพทวลีหรืออนุประโยคมาขยายอยู่ข้างหลังเป็น ภาษาอังกฤษถือว่า เป็นนามชี้เฉพาะเจาะจง เช่น

The man in this room is our teacher.

ผู้ชายที่อยู่ในห้องนี้เป็นครูของเรา

(ใช้ The นำหน้า man เพราะมี in this room ซึ่งเป็นบุรพทวลีมาขยายอยู่ข้างหลัง ชี้เฉพาะลงไปว่าผู้ชายที่อยู่ในห้องนี้เป็นครูของเรา ไม่ใช่คนอยู่ในที่อื่น)

The pen which you bought yesterday is red.

ปากกาซึ่งคุณได้ซื้อเมื่อวานนี้ เป็นปากกาสีแดง

(ใช้ The นำหน้า pen ได้ เพราะมี which you bought yesterday ซึ่งเป็นอนุประโยคมาขยายอยู่ข้างหลัง ชี้เฉพาะถึงปากกาที่คุณซื้อเมื่อวานนี้ เป็นปากกาสีแดง)

อนึ่ง เกี่ยวกับการใช้ A, An, The แบบระคนกันนั้น มีหลักอยู่อย่างหนึ่งว่านามใดก็ตาม (เฉพาะนามที่เป็นเอกพจน์นับได้) ที่กล่าวขึ้นมาครั้งแรกลอย ๆ นั้น หากไม่มีบุรพทวลี หรืออนุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยคมาขยายอยู่ข้างหลัง นามตัวนั้นให้เติม a, an แทนที่ แต่เมื่อนามตัวนั้นถูกยกขึ้นมาพูดอีกเป็นครั้งที่สอง ท่านให้เติม the แทนที่ ดังเช่นตัวอย่างนี้

A husband and a wife were sitting in front of me in the theatre. They were quarreling where they should go for dinner. The husband wanted to go for it at home; but the wife wanted to go to a Chinese food restaurant.

สามีและภรรยา (คู่หนึ่ง) กำลังนั่งอยู่ข้างหน้าข้าพเจ้าในโรงละคร เขาทั้งสองกำลังทะเลาะกันว่า พวกเขาจะไปทานอาหารค่ำที่ไหนดี สามีต้องการไปทานที่บ้าน แต่ภรรยาต้องการจะไปทานที่ภัตตาคารอาหารจีน

จำนวนต่อไปนี้ให้ใช้ a, an นำหน้าตลอดไป

1. จำนวนเกี่ยวกับการใช้นับจำนวน ให้ใช้ a, an นำหน้า เช่น

a dozen	หนึ่งโหล	half a dozen	ครึ่งโหล
a hundred	หนึ่งร้อย	a thousand	หนึ่งพัน

2. จำนวนเกี่ยวกับราคา อัตราส่วน ความเร็ว ใช้ a, an นำหน้า เช่น

a shilling a dozen	โหลละ 1 ชิลลิง
sixty miles an hour	60 ไมล์ต่อหนึ่งชั่วโมง

3. จำนวนเกี่ยวกับประโยคอุทานใช้ a นำหน้า

เฉพาะที่เป็นนามเอกพจน์และนับได้ เช่น

What a hot day it is!	วันนี้ร้อนอะไรอย่างนี้
What a pretty girl she is!	หล่อนเป็นเด็กหญิงที่สวยงามอะไรอย่างนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. คำนามที่ตามหลัง quite, hardly, scarcely, rather ต้องใช้ a, an นำหน้าตลอดไป เช่น

He is quite a fool.

เขาเป็นคนโง่ทีเดียว

There is hardly a second to lose.

อย่าให้พลาดทีเดียวนะ (ไม่มีเวลาอีกแล้ว)

5. นามเอกพจน์ที่นับได้ นำมาใช้ตามหลัง many ในกรณีที่ให้หมายถึง "มาก" นั้นต้องใช้ a, an นำหน้า เช่น

Many a boy has lost his life in that way.

เด็กจำนวนมากเสียชีวิตเพราะเหตุนั้น

หมายเหตุ : แต่ถ้าเป็นพหูพจน์ นำมาใช้ตามหลัง many นามตัวนั้นต้องไม่ใช่ Article นำหน้า เช่น

Many students must be able to speak English:

นักศึกษาจำนวนมากจะต้องมีความสามารถพูดภาษาอังกฤษได้

6. นามเอกพจน์ที่นับได้ นำมาใช้ตามหลัง such ต้องใช้ a, an นำหน้า เช่น

I have never seen such a tall man in my life.

ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นคนสูงอย่างนี้เลยในชีวิต

หมายเหตุ : แต่ถ้าเป็นนามที่นับไม่ได้ก็ดี นามพหูพจน์ก็ดี ตามหลัง such ไม่ต้องใช้ Article นำหน้า เช่น

She doesn't want to drink such hot water.

หล่อนไม่ต้องการดื่มน้ำร้อนอย่างนี้

I would like to make friendship with such honest people.

ฉันอยากจะทำความเป็นมิตรกับคนที่มีความซื่อสัตย์อย่างนี้

7. จำนวนที่เกี่ยวกับความไม่สบาย เจ็บไข้ได้ป่วย ต้องใช้ a, an

have a cold	เป็นไข้หวัด
have a pain	ได้รับความเจ็บปวด

หมายเหตุ : แต่ถ้าเจ็บไข้ได้ป่วยเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ไม่ต้องใช้ Article นำหน้า ได้แก่

have toothache	ปวดฟัน
have earache	ปวดหู เจ็บหู

การใช้ The นำหน้านามที่เป็นชื่อเฉพาะ

โดยปกติแล้วนามที่เป็นชื่อเฉพาะของคน สัตว์ สิ่งของและสถานที่นั้น เราไม่ใช้ Article อะไรทั้งนั้นนำหน้า แต่ชื่อเฉพาะของนามต่อไปนี้ หลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษบีบบังคับให้ใช้ The นำหน้าตลอดไป ไม่ว่าจะไปวางไว้ที่ไหนของประโยคจะมีรูปทวิหรือไม่มีมาขยายอยู่ข้างหลังก็ตาม ให้ใช้ The นำหน้าชื่อเฉพาะเหล่านี้ได้ทันที ได้แก่นามที่เป็น

- ชื่อแม่น้ำ ห้วยหนอง คลอง บึง อ่าว ช่องแคบ ทะเล ทะเลทราย แหลม มหาสมุทร ต้องใช้ the นำหน้า เช่น

The Chao Praya River	แม่น้ำเจ้าพระยา
The Tams	แม่น้ำเทมส์
The Panama Canal	คลองปานามา
The Suez Canal	คลองสุเอซ

- ชื่อหมู่เกาะ ภูเขา ที่เป็นชื่อรวมของเกาะหรือภูเขาหลายลูก ต้องใช้ the นำหน้าตลอดไป เช่น

The Philippines	หมู่เกาะฟิลิปปินส์
The East Indies	หมู่เกาะอินเดียตะวันออก
The Himalayas	ภูเขาหิมาลัย

ข้อยกเว้น ถ้าเกาะและภูเขานั้น หมายถึงเกาะหรือภูเขาอันเดียว ลูกเดียว ไม่ใช่ชื่อรวมหลายเกาะหลายภูเขา ไม่ต้องใช้ the นำหน้า เช่น

Mount Everest	ภูเขาเอเวอเรส
Mount Whitney	ภูเขาวิทนี
Koh Larn	เกาะล้าน
Sri Chung	เกาะสีชัง

3. ชื่อตำแหน่งที่สำคัญ ซึ่งพูดออกไปแล้วทุกคนรู้จักดีว่าเป็นใคร ต้องใช้ the นำหน้า เช่น

The Prime Minister	นายกรัฐมนตรี
The President	ประธานาธิบดี
The Chairman	ประธานสภา

ข้อยกเว้น ถ้าชื่อตำแหน่งนี้ มีชื่อเจ้าของผู้ดำรงตำแหน่งมาเรียงอยู่ข้างหลัง ไม่ต้องใช้ the นำหน้า เช่น,

4. ชื่อประเทศที่เป็นคำผสม โดยจะมี of มากันหรือไม่ก็ตาม ต้องใช้ the นำหน้า เช่น

The United States of America	สหรัฐอเมริกา
The Soviet Union	สหภาพโซเวียต
The Kingdom of Thailand	ราชอาณาจักรไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อยกเว้น ถ้าชื่อประเทศนั้นเป็นคำคำเดียว ไม่ใช่คำผสม ห้ามใช้ the นำหน้า เช่น

Thailand	ประเทศไทย
English	ประเทศอังกฤษ

5. ชื่อทิศ ในกรณีที่น่ามาใช้หมายถึงภาค เช่น ภาคเหนือ ภาคใต้ ให้ใช้ the นำหน้าและก็ต้องเขียนด้วยอักษรตัวใหญ่อีกด้วย เช่น

the North	ภาคเหนือ	the South	ภาคใต้
the East	ภาคตะวันออก	the West	ภาคตะวันตก

ชื่อยกเว้น ถ้าทิศนั้นหมายถึงทิศน้อย เช่น ทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออก ทิศพายัพ ทิศอาคเนย์ ทิศหริดี ทิศปัจฉิม ทิศประจิม จำพวกนี้ไม่ควรใช้ the นำหน้า เช่น

His house is in north but mine is in south.

บ้านของเขายู่ทางทิศเหนือ แต่ของฉันอยู่ทางทิศใต้

6. ชื่อหนังสือพิมพ์รายวัน โรงหนัง โรงละคร โรงแรม สถานที่อาบ อบ นวด บาร์ไนคลับ สโมสร สมาคม บริษัท ห้างร้าน องค์กร และสถาบันต่าง ๆ ต้องใช้ the นำหน้าตลอดไป

the Bangkok Post หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์

the Chalemthai Theatre โรงหนังเฉลิมไทย

the National Theatre โรงละครแห่งชาติ

7. คุณศัพท์ขั้นสูงสุด (Superative degree) เวลานำไปพูดหรือเขียน ต้องใช้ the นำหน้า เช่น

The Chao Praya is the longest river in Thailand.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The Chao Praya is the longest river in Thailand.

แม่น้ำเจ้าพระยาเป็นแม่น้ำยาวที่สุดในประเทศไทย

Apasara is the most beautiful girl in the world.

อภัสราเป็นหญิงที่สวยงามที่สุดในโลก

ข้อยกเว้น ถ้าคุณศัพท์ขั้นสูงสุดนำมาใช้เป็น Adverb (กริยาวิเศษณ์) โดยไม่มีนามตามหลัง ห้ามใช้ the นำหน้าโดยเด็ดขาด เช่น

She has done it best.

หล่อนได้ทำมันดีที่สุดแล้ว

I thought of you most.

ผมคิดถึงคุณมากที่สุด

best ก็ดี most ก็ดี เมื่อนำมาใช้โดยไม่มีนามตามหลัง ทำหน้าที่เป็นกริยาวิเศษณ์ ดังนั้นจึงไม่ต้องเติม the ข้างหน้า

8. เลขนับจำนวนที่หรือลำดับที่ (Ordinal Number) ต้องใช้ the นำหน้าตลอดไป เช่น

The first boy is my friend.

เด็กคนที่หนึ่งเป็นเพื่อนของผม

He is the third son of family.

เขาเป็นลูกชายคนที่สามของครอบครัว

ข้อยกเว้น ถ้าเลขจำนวนที่หรือลำดับที่ นำมาใช้โดยไม่มีนามตามหลัง ทำหน้าที่เป็นกริยาวิเศษณ์ ห้ามใช้ the นำหน้าโดยเด็ดขาด เช่น

Who wants to speak first?

ใครต้องการพูดเป็นอันดับแรก?

first นำมาใช้โดยไม่มีนามตามหลัง เป็นกริยาวิเศษณ์ ดังนั้นจึงไม่ต้องใช้ the นำหน้า

9. ชื่อโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย วัดวาอาราม ตลอดถึงชื่อเฉพาะของสถานที่ทั่ว ๆ ไป หากเป็นคำผสมเชื่อมด้วย of โดยวาง Common Noun ไว้หน้า Proper Noun ตามหลังต้องใช้ the นำหน้าตลอดไป เช่น

the school of Suan Kularb

โรงเรียนสวนกุหลาบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

the university of Thammasart มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ข้อยกเว้น ถ้าชื่อโรงเรียน มหาวิทยาลัย ฯลฯ ตามที่กล่าวมานี้ โดยวาง Proper Noun ไว้ข้างหน้า
Common Noun ไว้ข้างหลัง และก็ไม่มี of มาเชื่อมด้วยนั้น ท่านห้ามใช้ the นำหน้าโดยเด็ดขาด
เช่น

Suan Kularb School	โรงเรียนสวนกุหลาบ
Thammasart University	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
Suwannaram Temple	วัดสุวรณาราม

10. ชื่อหอสมุด พิพิธภัณฑ์ และหนังสือที่เป็นคัมภีร์ทางศาสนา ต้องใช้ the นำหน้าตลอดไป เช่น

the National Library	หอสมุดแห่งชาติ
the National Museum	พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ

11. คุณศัพท์ (Adjective) ที่นำมาใช้อย่างนาม ต้องใช้ the นำหน้าทุกครั้ง และชื่อเป็นนามพหู
พจน์ด้วย ดังนั้นกริยาก็ต้องใช้พหูพจน์ตาม เช่น

The rich are happy all time.

คนรวมทั้งหลายมีความสุขตลอดเวลา

The poor live in slums, but the rich live in buildings.

คนจนอาศัยอยู่สลัม แต่คนรวยอาศัยอยู่ที่ตึก

12. นามที่ไปทำหน้าที่เป็นนามซ้อน (in apposition) ของนามที่อยู่ข้างหน้าต้องใช้ the นำหน้า
ตลอดไป เช่น

Somsri, the teacher of English, is my own sister.

สมศรีครุศึกษาอังกฤษเป็นที่สาวของผมเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Suthep, the most popular singer in Thailand, is representative.
 สุเทพนักร้องที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในประเทศนั้นเป็นผู้แทนราษฎร

13. ชื่อคนอันเป็นที่รู้จักกันดีในอดีต แล้วนำมาเปรียบเทียบกับคนที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบันเพราะเห็น
 ว่า มีคุณสมบัติที่ละม้ายคล้ายคลึงกัน ให้ใช้ the นำหน้าได้ เช่น

He is the Soonthorn Poo in our school.

เขาคือสุนทรภู่ในโรงเรียนของเรา

14. ส่วนวนการเปรียบเทียบคุณศัพท์ที่ขั้นกว่า (Comparative) ของการกระทำ 2 อย่างที่เท่าเทียม
 กัน ต้องใช้ the นำหน้าคุณศัพท์ขั้นกว่าทุกครั้งไป และคุณศัพท์ที่ว่ามี ต้องวางไว้ต้นของแต่ละ
 ประโยคอีกด้วย เช่น

The sooner we leave, the earlier we get there.

เราออกไปเร็วเท่าไร ก็ยิ่งจะไปถึงที่นั่นเร็วเท่านั้น

The farther she went, the lonelier she felt.

หล่อนยิ่งไปไกลเท่าไร ก็ยิ่งรู้สึกเหงาหงอยขึ้นเท่านั้น

15. ชื่อนามที่มีเพียงสิ่งเดียวในโลก และเป็นที่รู้จักกันดีโดยทั่วไปเมื่อพูดถึงสิ่งนั้น ต้องใช้ the นำ
 หน้าตลอดไป เช่น

the moon	พระจันทร์	the word	โลก
the sun	พระอาทิตย์	the sky	ท้องฟ้า

16. ส่วนวนแบ่งภาคเวลากลางวัน ต้องใช้ the นำหน้าตลอดไป เช่น

in the morning ในเวลาเช้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17. กับสำนวนต่อไปนี้ต้องใช้ the นำหน้าตลอดไป เช่น

at the end	ในที่สุด	tell the time	บอกเวลา
in the end	ในที่สุด	tell the truth	พูดความจริง

(แต่ tell a lie พูดโกหก)

นามต่อไปนี้ห้ามใช้ A, An, The นำหน้า

1. นามนับไม่ได้ (Uncountable Noun) ที่กดว่าจีนมาลอย ๆ ไม่มีบุรพทวิ หรืออนุประโยคอื่น
โคมขยายอยู่ข้างหลัง ไม่ต้องใช้ Article นำหน้า เช่น

I want to drink tea and coffee.

ฉันต้องการค้มน้ำชากาแฟ

2. อาการนาม (Abstract Noun) ที่มีต้นเียงแปลว่า "การ" หรือ "ความ" ขึ้นหน้า ไม่ต้องใช้
Article นำหน้าเช่น

Honesty is the best policy.

ความซื่อสัตย์เป็นนโยบายที่ดีที่สุด

3. นามที่เป็นชื่อวิชา ภาษา ไม่ต้องใช้ Article นำหน้า เช่น

We study English every day.

พวกเราเรียนภาษาอังกฤษทุกวัน

ข้อยกเว้น ถ้าชื่อวิชาและภาษานั้นไปทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์โดยมีนามอื่นตามหลัง คำว่าวิชาและ
ภาษาต้องใช้ the นำหน้าเช่น

Wantani learns the English language at school.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อยกเว้น ถ้าชื่อวิชาและภาษานั้นไปทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์โดยมีนามอื่นตามหลัง คำว่าวิชาและภาษาต้องใช้ the นำหน้าเช่น

Wantani learns the English language at school.

วันทนีเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียน

We learn the mathematics subject every day.

เราเรียนคณิตศาสตร์ทุกวัน

4. ชื่อคนตรี หากหมายถึงเครื่องเล่นหรืออุปกรณ์การคิด สี ดี เป่า ต้องใช้ the นำหน้า เช่น

I have the piano at home.

ผมมีเปียโนอยู่ที่บ้าน

อนึ่ง หากคนตรีนั้นหมายถึงวิชาคนตรี ไม่ต้องใช้ Article นำหน้า เช่น

I teach him piano and violin.

ผมสอนวิชาเปียโนและไวโอลินให้แก่เขา

5. ชื่อกีฬาหรือการเล่นทุกชนิดไม่ต้องใช้ Article นำหน้า เช่น

He plays football every day.

เขาเล่นฟุตบอลทุก ๆ วัน

แต่ถ้าชื่อกีฬาไปทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์ วางอยู่หน้านามอื่น ชื่อกีฬาต้องใช้ the นำหน้า เช่น

We went to watch the football match yesterday.

เราไปดูแข่งขันกีฬาฟุตบอลเมื่อวานนี้

6. ชื่อประเทศ รัฐ จังหวัด เมืองหลวง หมู่บ้าน ที่เป็นคำคำเดียวอันไม่ใช่คำผสมไม่ต้องใช้ Article นำหน้า เช่น

Thailand ประเทศไทย France ประเทศฝรั่งเศส

New York นิวยอร์ก Chiangmai เชียงใหม่

7. ชื่อถนน สวนสาธารณะ สวนสัตว์ วงเวียน สแควร์ ไม่ต้องใช้ Article นำหน้า เช่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ สงวนลิขสิทธิ์ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sukhumwit Road ถนนสุขุมวิท
Lumpini Park สวนลุมพินี

8. ชื่อของวัน ของเดือน มีอาหาร ถูฤดูกาล ลัทธิ ศาสนา ไม่ต้องใช้ Article นำหน้า เช่น

Monday, Tuesday วันจันทร์ วันอังคาร
January, February มกราคม กุมภาพันธ์

9. ชื่อเฉพาะของคน ไม่ต้องใช้ Article นำหน้า เช่น

He is John. She is Suwimol.
เขาคือจอห์น หล่อนชื่อสุวิมล

ข้อยกเว้น ถ้าชื่อนั้นหมายถึงชื่อตระกูล และมีรูปเป็นพหูพจน์ กรณีนี้ต้องใช้ the นำหน้าทุกครั้ง เช่น

The Browns went to Chiangmai by plane.
ครอบครัวของบราวน์ไปเที่ยวเชียงใหม่โดยทางเครื่องบิน

10. ชื่อทวีปทุกแห่ง ไม่ต้องใช้ Article นำหน้า เช่น

Asia ทวีปเอเชีย Europe ทวีปยุโรป

11. นามพหูพจน์ที่กล่าวขึ้นมาลดย ๆ ไม่มีรูปทวิหรืออนุประโยคมาขยายอยู่ข้างหลังไม่ต้องใช้ Article นำหน้าเช่น

Students should come to school every day.
นักศึกษาทั้งหลายควรมาโรงเรียนทุกวัน

12. นามที่มีคำต่อไปนี้วางอยู่ข้างหน้า ห้ามใช้ Article นำหน้าโดยเด็ดขาด ได้แก่

เอกสารณ์เป็นเอกสารที่ส่งในเวลาสำหรับภารเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

some, and, several, much, many, few, my, your, his, her, its, their, this, that, these, เช่น

They have many books on themselves.

พวกเขามีหนังสือหลายเล่มติดตัวมา

13. **ไม่ใช่ Article** นำหน้านามที่เป็น object ตัวที่ 2 ในกรณี object ตัวที่ 2 นั้นเป็นประเภทเดียวกันหรือหน่วยเดียวกันกับ object ตัวที่ 1 เช่น

The waiter is bringing me a cup and saucer.

เวตเตอร์คนนั้นนำเอาถ้วยพร้อมจานรองมาให้ผม

(อย่าใช้ a cup and a saucer)

14. **ไม่ใช่ Article** นำหน้านามที่มาตามหลัง Kind of, sort of, class of, type of, variety of, species of เช่น

What kind of animal is it?

มันเป็นสัตว์ชนิดไหน?

(อย่าใช้ kind of an animal)

2.2.1.7 คำบุพบท (Preposition)

Preposition (คำบุพบท) คือคำซึ่งรูปเดิมเสมอไม่เปลี่ยนแปลงรูปดังคำนาม สรรพนาม หรือกริยา คำบุพบททำหน้าที่เชื่อม หรือเพื่อแสดงความเกี่ยวข้องของระหว่างกริยากับนาม หรือสรรพนาม ระหว่างนามกับนาม หรือสรรพนามในประโยคนั้น เช่น

- 1). He stays at home.
- 2). I take to him.
- 3). The roof of the house is broken down.
- 4). I sit under the shade of the tree

จากประโยคตัวอย่างข้างบนนี้ เราจะเห็นว่า คำว่า “at” “to” “of” และ “under” ล้วนเป็นคำที่แสดงความสัมพันธ์เกี่ยวโยง ระหว่างกริยากับนาม (ในประโยคที่หนึ่ง) กริยากับสรรพนาม (ในประโยคที่สอง) นามกับนาม (ในประโยคที่สาม) และกริยากับนาม (ในประโยคที่สี่)

ดังนั้นคำเหล่านี้ ข่อมเรียกว่าคำบุพบท (Preposition)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Preposition (คำบุพบท) นั้นบางคำก็เป็นคำพยางค์เดี่ยว เช่น at, to, of, in เป็นต้น แต่บางคำก็เป็นคำสองพยางค์ เช่น under, beneath, between, because of ซึ่งเพื่อความสะดวกเราจะได้นำเอาคำบุพบทต่างๆ ที่ใช้กันอยู่เสมอๆ มาประมวลไว้พร้อมคำแปล ขอให้สังเกตและจดจำไว้ใช้ในเวลาที่ต้องการต่อไป

กรรมของบุพบท (Objects of the Prepositions)

คำนามหรือสรรพนามที่เรียงอยู่หลังคำบุพบทได้ชื่อว่าเป็นกรรมของบุพบทนั้น นอกจากคำนามหรือสรรพนามจะเป็นกรรมของบุพบทแล้ว คำกริยาวิเศษณ์ (Adverb) วลี (Phrases) อนุประโยค (Clauses) และ Infinitives ก็ใช้เป็นกรรมของบุพบทได้ด้วย เช่น

1). I have to go by now. (now เป็นกริยาวิเศษณ์แสดง (ฉันต้องไปเดี๋ยวนี้) กาลเวลาเป็นกรรมของ by)

2). She did nothing but talk and talk. (talk เป็น (หลอนไม่ทำอะไรเลยนอกจากพูดและพูด) infinitive)

3). She will not work till after the holidays. (หลอนจะไม่ทำงานจนหลังจากวันหยุดที่แล้ว) คำว่า "after the holidays" เป็นวลี

4). I am looking for what she has lost. (ฉันกำลังค้นหาสิ่งที่หลอนได้ทำหายไป) ประโยคที่ว่า "what she has lost" เป็นอนุประโยค

วิธีใช้คำบุพบท (The use of Preposition)

คำบุพบทในภาษาอังกฤษแต่ละคำนั้นมีความหมายไม่หมายไม่ตายตัว และตรงกับภาษาไทยเสมอไป ทั้งนี้การพิจารณาแปลความหมายของบุพบทนั้น ย่อมต้องอาศัยการพิจารณาข้อความในประโยคนั้นๆ ประกอบด้วยเช่นคำว่า "on" เราจะแปลว่า "บน" เสมอไปในทุกประโยคทุกความหมายหาได้ไม่ คำว่า "at" ก็ไม่สามารถแปลได้ว่าที่เสมอไปเช่นกัน

ดังนั้นการเรียนรู้ การทำความเข้าใจ เรื่องการใช้ของบุพบทว่ามีที่ใช้อย่างไรบ้างนั้น จะได้รับประโยชน์มากกว่าไปคำนึงถึงความหมายหรือคำแปลโดยเฉพาะเจาะจงของมัน

เพื่อช่วยความเข้าใจในหน้าที่และความหมายต่างๆของคำบุพบทจึงจะขอรวบรวมคำบุพบทที่ได้พบเห็นและมีที่ใช้อยู่บ่อยๆมาแสดงไว้เป็นสังเขปดังต่อไปนี้

Across : มีความหมายว่า "ข้าม" เช่น :-

This bridge stretches across the canal.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สะพานนี้ทอดข้ามคลอง

มีความหมายว่า “ข้ามไปอีกฟากหนึ่ง” หรือ “ตั้งอยู่อีกฟากหนึ่ง” เช่น :-

Malee run across the road.

มาลี้วิ่งข้ามถนน

มีความหมายว่า “ไขว้กับกัน” เช่น :-

Those two sticks are laid across each other.

ไม้สองอันนั้นไขว้กันไว้

About : มีความหมายว่า “ราวๆ, ประมาณ” เช่น :-

I go to school about eight eight o'clock.

ฉันไปโรงเรียนเวลาประมาณ 8 นาฬิกา

มีความหมายว่า “เกี่ยวกับ, ด้วยเรื่อง” เช่น :-

She is busy about her work

หล่อนยุ่งอยู่ด้วยเรื่องงานของหล่อน

มีความหมายว่า “รอบๆ” เช่น :-

Don't beat about the bush

อย่าตีอ้อมกอไม้

มีความหมายว่า “มีอยู่ประปราย, มีเป็นหย่อมๆ” เช่น :-

Tree dot about in that field.

ต้นไม้ขึ้นเป็นหย่อมๆในทุ่งนั้น

Above : มีความหมายว่า “สูงกว่า, เหนือกว่า, พน” เช่น :-

Her head is above the water

ศีรษะของหล่อนอยู่เหนือน้ำ

เพื่อประโยชน์ในการใช้ และเพื่อจดจำคำบุพบท (Preposition) ที่มีไว้ทั่วไป และเราจะไปพบอยู่บ่อยๆ จึงขอนำเอาคำบุพบทเหล่านั้นมาประมวลไว้ดังต่อไปนี้

คำบุพบท(Preposition)	ความหมาย(Meaning)
aboard	บนเรือ, บนรถไฟ
about	ประมาณ, กะ, ราวๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

above	เหนือ, ข้างบน
according to	เป็นไปตาม
across	ข้าม, ขวาง
after	หลังจาก
against	ต่อ, ต่อต้าน, เพื่อ
along	ตาม
alongside of	ใกล้กับ
along with	ไปด้วยกันกับ
amid	ท่ามกลาง, ระหว่าง
among	ระหว่าง
a part from	ห่างออกไป
around	รอบๆ
as against	ต่อ, ขัดขวาง
as between	ระหว่าง
as compared with	เปรียบเทียบกับ
as for	เพื่อ
aside from	ห่างออกไป
as to	เหมือนกับ
at	ที่
because of	เหตุเพราะว่า
behind	หลัง, ข้างหลัง
below	ข้างล่าง
beneath	ข้างใต้
besides	ข้าง, ใกล้
beyond	พ้นจาก
by	ใกล้เคียง, โดย
by means of	ความหมายว่า
by reason of	ด้วยเหตุผลที่ว่า
by way of	โดยทางที่ว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

concerning	เกี่ยวกับ
considering	เมื่อคำนึงถึง
despite	แม้ว่า
down	ข้างล่าง
during	ระหว่าง
excepting	เว้นแต่
exclusive of	ไม่รวมด้วย
for	เพื่อ, สำหรับ
for the sake of	เห็นแก่
in	ใน
in accordance with	สอดคล้องกับ
in addition to	เพิ่มเติม
in behalf of	แทน, ทำในนามของ
in case of	โดยเหตุที่
including	รวมทั้ง
inclusive of	รวมอยู่ด้วย
in comparison to (with)	เทียบกับ
in compliance with	ด้วยความยินยอม
in consideration of	ด้วยการพิจารณาว่า
in default of	ด้วยการผัดบัง
independently of	ขึ้นอยู่กับ
in front of	ข้างหน้า
in position to	ในการขัดแย้งกับ
in place of	แทนที่
in preference to	ชอบที่จะ
in regard to	เกี่ยวกับ
inside (of)	ข้างใน
in spite of	นอกจาก
into	ข้างใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

not withstanding	แม้กระนั้น
of	ของ, จาก, แห่ง
off	จากไป
on	บน
on account of	ในบัญชีของ
on behalf of	ในนามของ
on to	บนข้างบน
opposit to	ตรงข้าม
out of	ออกจาก
outside of	ข้างนอก
over	ข้าม, ทัว
owing to	เนื่องจาก
past	ผ่านไป
pending	ในระหว่าง
regarding	เกี่ยวกับ
regardless of	โดยไม่คำนึงถึง
relating to	เกี่ยวข้องกับ
relative to	สัมพันธ์กับ
respecting	เกี่ยวกับ
round	รอบ
round about	อ้อมค้อม
saving	ออกไปจาก
short of	ขาดไป
since	ตั้งแต่
through	ตลอด, ผ่านไป, ทะลุไป
through out	โดยตลอด
to	ถึง, ที่
touching	เกี่ยวกับ
towards	ไปต่อ, ไกลจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

underbeneath	ข้างใต้
until	จนกระทั่ง
unto	จนถึง
up	ข้างบน
upon	ข้างบน
via	ผ่าน
with	กับ, ด้วย
within	ข้างใน
without	ข้างนอก
with the intention of	ด้วยความสนใจ
with reference to	เกี่ยวข้องกับ
with respect to	เกี่ยวกับ
with regard to	เกี่ยวกับ
with a view to	เกี่ยวกับ

2.2.1.8 คำสันธาน (Conjunction)

Conjunction (คำสันธาน) คือคำที่ใช้เชื่อมประโยคหนึ่งกับอีกประโยคหนึ่งหรือเชื่อมคำหนึ่งกับอีกคำหนึ่ง

เชื่อมคำต่อคำ

- 1). Somsri and Somjai are my good friends.
- 2). I would like to have tea and bread and butter.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชื่อมประโยคต่อประโยค

- 1). Those boy are playing, but there girls are learning.
- 2). You much work hard Or you will be punished.

คำสันธานที่มักจะใช้กันอยู่เสมอได้แก่คำเหล่านี้ and, but, or, either....or, nither...nor, as, because, whether, while, until, after, before, though, และ that.

2.2.1.9 คำอุทาน (Interjection)

Interjection (คำอุทาน) คือคำที่ใช้แสดงออกความตกใจ, ดีใจ, เสียใจ, ตื่นเต้น มีใจน้อยในหนังสือราชการ หรือบทเรียน แต่ใช้บ่อยในภาษาพูดหรือในหนังสือประเภท นวนิยายต่างๆ คำอุทานมักใช้วางไว้หน้าประโยคเสมอ ได้แก่คำว่า

ho!, Ah!, Uub!, Hello!, Alas!, My god!, Uh huh!, เฮน

Oh! I am very glad to see you.

Ah! How should I know?

Huh! Shut your mouth now!

Hello! Come here please.

Alas! He was dead, hung himself, Suicide.

จากตัวอย่างดังกล่าวมาแสดงไว้ข้างบนนี้จะเห็นได้ว่าคำอุทานนั้น ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับคำใดในประโยค เป็นคำอิสระที่ผู้กล่าวๆ ออกมาเพื่อแสดงความตื่นเต้นดีใจและบางครั้งก็เป็นการเตือนให้ผู้ที่เราจะพูดด้วยรู้ตัวเท่านั้น และถ้าหากเราจะตัดคำอุทานออกไปเสีย ประโยคที่เราพูดนั้นก็ได้รับความสมบูรณ์เช่นเดิมไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด

2.2.2 Sentence และ Clause

Sentence คือ “ข้อความที่พูดออกมาแล้วได้รับความสมบูรณ์ ฟังกันรู้เรื่อง ผู้พูดกับผู้ฟังซึ่งส่วนมากก็จะมีประธาน (Subject) และกริยา (Verb) มาด้วยเสมอ” เรียกข้อความชนิดนี้ว่า

Sentence ได้ เช่น :-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The bird flied.

นกบิน

Amnat writes a letter.

อำนาจเขียนจดหมาย

Her mother is cooking breakfast in the kitchen.

มารดาของเธอกำลังทำอาหารเช้าอยู่ในโรงครัว เป็นต้น

ข้อความทั้งหมดที่ยกไว้นี้ เรียกว่า Sentence ได้ เพราะมีความหมายรู้เรื่องและอนึ่ง ประโยคอาจเป็นคำคำเดียวก็ได้ ถ้าฟังรู้เรื่องกันดีระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง โดยเฉพาะประโยคคำสั่ง มักจะมีแต่คำกริยาคำเดียวเท่านั้น ก็ถือว่าเป็นประโยคหรือ Sentence ได้ (ต้องเขียนด้วยตัวใหญ่เสมอ) เช่น :-

Shoot.

ยิงได้

Go.

ไปสิ

Come here.

มานี่

Look out

ระวัง เป็นต้น

Clause คือ “ประโยคหลายประโยครวมกันอยู่ แต่ละประโยคที่รวมกันอยู่นั้นแหละ เรียกว่า Clause” ดังนั้นถ้าจะว่ากันโดยเนื้อแท้แล้ว Sentence และ Clause มันก็อันเดียวกัน เพียงแต่ว่า ข้อความนั้นๆ เมื่ออยู่ตามลำพังเราเรียกว่า Sentence แต่เมื่ออยู่ด้วยกันเราเรียกใหม่ว่า Clause ตัวอย่างเช่น :-

I know how old he is.

ผมรู้ว่าเขาอายุเท่าไร เป็นต้น

Sentence ในภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 4 ชนิด

1). Simple Sentence	(เอกถนะประโยค)
2). Compound Sentence	(อนนถนะประโยค)
3). Complex Sentence	(สังกรประโยค)
4). Compound Complex Sentence	(อนนถนะสังกรประโยค)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Simple Sentence (เอกัตถะประโยค) หมายถึง ประโยคที่มีกริยาแท้หรือกริยาสำคัญเพียงตัวเดียว ส่วนคำอื่นๆจะมีมากหรือน้อยอย่างไรก็ได้ แต่แม้ๆก็คือประธานกับกริยาจะขาดเสียมิได้ (ยกเว้นประโยคคำสั่งจะละประธานไว้ก็ได้) เช่นต่อไปนี้เป็นเอกัตถะประโยคทั้งนั้น

That girl cooks her breakfast by herself.

เด็กหญิงคนนั้นทำอาหารเช้าของเธอด้วยตัวเธอเอง

The little hungriest boy with brown hair in the white shirt from England ate the ripe mango in the basket yesterday.

เด็กชายคนเล็กผู้หิวจัดซึ่งมีผมสีน้ำตาล ใส่เสื้อยืคสีขาวมาจากประเทศอังกฤษนั้น ได้ทานมะม่วงสุกในกระเช้าเมื่อวานนี้

ทั้งสองประโยคที่ยกแสดงไว้นี้ล้วนแต่เป็น Simple Sentence ทั้งนั้นเพราะต่างก็มีประธานตัวเดียวคือคำว่า girl, boy และมีกริยาแท้ตัวเดียว คือคำว่า cooks, ate เป็นต้น

Compound Sentence (อนกัตถะประโยค) หมายถึง ประโยคใหญ่ที่ประกอบขึ้นด้วยประโยคเล็กตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไป ทั้งนี้โดยแต่ละประโยคนั้นก็มีใจความสมบูรณ์ในตัวเองอยู่แล้วหรือมีความสำคัญเท่ากัน แล้วเราก็อเอาประโยคทั้ง 2 นั้นมารวมกันเข้าก็จะกลายเป็นประโยค Compound Sentence ไปทันที

ตัวอย่าง

ทั้ง 2 ประโยคนี้แยกกันอยู่ แต่ละประโยคจึงเป็น Simple-Sentence

He opened the door.

เขาเปิดประตู

He walked in to the room.

เขาเดินเข้าไปในห้อง

แต่เมื่อรวมประโยคเข้าด้วยกันโดยอาศัย Conjunction (and, or, as, but) เป็นต้น มันก็กลายเป็นประโยค (Compound Sentence) ทันที เช่น :-

He opened the door and walked in to the room.

เขาเปิดประตูและเดินเข้าไปในห้อง

Complex Sentence (สังกรประโยค) หมายถึง ประโยคใหญ่ที่ประกอบขึ้นมาจากประโยคเล็กๆ 2 ประโยค ซึ่งในจำนวน 2 ประโยคนี้อาจมีความสำคัญไม่เท่ากันนั่นคือประโยคหนึ่งเรียกว่า Main Clause (मुख्यประโยค) ทำหน้าที่เป็นประโยคหลักหรือประโยคใหญ่ส่วนอีกประโยคหนึ่งเรียกว่า Subordinate Clause (อนุประโยค) เป็นประโยคที่ต้องอาศัย Main Clause จึงจะได้เนื้อความสมบูรณ์ซึ่งแต่ละหากแยกกันอ่านคนละประโยค ประโยค Main Clause จะอ่านได้ใจความสมบูรณ์ในตัวของมันเอง ส่วน Subordinate Clause จะอ่านไม่ได้ความหมายเลย ค่อยไปนี่เป็นตัวอย่าง “Complex Sentence” เช่น :-

This is the house that I bought last year.

นี่คือบ้านที่ผมได้ซื้อไว้เมื่อปีที่แล้ว

ประโยคนี้แยกออกได้ 2 ประโยคคือ This is the house เป็นประโยคหนึ่งคือ Main Clause และ that I bought last year เป็นอีกประโยคหนึ่งคือ Subordinate clause เมื่อประโยคเล็กมารวมอยู่ในประโยคเดียวกันเช่นนี้ จึงทำให้ประโยคข้างบนนี้กลายเป็นประโยค Complex Sentence คือ สังกรประโยค หรือตัวอย่างที่ 2 เช่น :-

The student who is diligent will pass the exam.

นักศึกษาผู้ซึ่งมีความขยัน จะสอบได้

ประโยคนี้ก็แยกได้ 2 ประโยคเล็ก คือ the student will pass the exam เป็น Main Clause หรือ मुख्यประโยค ส่วนคำว่า who is diligent เป็นประโยค Subordinate Clause คือ อนุประโยคดังนั้นเมื่อ 2 ประโยคเล็กนี้มารวมอยู่ด้วยกัน จึงทำให้ประโยคนี้เป็น Complex Sentence หรือ สังกรประโยคไป แม้นัยอื่นก็ให้เทียบตามนี้

Compound Complex Sentence (อนกัตตะสังกรประโยค) หมายถึง ประโยคใหญ่ตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปรวมกันอยู่ โดยอีกประโยคใหญ่ท่อนหนึ่งนั้นจะมีประโยคเล็กแทรกซ้อนอยู่ภายในลักษณะเช่นนี้เรียกว่า Compound Complex Sentence หรืออนกัตตะสังกรประโยค เช่นต่อไปนี่คือตัวอย่างของ Compound Complex Sentence

I saw no one in the house which you had told me about, so I didn't go in.

ฉันไม่เห็นใครอยู่ในบ้านที่คุณเล่าให้ฟังเลย ดังนั้นฉันจึงไม่เข้าไปข้างใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยคนี้มีประโยคใหญ่จริงๆ อยู่ 2 ประโยค คือ ประโยคแรกได้แก่ I saw no one in the house which you had told me about และประโยคที่สองได้แก่ so I didn't go in ประโยคใหญ่ ท่อนแรกมีประประโยคเล็กแทรกซ้อนอยู่คือ which you had told me about ลักษณะประโยคเช่นนี้แหละ ภาษาอังกฤษเรียกว่า Compound Complex Sentence ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว

2.3 ความสัมพันธ์ของมโนภาพ

2.3.1 ส่วนแสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยความหมายที่เกี่ยวกับวัตถุ

เป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์หรือสถานะกับวัตถุ (Deep Case Relation) หรือความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยความหมายที่เป็นคำนามคำกริยา ความสัมพันธ์ในส่วนนี้เป็นความสัมพันธ์ทางการก (Case Relation) ซึ่งมี 6 แบบดังนี้

1) ผู้กระทำ (AGT=AGenTiva) หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามเป็นผู้ก่อการกระทำ หรือทำให้เกิดเหตุการณ์ขึ้น จะรวมทั้งสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต แต่เป็นลักษณะทำให้เกิดเหตุการณ์นั้นขึ้น ซึ่งจะมีลักษณะดังต่อไปนี้

ก. AGT ที่เป็นสิ่งมีชีวิตและมีความหมายถึงว่าเป็นคน หรือสัตว์ก็ได้ เช่น
ผู้กระทำอาการ ; He entered the house. [*]

AGT

หมายถึง He เป็น AGT ของกริยา enter

ผู้กระทำอาการรู้สึก ; I understood him to say.

AGT

ข. AGT ที่เป็นสิ่งไม่มีชีวิตและทำให้เกิดเหตุการณ์ขึ้น เช่น

The wind fills the sail.

AGT

2) ผู้ถูกกระทำ (OBJ=OBJect) หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำกริยาในลักษณะที่คำนามเป็นผู้ถูกกระทำหรือผู้ที่รับสภาพหรือได้รับผลกระทบกระเทือนจากการกระทำ รวมทั้งสิ่งไม่มีชีวิตที่กระทำโดยกริยา

ก. OBJ สิ่งมีชีวิตที่ได้รับผลจากการกระทำโดยกริยานั้น ๆ เช่น

My mother hits him violently.

OBJ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายถึง him เป็น OBJ ของกริยา hit

ข. OBJ สิ่งไม่มีชีวิตที่ได้รับผลกระทบจากกริยานั้น ๆ เช่น

Your brother plays the football in the field.

OBJ

3) เครื่องมือ (INS=INStrument) หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับกริยาในลักษณะที่คำนามเป็นเครื่องมือที่ใช้ทำกริยา หรือวิธีการที่ทำให้เกิดเหตุการณ์

ก. INS ที่มีลักษณะเป็นเครื่องมือที่ใช้ทำกริยา เช่น

He has assisted her with my car.

INS

ข. INS ที่เป็นวิธีการให้เกิดเหตุการณ์ เช่น

She solves this problem by matric theory.

INS

4) จุดหมาย (TAR=TARget) หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำกริยาในลักษณะบ่งบอกถึงจุดมุ่งหมาย จุดปลายทาง จุดสิ้นสุด ของกริยา หรือเป้าหมายของกริยาที่มีได้เป็นกรรมแท้ของกริยาได้แก่

ก. TAR ที่เป็นจุดมุ่งหมายหรือจุดหมายปลายทางของการกระทำ เช่น

He presented an ambulance to the hospital.

TAR

หมายถึง hospital เป็น TAR ของกริยา present

ข. TAR ที่เป็นสถานะสุดท้ายของการเปลี่ยนแปลง เช่น

The apple changes from green to red.

TAR

ก. TAR ที่เป็นจุดหมายเกี่ยวกับสถานที่ เช่น

IBM ache to go home.

TAR

5) ต้นกำเนิด (SOR=SOuRce) หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับกริยาในลักษณะบอกจุดตั้งต้นของการกระทำ ซึ่งแสดงโดยกริยาหรือที่มาของสิ่งของที่ส่งจากผู้ให้ไปยังผู้รับ หรือที่มาของเหตุการณ์ เช่น

That old man has alighted from a bus.

SOR

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายถึง bus เป็น SOR ของกริยา alight

6) เวลา (TIM=TIME) หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับกริยาในลักษณะที่กล่าวถึงเวลาที่เริ่มต้น เวลาจบสิ้น ช่วงเวลาที่ใช้ในกริยานั้น ๆ โดยลักษณะของเวลาจะกำหนดโดย Subfeature หรือ สภาพที่แสดงโดยกริยา ได้แก่

ก. TIM ที่เป็นเวลาเริ่มต้น เช่น

She get up at 7 o'clock.

TIM

หมายถึง 7 o'clock เป็น TIM ของกริยา get up

ข. TIM ที่เป็นเวลาจบสิ้น เช่น

The meeting adjourned at five o'clock.

TIM

ค. TIM ที่เป็นช่วงเวลา เช่น

She took a bus for 2 hours.

ง. TIM ที่เป็นสภาพของการแสดงโดยกริยา เช่น

She go to school every day.

TIM

2.3.2 ส่วนแสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยความหมายภายในวัตถุ

ส่วนแสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยความหมายภายในวัตถุ (Object Inner Concept Relation)

หรือ ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยความหมายที่ไม่ใช่คำนามกับคำกริยา ซึ่งมี 9 แบบดังนี้

1) ตัวเชื่อมขนาน (PAR=PARAlle) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามมากกว่าหนึ่งกับกริยาในลักษณะที่กระทำอาการร่วมกัน หรือคำนามที่สามารถกระทำอาการมากกว่าหนึ่งอาการในเวลาเดียวกัน หรือเหตุการณ์ที่เกิดต่อเนื่องกัน ได้แก่

ก. PAR ของการกระทำที่ร่วมกันของคำนามมากกว่าหนึ่งเช่น

John and Merry head the news.

PAR

หมายถึง Merry เป็น PAR ของคำนาม John

ข. PAR ของการกระทำอาการที่มากกว่าหนึ่งในเวลาเดียวกัน เช่น

I really want to talk to my friend.

PAR

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. PAR ของเหตุการณ์ที่เกิดต่อเนื่องกัน เช่น

He walk and then he crawled.

PAR

2) ส่วนขยาย (MOD=MODifier) หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำกริยากับหน่วยคำที่เป็นส่วนขยายกริยา เช่น

I really want to talk to my friend.

MOD

หมายถึง really เป็น MOD ของกริยา want

3) ส่วนขยายคำนาม (NMOD=Noun MODifier) หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำที่อยู่หน้าคำนามซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายคำนาม เช่น

The pupils as sembled in the school hall.

NMOD

หมายถึง school เป็น NMOD ของคำนาม hall

4) จำนวน (QUANT=QUANTity) หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำที่บ่งบอกถึงปริมาณหรือ จำนวนของคำนามนั้น ๆ เช่น

The two houses adjoin.

QUANT

หมายถึง two เป็น QUANT ของคำนาม house

5) ตัวบ่งชี้ (REF=REference) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำคุณศัพท์ที่ชี้เฉพาะ เช่น

That school answer for the child's safety.

REF

หมายถึง That เป็น REF ของคำนาม school

6) ลักษณะ (ATT=ATTribute) หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำที่บ่งบอกลักษณะหรือคุณสมบัติ กับคำนามนั้น ๆ เช่น

His sister drives slowly the red car.

ATT

หมายถึง red เป็น ATT ของคำนาม car

7) ผู้เป็นเจ้าของ (POSS=POSsessor) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำคุณ

ศัพท์แสดงความเป็นเจ้าของ เช่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

My mother hits him violently.

POSS

หมายถึง My เป็น POSS ของคำนาม mother

8) คำ (VAL=Value) หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำที่บ่งบอกปริมาณของคำนาม
นั้นๆ ที่ไม่ได้บอกจำนวนที่แน่นอน เช่น

He finally gives me some gifts.

VAL

หมายถึง some เป็น VAL ของคำนาม gift

9) ชื่อ (NAM=NAMing) หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำนามในลักษณะที่คำนาม
ตัวหนึ่งทำให้ความหมายของคำนามทั่วไปชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น

Today, I will see the American football.

NAM

หมายถึง American เป็น NAM ของคำนาม football

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

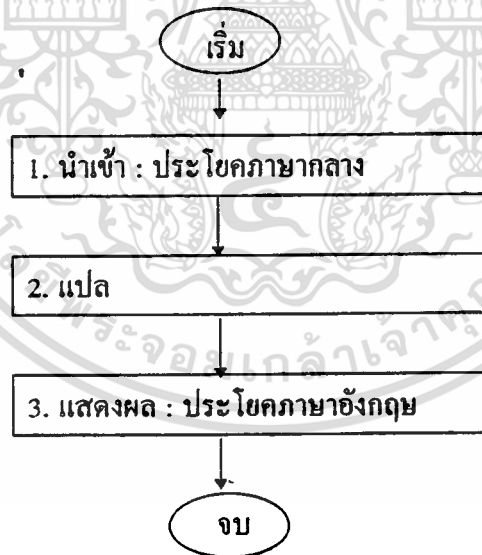
บทที่ 3

การออกแบบและพัฒนาโปรแกรม

3.1 บทนำ

โครงการระบบการแปลภาษานี้ได้ใช้เครื่องมือการแปลภาษากลางเป็นหลักส่วนหนึ่ง ได้ยึดเอาหลักการใช้ภาษากลางกลางที่พัฒนาและวิจัยโดยสำนักวิจัยและบริการคอมพิวเตอร์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังและอีกส่วนทางผู้วิจัยและคณะ(กลุ่มโครงการระบบการแปลภาษาส่วนวิเคราะห์)ได้ตกลงและร่วมกันพัฒนาซึ่งในส่วนของรายละเอียดการพัฒนาจะแสดงในบทนี้

3.2 การทำงานรวมของโปรแกรม

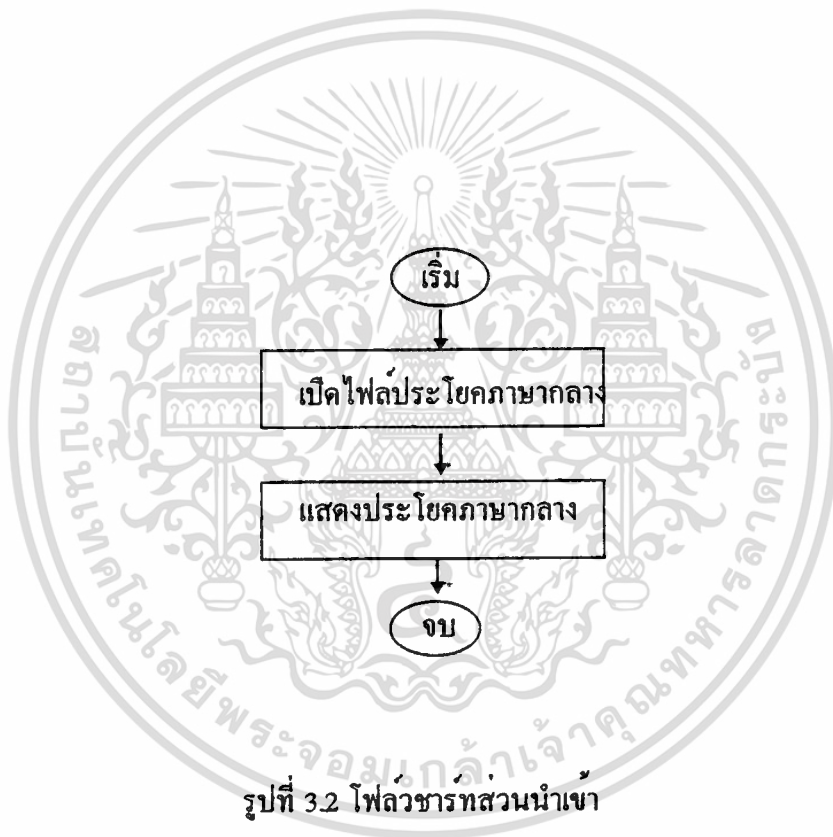

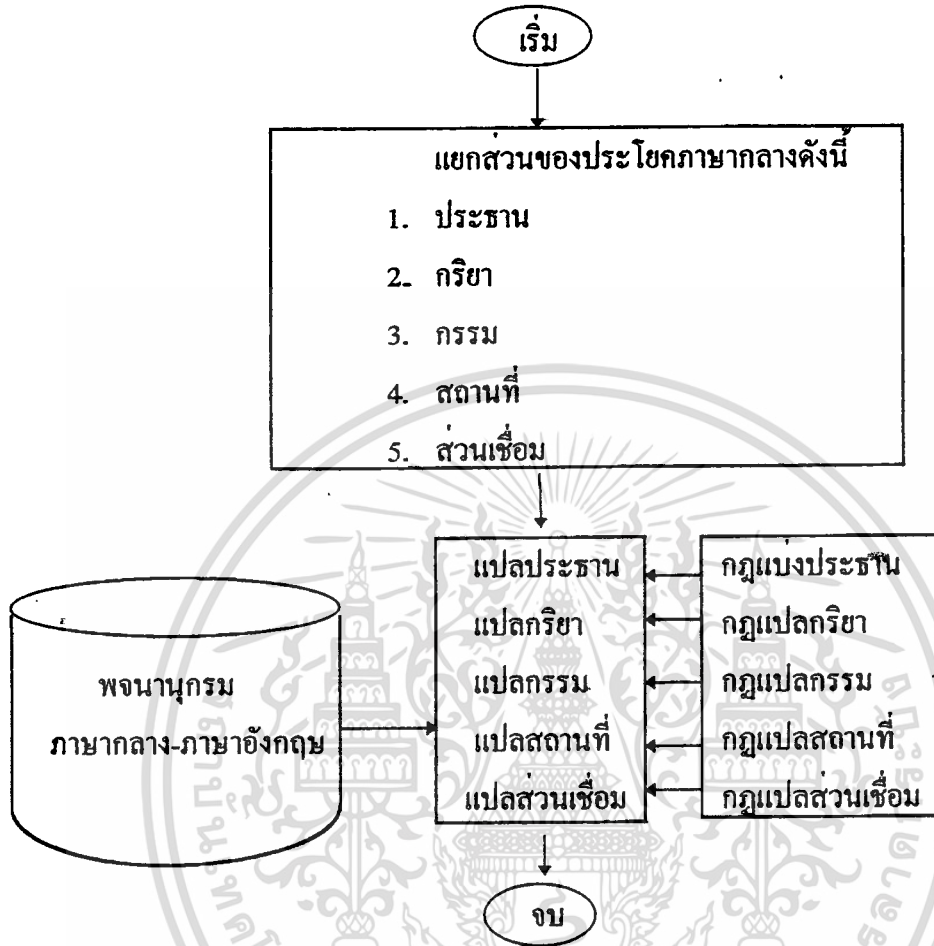
รูปที่ 3.1 โฟลว์ชาร์ทรวมของโปรแกรม

การทำงานแต่ละส่วน

1. นำเข้า นำประโยค
2. แปล แปลประโยคภาษากลางเป็นภาษาอังกฤษ
3. แสดงผล แสดงผลลัพธ์ประโยคภาษาอังกฤษ

3.2.1 การทำงานส่วนนำเข้า

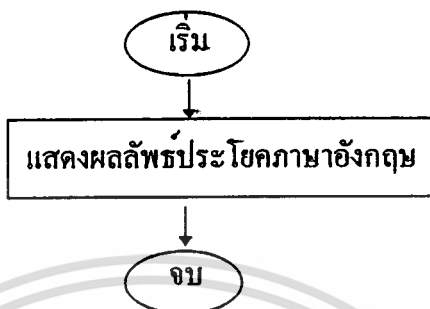

รูปที่ 3.3 โฟลว์ชาร์ทส่วนแปล

หลังจากประโยคภาษากลางถูกแยกออกเป็นส่วนต่าง ๆ แล้ว แต่ละส่วนจะถูกนำไปแปลแยกกัน แล้วนำผลลัพธ์จากการแปลแต่ละส่วนมารวมกันตอนท้าย แต่ละส่วนถูกแปลโดยใช้กฎการแปลของส่วนนั้น

3.2. การทำงานส่วนแสดงผล

รูปที่ 3.4 โฟลว์ชาร์ตส่วนแสดงผล

3.8 การทำงานส่วนวิเคราะห์ไวยากรณ์

ส่วนวิเคราะห์ไวยากรณ์จะใช้ข้อมูลจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษและกฎการแปลของส่วนต่าง ๆ มาใช้ในการแปล

3.8.1 พจนานุกรมภาษากลาง-ภาษาอังกฤษ

พจนานุกรมภาษา-ภาษาอังกฤษเป็นฐานข้อมูลที่เก็บข้อมูลทางภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับคำภาษากลางข้อมูลเหล่านี้จะถูกนำไปใช้เปรียบเทียบกับกฎการแปลคั่งรูป

คำภาษากลาง	คำภาษาอังกฤษ	ชนิด	ชนิดย่อย	รูปพหูพจน์	คำไทย
CP	Eng	T	ST	S	TW
CAT	cat	N	CN	s	แมว

ตาราง 3.1 ข้อมูลภาษาอังกฤษของคำภาษากลาง CAT

CP=คำภาษากลาง, Eng=คำภาษาอังกฤษ, T=ชนิดคำ
ST=ชนิดย่อยของคำ, S=รูปพหูพจน์ของคำ, TW=คำแปลภาษาไทย

3.3.2 ตารางเก็บกฎการแปล

ส่วนวิเคราะห์ไวยากรณ์ในตารางเก็บกฎการแปลมาวิเคราะห์ประโยคภาษากลาง เมื่อผลการวิเคราะห์ถูกต้องก็แปลตามกฎที่เก็บไว้ ตารางเก็บกฎการแปลมีส่วนประกอบดังรูป

กฎที่	กฎ	แปล	รูปพจน์
1	W1[N(CN)+W2[N(CO)]+W3 [(one)]	“ A ” + W 2 . E n g + ” of ” +P2(W1.Eng)	P

ตาราง 3.2 ตารางเก็บกฎการแปล

3.3.2.1 ตัวกระทำในการวิเคราะห์ของพีลด์กฎ

ในการเขียนกฎเพื่อวิเคราะห์ไวยากรณ์ของภาษากลางจะใช้ตัวกระทำต่างๆ ดังนี้

1. W1= คำภาษากลางคำที่ 2
2. W1[N(N)] : T (ST) : ชนิด (ชนิดย่อย) ของ W1
3. W1[{}I] : {คำภาษากลาง} ของ W1
4. W1[(one)] : (คำภาษาอังกฤษ) ของ W1

ตัวอย่างการวิเคราะห์

จากกฎที่ 1 ของตารางที่ 3.2 วิเคราะห์ได้ว่า วลีภาษากลางต้องมีคำที่ 1 เป็นคำนาม (N) ตาม (CN) ตามด้วยคำที่ 2 มีชนิดเป็นคำนามและชนิดย่อยเป็นสมุหนาม (Co) ตามด้วยคำที่ 3 เป็นคำภาษากลางที่มีคำภาษาอังกฤษเป็น one

5. W1[N] : T : ชนิดของคำ
6. W1 [{}I] : {ไม่ใช่ คำภาษากลาง} คือ W1 ไม่ใช่ I
7. W1 [{}! ONE,TWO] : W1 ไม่ใช่ ONE หรือ เป็น TWO
8. W1[(! one)] : W1 มีคำภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่ one
9. W1[(! one,two)] : W1 มีคำภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่ one หรือเป็น two
10. W1 [@FV] : W1 มีอักษรตัวแรกเป็นสระ (A, E, I, O, U)
11. W1[@FC] : W1 มีอักษรตัวแรกเป็นสระพยัญชนะ

12. AND

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. W1[a(NA)&{ONE}...] : W1 เป็น a(NA) และ {ONE}

14. OR

15. W1 [a (NA) [{ONE}...] : W1 เป็น a (NA) หรือ {ONE}

3.3.2.2 ตัวกระทำการแปลของฟิลด์แปล

เมื่อลีภาษากลางถูกวิเคราะห์ไวยากรณ์ตามกฎต่าง ๆ ของตารางที่ 3.2 และผลการวิเคราะห์ว่าถูกต้องตามกฎที่ 2 ก็จะถูกแปลจากตัวกระทำในฟิลด์แปลของตาราง

ตัวกระทำต่าง ๆ ในฟิลด์แปลของตารางมีดังนี้

1. “ภาษาอังกฤษ” : แปลเป็นคำใน “ ” เช่น “A”
2. W1 .Eng : แทนคำภาษาอังกฤษของคำภาษากลางคำที่ 1
3. CL(W1.Eng) : Capital Letter : ทำให้ตัวอักษรแรกของคำเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ เช่น CL(cat) = Cat
4. PL (W1.Eng) : Plural : รูปพหูพจน์ของคำภาษาอังกฤษ เช่น PL(cat) = cats
5. OBJ(W1.Eng) : Object Form : รูปกรรมของบุรุษสรรพนาม เช่น OBJ(he) = him
6. POS(W1.Eng) : Possesive Form : รูปเจ้าของของบุรุษสรรพนาม เช่น POS(he) = his

ภาษาไทย	ภาษากลาง	ภาษาอังกฤษ
แกะฝูงหนึ่ง	SUB{SHEEP/FLOCK/ONE}	A folcks one sheep.

ตารางที่ 3.3 ตัวอย่างการแปล

3.3.2.3 รูปพหูพจน์ของคำภาษาอังกฤษ

การแปลด้วยตัวกระทำ PL (W1.Eng) ใช้ข้อมูลจากฟิลด์ S ของคำภาษากลางจากพจนานุกรมภาษากลาง-ภาษาอังกฤษ

CP	Eng	T	ST	S	TW
MOUSE	mouse	N	CN	mice	หนู

PHOTO	photo	N	CN	S	รูปถ่าย
STAFF	staff	N	Co	sves	คณะบุคคล
KNIFE	knife	N	CN	ves	มีด
BABY	baby	N	CN	ies	เด็กทารก
WATCH	watch	N	CN	es	นาฬิกาข้อมือ

ตารางที่ 3.4 ข้อมูลในฟิลด์ S

S : เติม เช่น photos

sves : 1. เติม s เช่น staffs

2. เปลี่ยน f, fe เป็น ves เช่น stafves

ves : เปลี่ยน f, fe เป็น ves เช่น knives

ies : เปลี่ยน y เป็น ies เช่น knives

es : เติม es เช่น watch

3.3.2.4 พจน์ของประธาน

การแปลประธานต้องกำหนดพจน์ของประธานว่าเป็นเอกพจน์ (Singular) หรือพหูพจน์ (Plural) ในฟิลด์รูปพจน์ตารางกฎการแปลประธาน ซึ่งข้อมูลตรงนี้จะถูกนำไปกำหนดการแปลกริยาที่สอดคล้องกับพจน์ของประธาน

กฎที่	กฎ	แปล	รูปพจน์
1	$W1[N(CN)]+W2[N(Co)]+W3[(one)]$	"A "+W2.Eng+" of" PL(W1.Eng)	P
2	$W1[N(CN)]+W2[[(ONE)]]+W3[N(CN)]$	" A " + W 3 . E n g + "of"+PL(W1.Eng)	P
3	$W1[N] + W2[a(aA)]+"I"$	"My "+W1.Eng	S
4	$W1[N]+W2[a(aA)]+"WE"$	"Our "+W1.Eng	S

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ ตารางที่ 3.5 ตารางกฎการแปลประธาน อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาษาไทย	ภาษากลาง	ภาษาอังกฤษ
แกะฝูงหนึ่งวิ่ง	SUB/(HEEP/FLOCK/ONE)V {RUN}	Aflock of sheep run.
แกะของฉันวิ่ง	SUB(SHEEP/S/I)V{RUN}	My sheep runs.

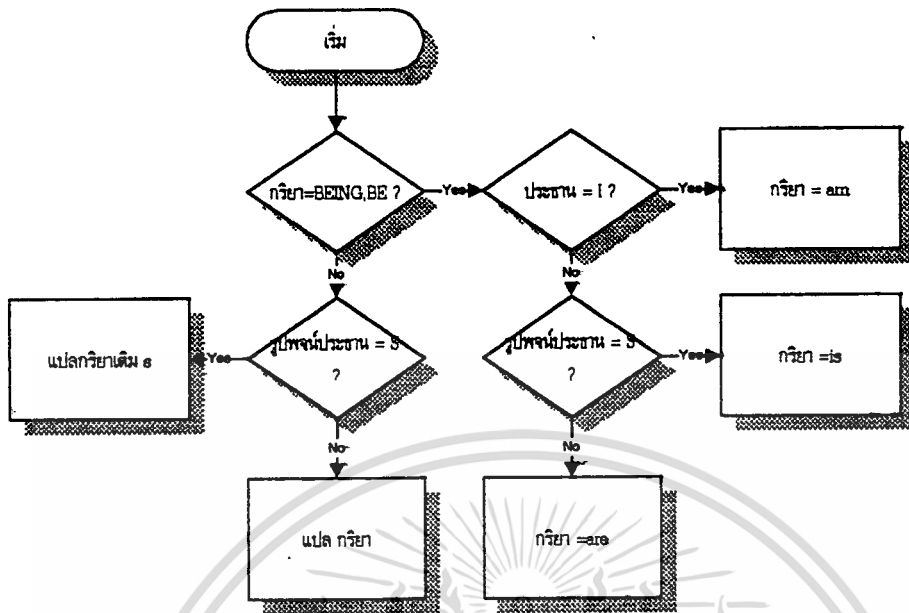
ตารางที่ 3.6 ตารางตัวอย่างการแปล

3.3.2.5 กฎแปลกริยา

การแปลกริยา 1 คำแบ่งได้ 2 แบบ 1. กริยาแท้ 2. กริยาช่วย Verb to be : is, am, are) ถ้าเป็นกริยาแท้แปลตามพจน์ของประธาน ส่วนกริยาช่วยนั้นการแปลขึ้นกับประธาน เมื่อประธานเป็นสรรพนาม

CP	Eng	T	ST	S	TW
BEING	[is, am, areขึ้นกับประธาน]	v			เป็น
STAY	stay	v		s	อยู่
BE	[is, am, areขึ้นกับประธาน]	v			คือ

ตารางที่ 3.7 พจนานุกรมภาษากลาง-ภาษาอังกฤษ (คำกริยา)

รูปที่ 3.5 โฟลว์ชาร์ตการแปลกริยา

จากโฟลว์ชาร์ตรูปที่ 3.4 สามารถนำไปเขียนเป็นกฎการแปลกริยาดังตารางที่ 3.8

กฎที่	กฎ	รูปพจน์	ประธาน	แปล
1	W1[(BEING, BE)]	I		"am"
2	W1[(BEING, BE)]	S		"is"
3	W1[(BEING, BE)]	P		"are"
4	W1[(!BEING, !BE)]	S		SING(W1.Eng)
5	W1[(!BEING, !BE)]	P		W1.Eng

ตารางที่ 3.8 กฎแปลกริยา

sing () เป็นการเปลี่ยนกริยารูปเอกพจน์ใช้ข้อมูลจากฟิลด์ S เหมือน PL ()

3.3.2.6 กฎแปลกรรม

กฎแปลรวมส่วนใหญ่คล้ายกฎแปลประธานยกเว้นกรรมที่เป็นบุรุษสรรพนาม

เพราะบุรุษสรรพนามมีรูปกรรมโดยเฉพาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประธาน	รูปกรรม	รูปเจ้าของ
I	me	my
We	us	our
You	you	your
he	him	his
she	her	her
it	it	its
they	there	their

ตารางที่ 3.9 บุรุษสรรพนาม

กฎที่	กฎ	แปล
1	W1{(he)}	"him"
2	W1{(I)}	"me"
3	W1{(they)}	"them"
4	W1[N(CN)]+W2[N(Co)]+W3{(one)}	"A"+W2.Eng+"of"+PL(W1.Eng)
5	W1[P(PP)]	OBJ(W1.Eng)

ตารางที่ 3.10 กฎแปลกรรม

3.3.2.7 กฎแปลสถานที่

สถานที่ (Location) ในส่วนติดต่อกับผู้ใช้แสดงเป็น LOC เป็นส่วนที่บอกถึงสถานที่เกิดขึ้นของการกระทำต่างๆของประโยค เช่น ฉันไปที่ทะเล "ที่ทะเล" คือสถานที่ หรือ LOC

กฎที่	กฎ	แปล
1	W1[p(Sp)] + W2[N(PNT)]	W1.Eng + "the" + W2.Eng
2	W1[p(Sp)] + W2[N(CNT)]	W1.Eng + "the" + W2.Eng
3	W1[p(Sp)] + W2[N(PN)]	W1.Eng + W2.Eng
4	W1[p(Sp)] + W2[N(CN)]	W1.Eng + W2.Eng

ตารางที่ 3.11 กฎการแปลสถานที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

p = บุพบท (Preposition), Sp = บุพบทคำเดียว (Single Preposition), PNT = คำวิสามานยนามเติม the (Proper Noun The), CNT = สามานยนามเติม The (Common Noun The)

ภาษาไทย	ภาษากลาง	ภาษาอังกฤษ
ฉันไปที่ทะเล	SUB{I}V{GO}LOC{TO/SEA}	I go to sea.
ฉันไปที่แม่น้ำเจ้าพระยา	SUB{I}V{GO}LOC{TO/CHAO PRAYA RIVER}	I go to the Chao Praya River.

ตารางที่ 3.12 ตัวอย่างการแปลสถานที่

แม่น้ำเจ้าพระยาเป็นคำนามวิสามานยนามที่ต้องใช้ The นำ หรือ PNT

3.3.2.8 การแปลส่วนเชื่อม

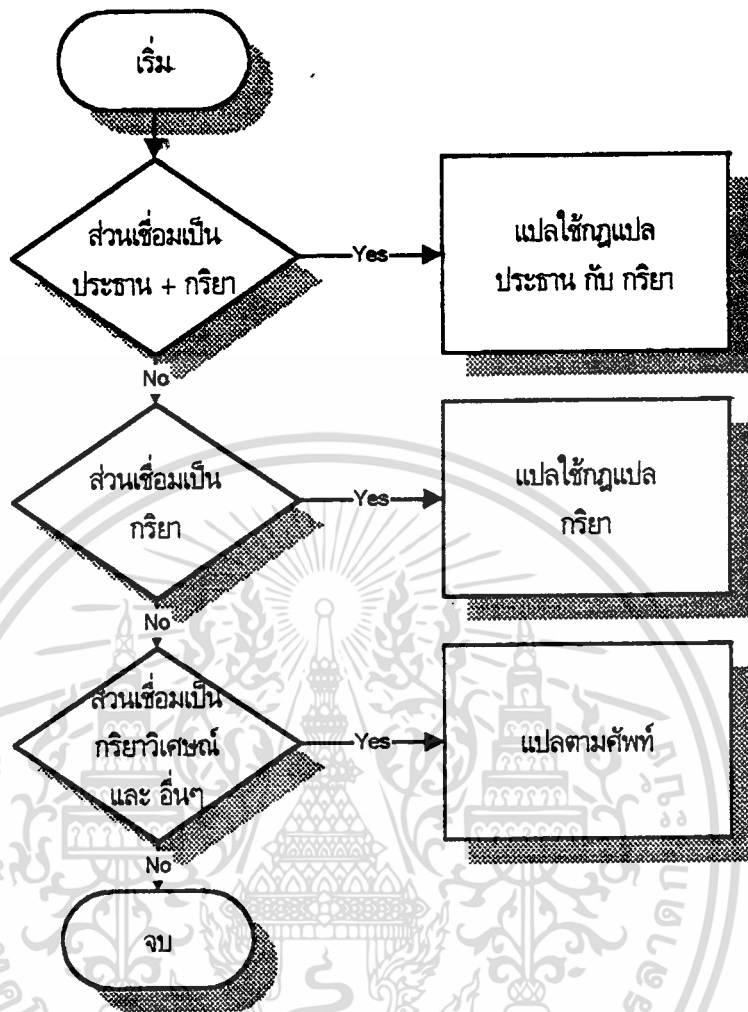
ส่วนเชื่อม (Link) เป็นส่วนของประโยคจากคำสันธานถึงท้ายประโยค คำสันธานเป็นคำที่ใช้ในการเชื่อมประโยคเข้าด้วยกัน ดังนั้นส่วนเชื่อมจึงเป็นอีกประโยคหนึ่งประกอบด้วยประธานกริยาหรือกริยาตัวเดียวในการแปล จึงแปลเช่นเดียวกับส่วนประธานและกริยาจึงใช้กฎการแปลของประธานและกริยาเดิมที่มีอยู่แล้ว

ตัวอย่างประโยคภาษากลางส่วนเชื่อม

ภาษาไทย	ภาษากลาง	ภาษาอังกฤษ
.....กระทั่งฝนตกLINK{TILL/RAIN/STOP}till rain stops.
.....จนเรือโคลงLINK{SO_THAT/BOAT/ROCK}till boat rocks.
.....จนตายLINK{SO_THAT/DIE/DIE}till die

ตารางที่ 3.13 ส่วนเชื่อมของประโยคภาษากลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.6 โฟลว์ชาร์ทการแปลส่วนเชื่อม

3.4 การออกแบบส่วนติดต่อกับผู้ใช้

การแปลภาษากลางเป็นภาษาอังกฤษแปลโดยแต่ละส่วนแยกจากกันดังนั้นจึงมีการแสดงผลลัพธ์ที่ได้จากการแปลในแต่ละส่วนแล้วนำทั้งหมดมารวมกัน ผลลัพธ์ของการแปลแต่ละส่วนมีการบอกถึงกฎที่ใช้ในการแปลด้วย ทำให้บอกได้ว่าใช้กฎแปล

ระบบแปลภาษา

File Word Grammar Option

ประโยคต้นแบบ
SUB(0) V(SEE) SUB(SHE) LOC(TO/SEA) LINK(TILL/RAIN/STOP)

ประโยคต้นแบบไทย
I see her to sea till rain stops.

SUBJECT		แปล
IN	SUB(0)	Exit
O/P	I	
Rule	4	
VERB		
IN	V(SEE)	
O/P	see	
Rule	5	
OBJECT		
IN	SUB(SHE)	
O/P	her	
Rule	5	
LOCATION		
IN	LOC(TO/SEA)	
O/P	to sea	
Rule	2	
LINK		
IN	LINK(TILL/RAIN/STOP)	
O/P	till rain stops	

รูปที่ 3.7 ส่วนติดต่อกับผู้ใช้แสดงกฎที่ใช้ในการแปล

ระบบแปลภาษา

File Word Grammar Option

ประโยคต้นแบบ
SUB(0) V(EAT) OBJ(APPLE)

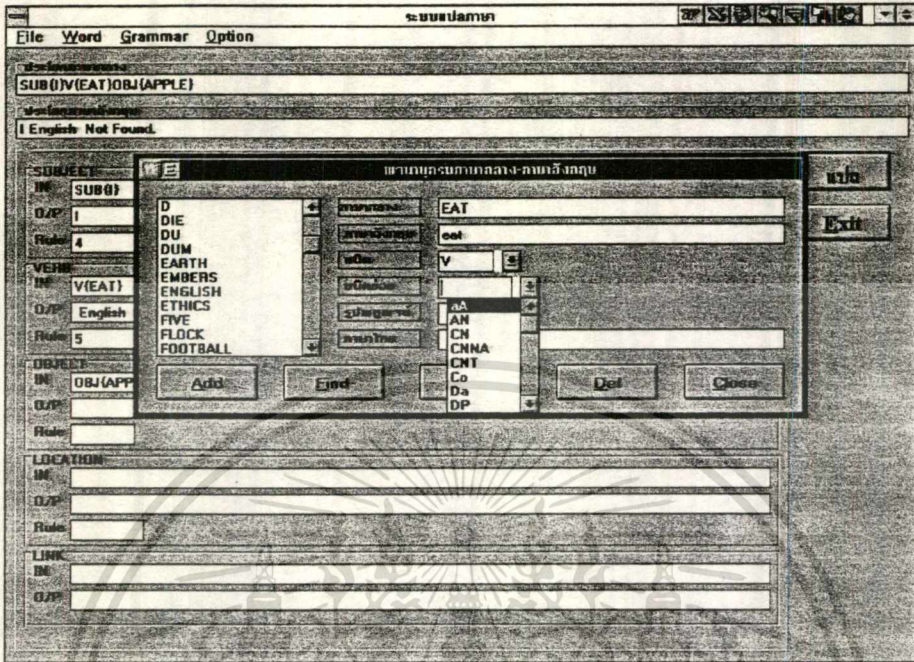
ประโยคต้นแบบไทย

SUBJECT		แปล
IN	SUB(0)	Exit
O/P	I	
Rule	4	
VERB		
IN	V(EAT)	
O/P		
Rule		
OBJECT		
IN	OBJ(APPLE)	
O/P		
Rule		
LOCATION		
IN		
O/P		
Rule		
LINK		
IN		
O/P		

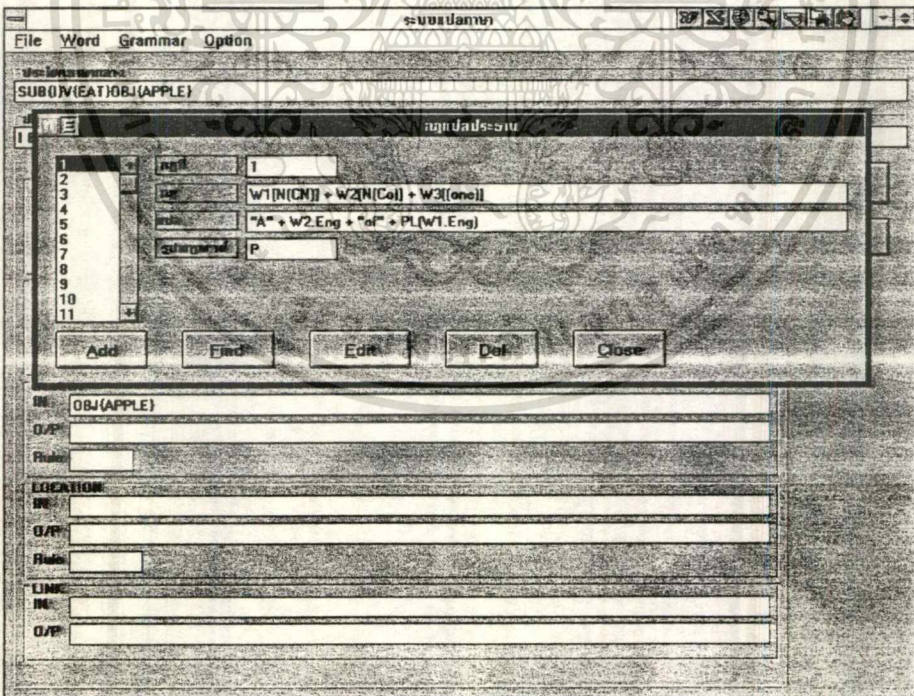
Information
STOP EAT : รับประทาน dic
OK

รูปที่ 3.8 เตือนเมื่อในพจนานุกรมไม่มีข้อมูลของคำที่แปล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.9 เมนูคำสั่งแก้ไขกฎการแปล

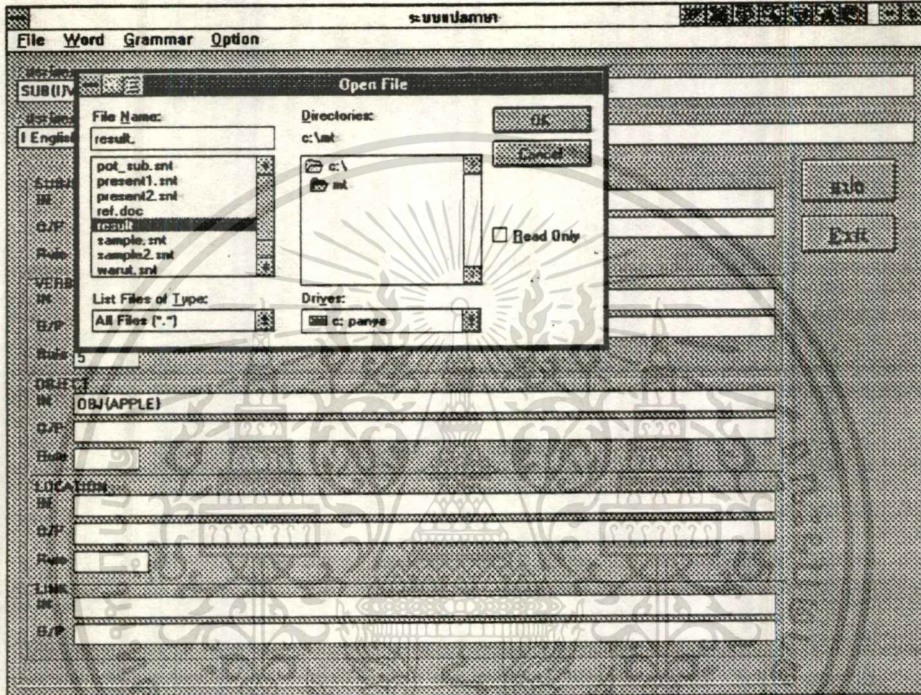

รูปที่ 3.10 แบบฟอร์มแก้ไขกฎแปลประสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 อินพุทและผลลัพธ์ของการแปล

อินพุทของการแปลได้มาจากไฟล์ซึ่งสร้างได้จากโปรแกรม MT ของโครงการแปลภาษาไทยเป็นภาษากลางโดยใช้ชื่อไฟล์ว่า result ส่วนผลลัพธ์ของการแปลจะแสดงบนหน้าจอ

รูปที่ 3.11 ไฟล์อินพุทของการแปล (result)

บทที่ 4

การแปลและผลการแปล

ในส่วนของวิทยานิพนธ์นี้จะกล่าวเฉพาะส่วนสังเคราะห์ (Generation) ของระบบการแปลภาษาซึ่งอินพุทที่รับเข้ามาจะเป็นภาษากลาง ซึ่งภาษากลางสามารถที่จะเปิดจาก เท็กซ์ไฟล์ หรืออาจจะทำการป้อนเข้าไปที่เท็กซ์บ็อกซ์ซึ่งเป็นส่วนที่ทำหน้าที่รับประโยคภาษากลางเพื่อให้โปรแกรมทำการแปลต่อไป และตัวโปรแกรมแปลภาษาเองก็จะมีวิธีและขั้นตอนในการแปลหรือขั้นตอนการสังเคราะห์ภาษาซึ่งก็จะแสดงตัวอย่างให้เห็นต่อไป

4.1 ตัวอย่างการแปลภาษาด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

สามารถใช้ได้ 2 วิธี

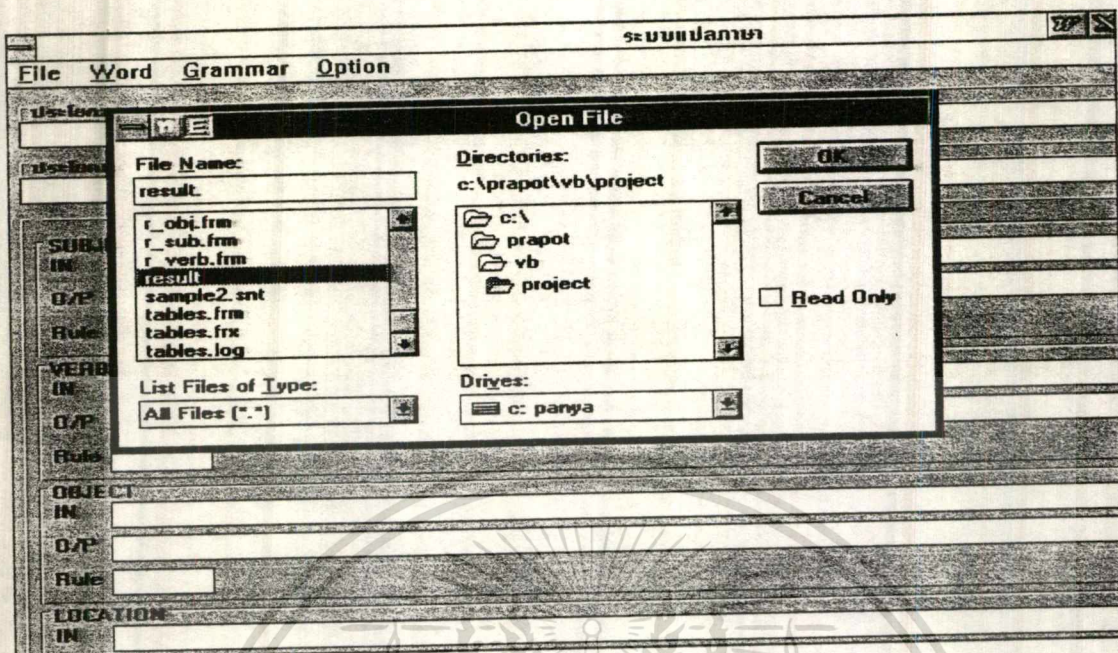
1. รับภาษากลางโดยเปิดจาก Text File
2. พิมพ์ภาษากลางเข้าไปที่ Text Box โดยตรง

4.1.1 รับภาษากลางโดยเปิดจาก Text File

มีขั้นตอนดังนี้

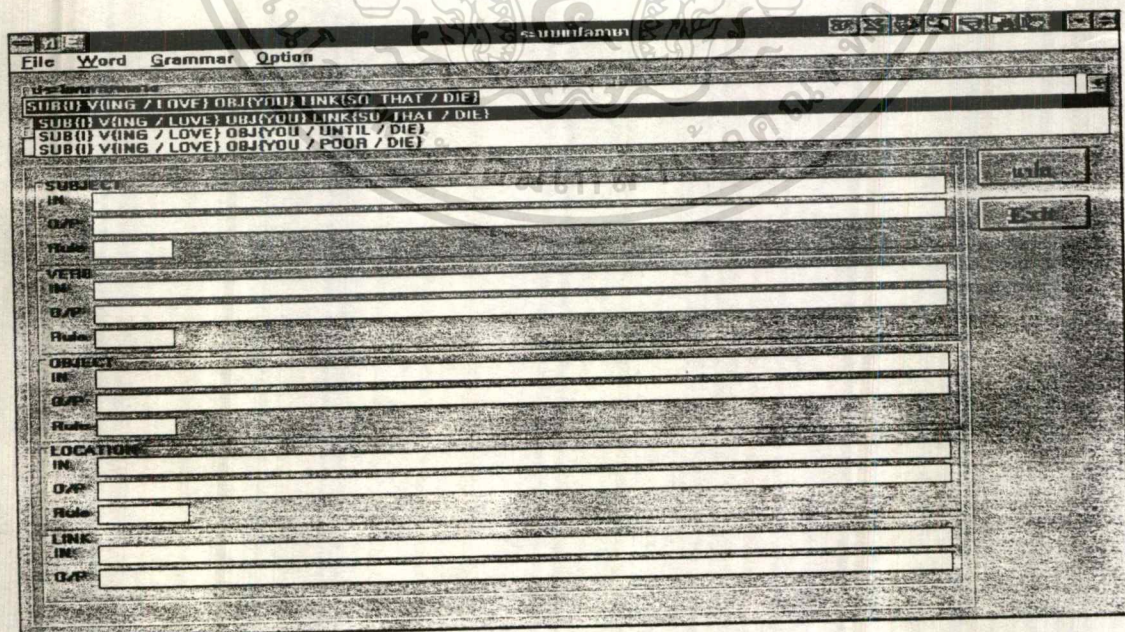
1. เลือก File เมนู และเลือก Open File
2. เลือกเท็กซ์ไฟล์ ภาษากลางในตัวอย่าง เลือกไฟล์ชื่อ result และ ใช้ Mouse คลิก ที่ปุ่ม

OK ดังรูป

รูป 4.1 วิธีการเปิดเท็กซ์ไฟล์

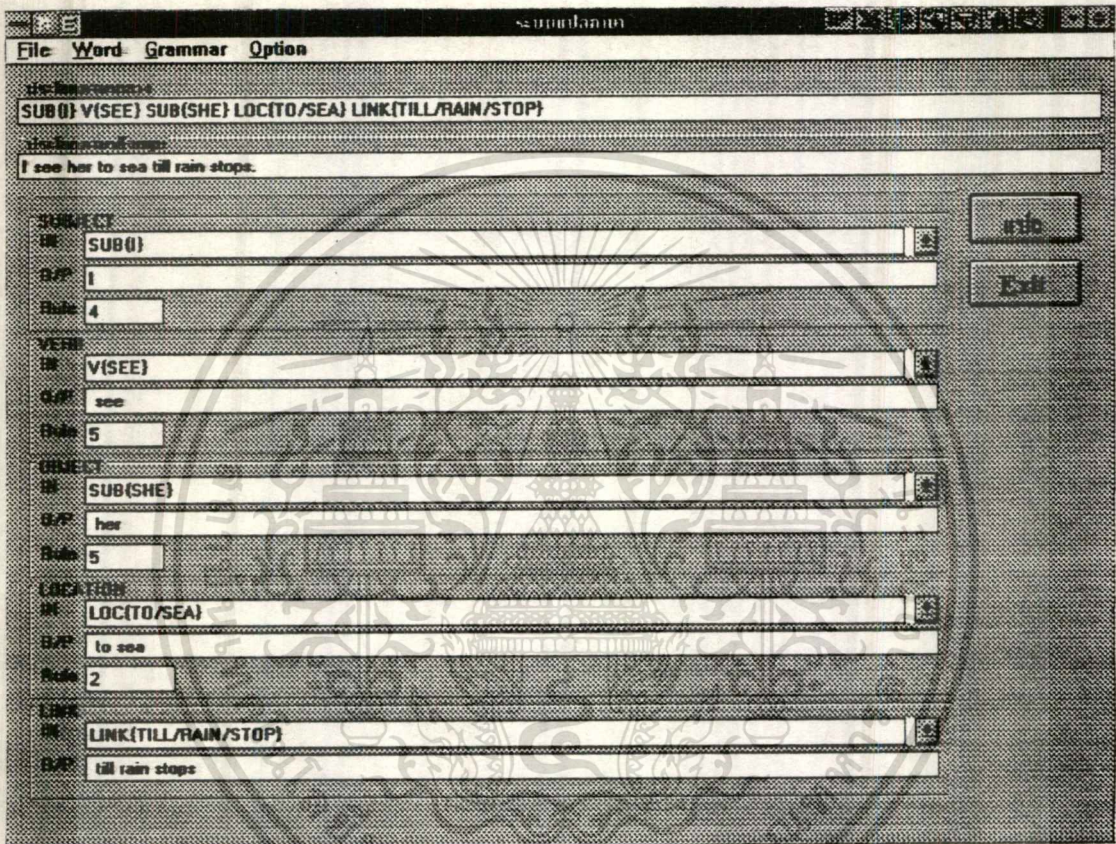
3. เมื่อเลือก File เรียบร้อย ภาษากลางจะถูกเปิดและไปแสดงที่ เท็กซ์บ็อกซ์ชื่อ “ประโยคภาษากลาง” ซึ่งทำหน้าที่รับภาษากลาง ซึ่งหากเท็กซ์ไฟล์ประกอบด้วยหลายประโยคโปรแกรมก็จะทำการเพิ่มเป็นลีสท์บ็อกซ์ให้ โดยอัตโนมัติซึ่งก็สามารถเลือกประโยคได้ ดังรูป

รูปที่ 4.2 วิธีการเลือกประโยคภาษากลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

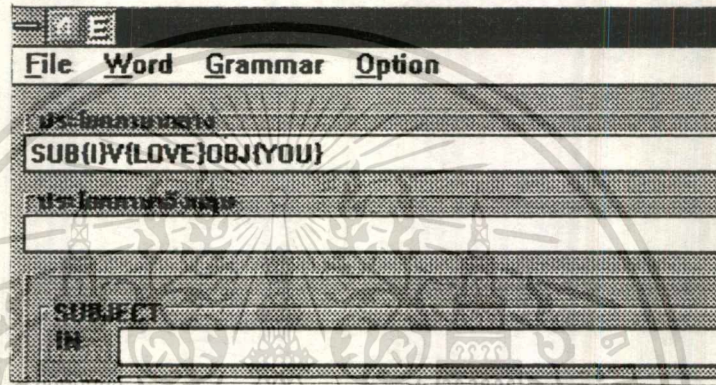
4. ผู้ใช้สามารถกดที่ปุ่มแปลเพื่อทำการแปล ผลการแปลจะแสดงที่ Text Box ภาษาอังกฤษ ดังรูป

รูปที่ 4.3 แสดงผลลัพธ์การแปล

4.1.2 พิมพ์ภาษากลางเข้าไปที่ Text Box โดยตรง มีขั้นตอนดังนี้

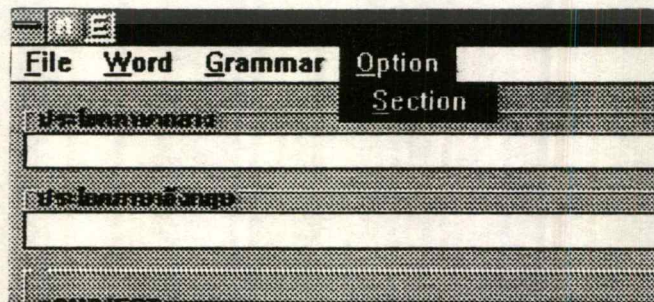
1. พิมพ์ประโยคภาษากลางลงในที่ Text Box ประโยคภาษากลาง ดังรูป

รูปที่ 4.4 แสดงวิธีการพิมพ์ภาษากลางลง Text Box

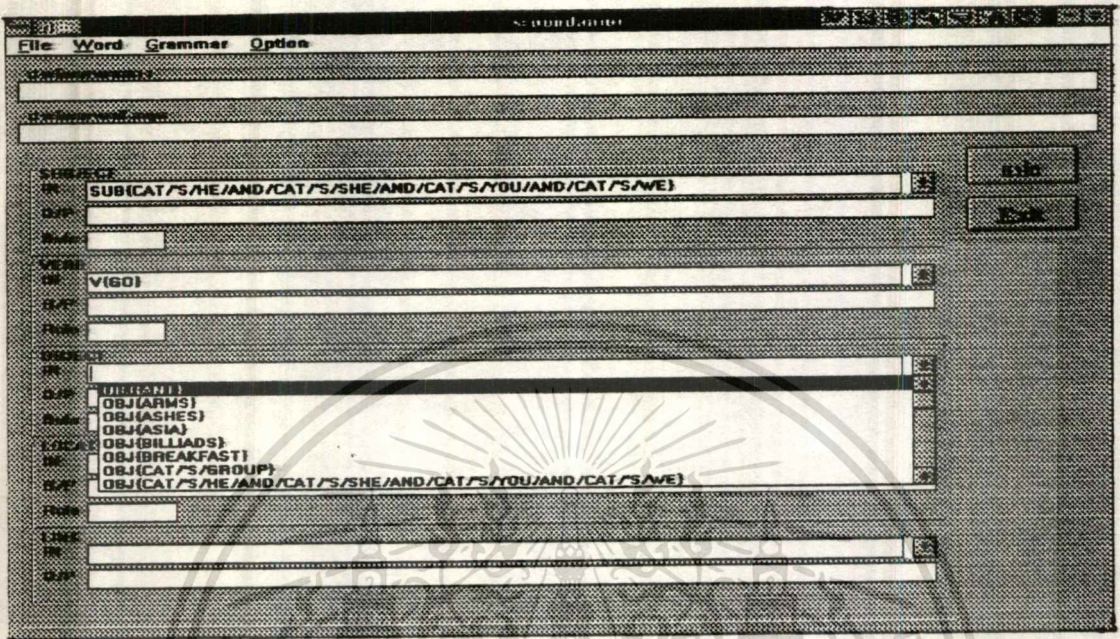
หรืออาจเลือกภาษากลางจากตัวอย่างที่นำมาโดยใช้ Mouse เลือก Section จากเมนู Option

ดังรูป

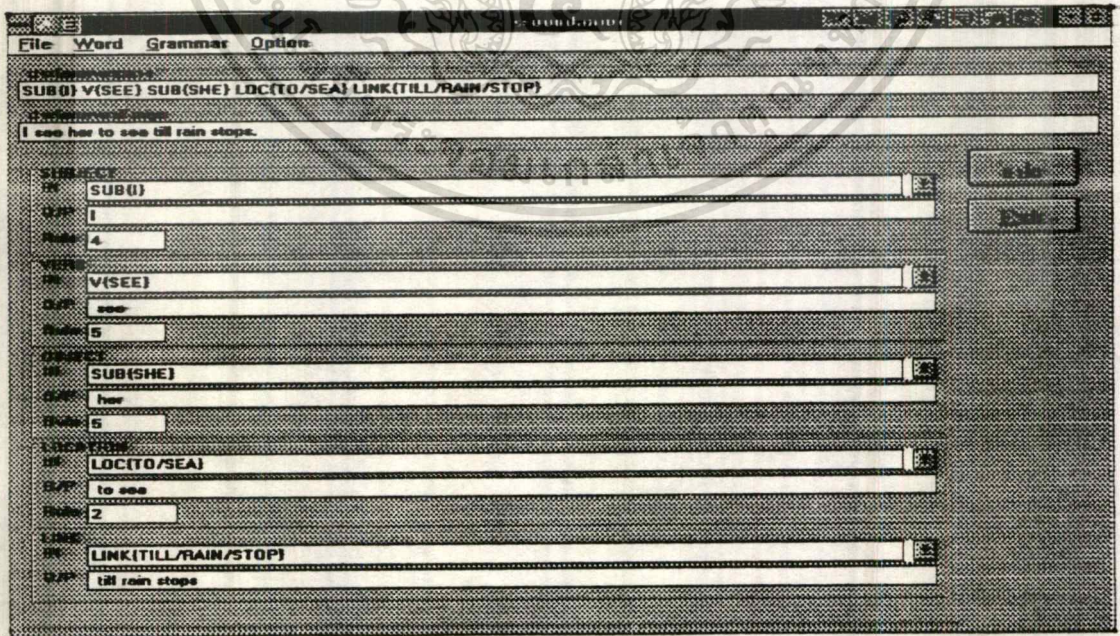
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับรูปที่ 4.5 แสดงวิธีการเลือก Section นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเลือกภาษากลางจาก List Box ของแต่ละส่วนที่นำมา ดังรูป

รูปที่ 4.6 แสดงวิธีการเลือกภาษากลาง

2. ใช้ Mouse คลิกที่ปุ่ม แปล ซึ่งผลการแปลก็จะแสดงดังรูป

รูปที่ 4.7 แสดงผลลัพธ์การแปล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูเป็นต้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน กรุณาอย่าให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

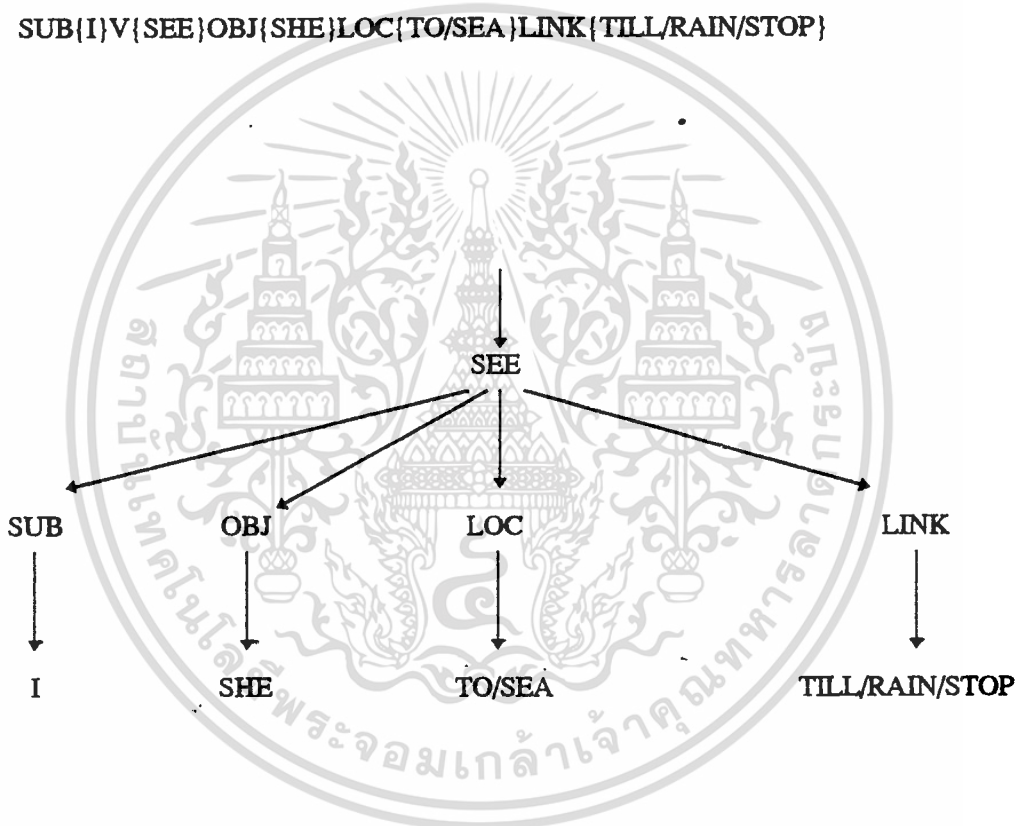
4.2 การสังเคราะห์ภาษาจากภาษากลาง

การสังเคราะห์ภาษากลางประกอบด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ

4.2.1 การสังเคราะห์ภาษาจากโนภาพ (Conceptual wording)

ข้อมูลของขั้นนี้คือ โครงสร้างของภาษากลางซึ่งเป็นผลจากการวิเคราะห์โนภาพยกตัวอย่าง ประโยคภาษากลาง คือ

SUB{I}V{SEE}OBJ{SHE}LOC{TO/SEA}LINK{TILL/RAIN/STOP}

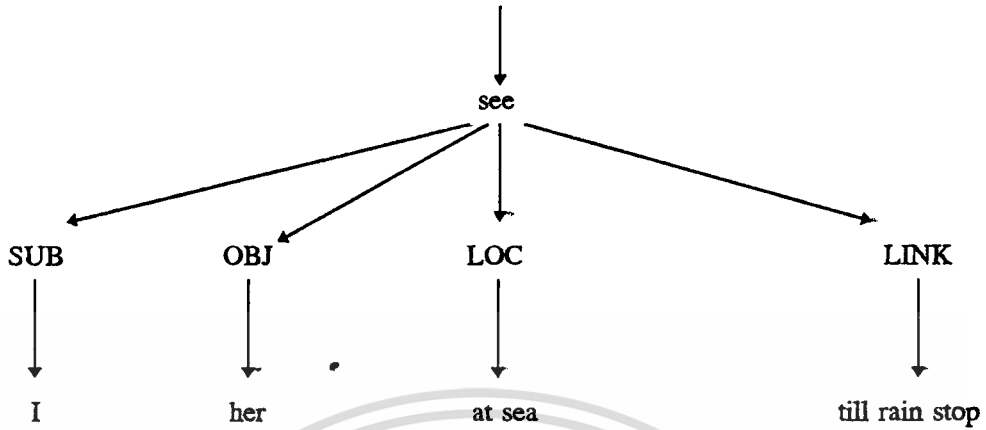

รูปที่ 4.8 แสดงโครงสร้างภาษากลาง

4.2.2 การสังเคราะห์ระดับไวยากรณ์และความหมาย (Syntactic & Semantic Generation)

ในส่วนนี้จะทำการแก้ไขและเพิ่มเติมไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และให้มีความหมายถูกต้อง ดังรูป

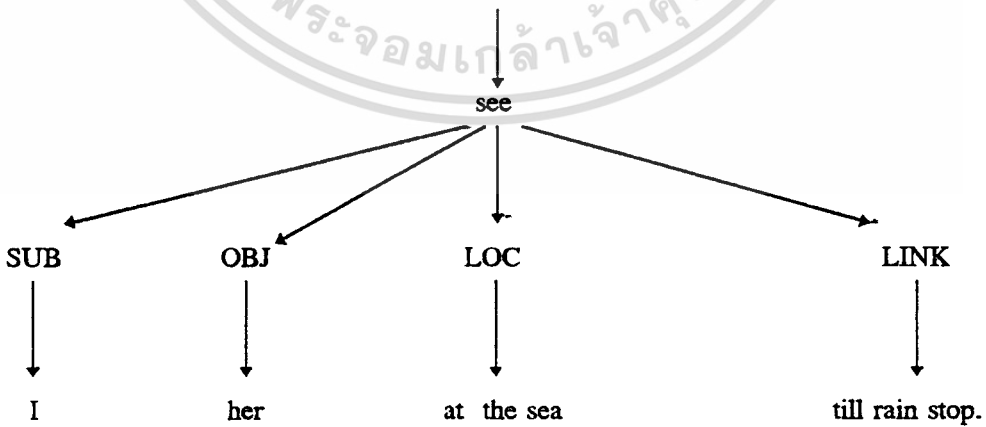
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.9 แสดงโครงสร้างภาษาระดับไวยากรณ์และความหมาย

4.2.3 การสังเคราะห์ภาษาระดับคำ (Morphological Generation)

ในส่วนนี้จะทำการเพิ่มเติมคำเพื่อให้ถูกหลักไวยากรณ์ยิ่งขึ้นและทำให้ได้รูปประโยคที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังรูป

รูปที่ 4.10 แสดงโครงสร้างภาษาระดับคำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเมื่อทำการสังเคราะห์ประโยคเรียบร้อยแล้วก็จะได้ผลการแปลเป็น

I see her at the sea till rain stop.

4.3 ข้อกำหนดของการแปล

4.3.1 ประโยคภาษากลางอินพุท

ประโยคภาษากลางอินพุทได้มาจาก Text File หรือป้อนผ่านทางจอภาพและต้องมีส่วนประกอบเป็นประธาน (SUB), กริยา (V), กรรม (OBJ), สถานที่ (LOC) และส่วนเชื่อม (LINK) เท่านั้น

4.3.2 รูปแบบประโยคผลลัพ์ภาษาอังกฤษ

ประโยคผลลัพ์ภาษาอังกฤษขึ้นกับกฎที่ใช้ในการแปลของแต่ละส่วนว่ามีมากน้อยและความสามารถของกฎวิเคราะห์ไวยากรณ์ของประโยคภาษากลางได้มากเท่าใด

4.4 เวลาที่ใช้ในการแปล

เวลาที่ใช้ในการแปลขึ้นกับหลายส่วนด้วยกัน เช่น ความเร็วของเครื่องที่ใช้งาน จำนวนกฎที่มีต่อการวิเคราะห์ประโยคภาษากลาง 1 รูปแบบ และจำนวนของกฎทั้งหมดที่มี สุดท้ายเป็นลำดับก่อนหลังของกฎและตัวกระทำที่ใช้ในกฎ

บทสรุปและวิจารณ์

5.1 บทนำ

ระบบการแปลภาษาใช้วิธีการหาคำแปลในพจนานุกรมและตรวจสอบเงื่อนไขการแปลจากกฎเพราะฉะนั้นความเร็วในการแปลแต่ละประโยคก็จะแตกต่างกันไปและในการแปลนั้นตัวโปรแกรมก็จะมีข้อจำกัดซึ่งในส่วนรายละเอียดก็จะแสดงภายในบทนี้

5.2 ประโยคที่แปลได้และไม่ได้

5.2.1 ประโยคที่แปลได้

ประโยคที่แปลได้เป็นประโยคภาษาอังกฤษชนิดความเดียว (Simple Sentence) คือ มีหนึ่งประธาน และ หนึ่งกริยา ส่วนประโยคชนิดอื่นต้องอาศัยนักภาษาศาสตร์ในการแปลแล้วนำมาเขียนเป็นกฎที่สมบูรณ์กว่านี้

5.2.2 ประโยคที่แปลไม่ได้

ประโยคที่มีหลายความหมายเป็นประโยคภาษาอังกฤษชนิดประโยคความซ้อน (Complex Sentence) และประโยคที่ไม่มีกฎการแปลรองรับ ตัวอย่างประโยคความซ้อน เช่น

This is the house that I bought last year.

นี่คือบ้านที่ผมซื้อไว้เมื่อปีที่แล้ว

5.3 การนำไปพัฒนาต่อ

เพิ่มหรือแก้ไขกฎของเดิมให้ครอบคลุมประโยคภาษาอังกฤษให้มากกว่านี้ หรือเพิ่มส่วนของภาษากลางให้มากกว่านี้แล้วสร้างกฎขึ้นมาสำหรับการแปลใหม่

5.3 สรุป

การแปลประโยคภาษากลางเป็นภาษาอังกฤษนั้นมีหลายวิธีด้วยกันการใช้การแปลในโครงการนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นยังมีความไม่สมบูรณ์หลายอย่างที่ควรทำการแก้ไขและพัฒนาต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของการทำโครงการนี้ เนื่องจากการได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนจากหลายๆฝ่ายด้วยกัน ขอขอบพระคุณอาจารย์ประสาร ดังคิสานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษา และขอบคุณเพื่อนๆทุกคนสำหรับความช่วยเหลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสืออ้างอิง

1. วินิจ ธนวิทยาพล, “GRAMMAR and Word Study”, ขวานพิมพ์, 296 หน้า, 2523
2. สำราญ คำยิ่ง, C.P.E., “ADVANCE ENGLISH GRAMMAR FOR HIGH LEARNERS”, 656 หน้า, 2535
3. สำราญ คำยิ่ง, C.P.E., “STANDARD ENGLISH GRAMMAR”, ชุดติมาการพิมพ์, 283 หน้า, 2528

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กฎเกณฑ์ประธาน

1	W1[NICN] + W2[INCo] + W3[one]	"A" + W2.Eng + "of" + PL(W1.Eng)	P
2	W1[NICN] + W2[ONE] + W3[NICo]	"A" + W3.Eng + "of" + PL(W1.Eng)	P
3	W1[NICN] + W2[INNA]&[IONE] + W3[INCo]	CL(W2.Eng) + PL(W3.Eng) + "of" + PL(W1.Eng)	P
4	W1[<i>I, you, we, they, these, those</i>]	CL(W1.Eng)	P
5	W1[<i>he, she, it, this, that</i>]	CL(W1.Eng)	S
6	W1[INCN,Co] & (hour) & @PL(SUP) & @PL(IPUP) & NICNT & NICNNA & NICN	"An" + W1.Eng	S
7	W1[INCN,Co] & (university) & @PL(SUP) & @PL(IPUP) & NICNT & NICNNA & NICN	"A" + W1.Eng	S
8	W1[INCN,Co] & @FV & @PL(SUP) & @PL(IPUP) & NICNT & NICNNA & NICN	"An" + W1.Eng	S
9	W1[INCN,Co] & @FC & @PL(SUP) & @PL(IPUP) & NICNT & NICNNA & NICN	"A" + W1.Eng	S
10	W1[NI] + W2[<i>aeA</i>] + W3[INCN, MN, Co, AN]	CL(W3.Eng) + W2.Eng + W1.Eng	S
11	W1[NI] + W2[<i>aeA</i>] + W3[INPN]	W3.Eng + W2.Eng + W1.Eng	S
12	W1[INIMN, AN] & @PL(SUP) & @PL(IPUP)	CL(W1.Eng)	S
13	W1[NI] + W2[<i>aeA</i>] + W3[IPPP]	CL(POS(W3.Eng) + W1.Eng	S
14	W1[NI] + W2[<i>aeA</i>] + W3[IPPP] + W4[SW] + W5[<i>(this, that)</i>]	CL(W5.Eng) + POS(W3.Eng) + W1.Eng	S
15	W1[NI] + W2[<i>aeA</i>] + W3[IPPP] + W4[SW] + W5[<i>(these, those)</i>]	CL(W5.Eng) + POS(W3.Eng) + PL(W1.Eng)	P
16	W1[NI] + W2[<i>aeA</i>] + W3[IN] + W4[<i>aeA</i>] + W5[IPPP] + W6[SW] + W7[<i>(this, that)</i>]	CL(W7.Eng) + POS(W5.Eng) + W3.Eng + "s" + W1.Eng	S
17	W1[NI] + W2[<i>aeA</i>] + W3[IN] + W4[<i>aeA</i>] + W5[IPPP] + W6[SW] + W7[<i>(this, that)</i> + W8[<i>aeDaeh</i>]	CL(W7.Eng) + W8.Eng + POS(W5.Eng) + W3.Eng + "s" + W1.Eng	S
18	W1[NI] + W2[<i>aeA</i>] + W3[IN] + W4[<i>aeA</i>] + W5[IPPP] + W6[SW] + W7[<i>(this, that)</i> + W8[<i>aeDaeh</i>] + W9[<i>A(AQ)</i>]	CL(W7.Eng) + W9.Eng + W8.Eng + POS(W5.Eng) + W3.Eng + "s" + W1.Eng	S
19	W1[<i>(SOME)</i>] + W2[<i>(body, thing, time, times)</i>] + W3[<i>aeDa</i>] + W4[<i>A(AF, AM, AQ)</i>]	CL(W4.Eng) + W3.Eng + "some" + W2.Eng	S
20	W1[INIPNT] & NIPNI	W1.Eng	S
21	W1[INCN, Co] & (hour) & @PL(SUP, PUP) & NICNT & NICNNA & NICN	CL(W1.Eng)	P
22	W1[INCN, Co] & (university) & @PL(SUP, PUP) & NICNT & NICNNA & NICN	CL(W1.Eng)	P
23	W1[INCN, Co] & @FV & @PL(SUP, PUP) & NICNT & NICNNA & NICN	CL(W1.Eng)	P
24	W1[INCN, Co] & @FC & @PL(SUP, PUP) & NICNT & NICNNA & NICN	CL(W1.Eng)	P
25	W1[INIMN, AN] & @PL(SUP, PUP)	CL(W1.Eng)	P
26	W1[INIPNT]	"The" + W1.Eng	S
27	W1[INICNT]	"The" + W1.Eng	S
28	W1[INICNNA] & @PL(SUP) & @PL(IPUP)	CL(W1.Eng)	S
29	W1[INICNNA] & @PL(SUP, PUP)	CL(W1.Eng)	P
30	W1[NI] + W2[<i>"SPT"</i>]	"The" + W2.Eng + W1.Eng	S
31	W1[<i>(subject)</i>] + W2[<i>(piano, violin)</i>]	CL(W2.Eng) + W1.Eng	S
32	W1[<i>(subject, language)</i>] + W2[NI]	"The" + W2.Eng + W1.Eng	S

33	W1(N) + W2(N)	CL(W2.Eng) + W1.Eng	S
34	W1(N) + W2(N) + W3(PlPa)	W3.Eng + W2.Eng + W1.Eng	S
35	W1(N) + W2(PlPa)	W2.Eng + W1.Eng	S
36	W1(N) + W2(N) + W3(PlPa) + W4(Dec)	CL(W4.Eng) + W3.Eng + W2.Eng + W1.Eng	S
37	W1(N) + W2(Dec)	Eng	S
38	W1(N) + W2(PlPa) + W3(Dec)	CL(W2.Eng) + W1.Eng	S
39	W1(N) + W2(PlPa) + W3(PlPa) + W4(SW) + W5(these,those)	CL(W3.Eng) + W2.Eng + W1.Eng	S
40	W1(N) + W2(PlPa) + W3(you) + W4(SW) + W5(these,those)	CL(W5.Eng) + POS(W3.Eng) + PL(W1.Eng)	P
41	W1(N) + W2(PlPa) + W3(we) + W4(SW) + W5(these,those)	CL(W5.Eng) + "our" + PL(W1.Eng)	P
42	W1(N) + W2(PlPa) + W3(they) + W4(SW) + W5(these,those)	CL(W5.Eng) + "their" + PL(W1.Eng)	P
43	W1(N) + W2(PlPa) + W3(he) + W4(SW) + W5(these,those)	CL(W5.Eng) + "his" + PL(W1.Eng)	P
44	W1(N) + W2(PlPa) + W3(she) + W4(SW) + W5(these,those)	CL(W5.Eng) + "her" + PL(W1.Eng)	P
45	W1(N) + W2(PlPa) + W3(it) + W4(SW) + W5(these,those)	CL(W5.Eng) + "it" + PL(W1.Eng)	P
51	W1(NCNI) + W2(NCoi) + W3(one)	CL(W5.Eng) + "A" + W2.Eng + "of" + PL(W1.Eng)	P

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

35	W1[Ni] + W2[a(Pa)]	W2.Eng + W1.Eng
36	W1[au(blec)] + W2[piano.violin]	W2.Eng + W1.Eng
37	W1[Ni] + W2[Ni] + W3[a(Pa)] + W4[a(Dac)]	W4.Eng + W3.Eng + W2.Eng + W1.Eng
38	W1[Ni] + W2[a(Dac)]	W2.Eng + W1.Eng
39	W1[Ni] + W2[a(Pa)] + W3[a(Dac)]	W3.Eng + W2.Eng + W1.Eng

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กฎบัตร

1	W1(PPl)	OBJ(W1 Eng)
2	W1(NI + W2(a(a)) + W3(P(PPl))	POS(W3 Eng) + W1 Eng
3	W1(P(PPl) + W2(p(Sp))	OBJ(W1 Eng) + W2 Eng
4	W1(NI + W2(a(a)) + W3(P(PPl) + W4(SW) + W5((this, that))	W5 Eng + POS(W3 Eng) + W1 Eng
5	W1(NI + W2(a(a)) + W3(NI) + W4(a(a)) + W5(P(PPl) + W6(SW) + W7((this, that))	W7 Eng + POS(W5 Eng) + W3 Eng + "s" +
6	W1(NI + W2(a(a)) + W3(NI) + W4(a(a)) + W5(P(PPl) + W6(SW) + W7((this, that)) + W8(a(Dach))	W7 Eng + W8 Eng + POS(W5 Eng) + W3 Eng +
7	W1(NI + W2(a(a)) + W3(NI) + W4(a(a)) + W5(P(PPl) + W6(SW) + W7((this, that)) + W8(a(Dach))	"s" + W1 Eng
8	W1(NICN, Co) & @PL(SUP) & @PL(PUP) & NICNT & NICNNA) & NICNI	"an" + W1 Eng
9	W1(NICN, Co) & (university) & @PL(SUP) & @PL(PUP) & NICNT & NICNNA) & NICNI	"a" + W1 Eng
10	W1(NICN, Co) & @FV & @PL(SUP) & @PL(PUP) & NICNT & NICNNA) & NICNI	"an" + W1 Eng
11	W1(NICN, Co) & @FC & @PL(SUP) & @PL(PUP) & NICNT & NICNNA) & NICNI	"a" + W1 Eng
12	W1(NICN, Co) & (hour) & @PL(SUP, PUP) & NICNT & NICNNA) & NICNI	W1 Eng
13	W1(NICN, Co) & (university) & @PL(SUP, PUP) & NICNT & NICNNA) & NICNI	W1 Eng
14	W1(NICN, Co) & @FV & @PL(SUP, PUP) & NICNT & NICNNA) & NICNI	W1 Eng
15	W1(NICN, Co) & @FC & @PL(SUP, PUP) & NICNT & NICNNA) & NICNI	W1 Eng
16	W1(NICNT)	"the" + W1 Eng
17	W1(NICNNA) & @PL(SUP) & @PL(PUP)	W1 Eng
18	W1(NICNNA) & @PL(SUP, PUP)	W1 Eng
19	W1(NI(PNT) & NI(PNI)	W1 Eng
20	W1(NI(PNT))	"the" + W1 Eng
21	W1(NI(MN, ANI)	W1 Eng
22	W1(NI(MN, ANI) + W2(a(Dial) + W3(NI)	W1 Eng + W2 Eng + W3 Eng
23	W1(NI(CNI) + W2(NICol) + W3(One))	"a" + W2 Eng + "of" + PL(W1 Eng)
24	W1(NI(CNI) + W2(ONE)) + W3(NICol)	"a" + W3 Eng + "of" + PL(W1 Eng)
25	W1(NI(CNI) + W2(a(NA)&(ONE)) + W3(NICol)	W2 Eng + PL(W3 Eng) + "of" + PL(W1 Eng)
26	W1(NI + W2(a(a)) + W3(NI(CN, MN, Co, ANI)	W3 Eng + W2 Eng + W1 Eng
27	W1(NI + W2(a(a)) + W3(NI(PNI)	W3 Eng + W2 Eng + W1 Eng
28	W1(NI + W2(a(a)) + W3(NI + W4(a(a)) + W5(P(PPl) + W6(SW) + W7((this, that)) + W8(a(Dach)) + W9(A(AO))	W7 Eng + W9 Eng + W8 Eng + POS(W5 Eng) +
29	W1((SOME)) + W2(body, thing, time, times) + W3(a(Da)) + W4(A(AF, AM, AO))	W4 Eng + W3 Eng + "some" + W2 Eng
30	W1(NI) + W2("SPT")	"the" + W2 Eng + W1 Eng
31	W1([subject]) + W2([piano, violin])	W2 Eng + W1 Eng
32	W1([subject, language]) + W2(NI)	"the" + W2 Eng + W1 Eng
33	W1(NI) + W2(NI)	W2 Eng + W1 Eng
34	W1(NI) + W2(NI) + W3(a(Pa))	W3 Eng + W2 Eng + W1 Eng

กฎเกณฑ์กริยา

1	W1((BEING, BE))	S	I	"am"
2	W1((BEING, BE))	S		"is"
3	W1((BEING, BE))	P		"are"
4	W1((BEING, BE))	S		SING(W1, Eng)
5	W1((BEING, BE))	P		W1, Eng
6	W1((GO)) + W2((TRAVEL))	S		"goes to on pleasure"
7	W1((GO)) + W2((TRAVEL))	P		"go to on pleasure"
8	W1(VV, VV) & "IAV" + W2(VI)	S		SING(W1, Eng) + "to" + W2, Eng
9	W1(VV, VV) & "IAV" + W2(VI)	P		W1, Eng + "to" + W2, Eng
10	W1((will)) + W2(VI)	S		"will" + W2, Eng
11	W1((will)) + W2(VI)	P		"will" + W2, Eng

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กฎเกณฑ์

No.		
1	W1p(Sp) + W2IN(PNT, CNT)]	W1. Eng + "the" + W2. Eng
2	W1p(Sp) + W2IN(PN, CN)]	W1. Eng + W2. Eng
3	W1p(Sp) + W2IN + W3(a(a)) + W4IN]	W1. Eng + W4. Eng + "s" + W2. Eng
4	W1p(Sp) + W2IN(PNT, CNT)] + W3(lmucha) + W4IN(CN, Co, PN)]	W1. Eng + "the" + W2. Eng + "many" + PL (W4. Eng)
5	W1p(Sp) + W2IN(PN, CN, Co)] + W3(lmucha) + W4IN(CN, Co, PN)]	W1. Eng + W2. Eng + "many" + PL (W4. Eng)
6	W1p(Sp) + W2IN + W3(a(a)) + W4(P, Pp)]	W1. Eng + POS (W4. Eng) + "s" + W2. Eng

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้